

प्रस्तावना.

आ सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रनी अर्थ साझेना पुस्तकनी आपणा स्थानकवासी धर्ममां घणीज खोट हती ने ते पुस्तक ठापवा वावत घणा जैनधर्मीं जा इत्तनी अमारा उपर उपरा उपरी मागणी अवाथी अमोए अमाराथी बनती महेनते वे त्रण प्रतो सामायिक प्रतिक्रमणनी एकठी करीने तेमां बनतो सुधारो वधारो करीने दरेक स्थानकवासी मार्वार, मेवार, दक्षिण, पंजावआदि स्थलोना जाइत्तने जेवी रीते न

सामायिक प्रतिक्रमण

सूत्रार्थ

सज्जायो आदिनो संग्रह विगेरे सहित.

स्थानकवासी भाडूओने भणवा वांचवा सारु
यथामति संशोधन करीने
छपावी प्रसिद्ध करनार.

वालाजाई वगनलाल शाह.

जैन बुकसेलर वे. कीकाजट्टनी पोळ.

मु० अमदावाद.

नवीन आवृत्ति. नकल १०००.

संवत १९६२ सने १९०६

किम्मत आठ आना.

प्रस्तावना.

आ सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रनी अर्थ साथेना पुस्तकनी आपणा स्थानकवासी धर्ममां घणीज खोट हती ने ते पुस्तक वापवा वावत घणा जैनधर्मी ज्ञा इत्तनी अमारा उपर उपरा उपरी मागणी अवाथी अमोए अमाराथी बनती मद्देनते वे त्रण प्रतो सामायिक प्रतिक्रमणनी एकठी करीने तेमां बनतो सुधारो वधारो करीने इरेक स्थानकवासी मारवाम, मेवाम, दक्षिण, पंजाव आदि स्थलोना ज्ञाइत्तने जेवी रीते उ पयोगी थाय तेवी रीते करवा अमोए अमाराथी बनती रीते शुद्ध करीने ठपावेल ठे.

आ पुस्तकनी अंदर सामायिक प्रतिक्रमण सूत्र अर्थ साथे सूळपाठ मोटा अक्षरमां तथा अर्थ चालु अक्षरमां ठपाव्या ठे तो ते सरवे जैनधर्मी ज्ञाइत्तने अवश्य पसंद पमडे ने जो तेमां कोइ पण स्वधर्मी बंधु सुधारो वधारो करवो जणावडे तो हवेनी बीजी आवृत्तिमां ते मुजव करवामां आवडे. आ पुस्तकनी अंदर सामायिक प्रतिक्रमण अर्थ साथे तथा ते शिवाय दश पञ्चकाणो घणा खुलाता साथे; चत्तारी मंगळं, चार शरणां, श्रावकने चिंतववाना त्रण मनोर्थ, प्रतिक्रमणनी

अनुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ठ.
नवकार मंत्र.	१
तिशुकुत्तारी पाटी.	२
इरिया वहीकी पाटी.	३
तस्सक्तत्तरीनी पाटी.	७
लोगस्सकी पाटी.	ए
सामायिक लेवणकी पाटी.	१३
नमोत्तुणंकी पाटी.	१५
सामायिक पारवानी पाटी.	१ए
सामायीकनी विधी.	२१
प्रतिक्रमण अर्थ विधि सहित.	२३
इच्चामिणं जंतनेनी पाटी.	२३
इच्चामी ठामि काजस्सगनी पाटी.	२४
ज्ञानका १४ अतिचार तथा वृत्तना अतिचार.	२७
इच्चामि खमासणानी पाटी.	३५
तस्स सबस्स देवसियस्सनी पाटी.	३ए
चत्तारी मंगलं.	४०
आगमे तिविहेनी पाटी.	४३
दंसण समकितनी पाटी	४५

अनुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ठ.
नवकार मंत्र.	१
तिग्कुत्तारी पाटी.	२
इरिया वहीकी पाटी.	३
तस्सक्तरीनी पाटी.	७
लोगस्सकी पाटी.	ए
सामायिक लेवणकी पाटी.	१३
नमोवृणंकी पाटी.	१५
सामायिक पारवानी पाटी.	१ए
सामायिकनी विधी.	२१
प्रतिक्रमण अर्थ विधि सहित.	२३
इन्नामिणं न्तेनी पाटी.	२३
इन्नामी ठामि काउस्सगनी पाटी.	२४
ज्ञानका १४ अतिचार तथा वृत्तना अतिचार.	२७
इन्नामि खमासणानी पाटी.	३५
तस्स सवस्स देवस्सियस्सनी पाटी.	३ए
चत्तारी मंगलं.	४०
आगमे तिविहेनी पाटी.	४३
दंसण समकितनी पाटी	४५

(४)

सज्जाय विगेरे उपयोगी विषयो दाखल करेला वे.

आ पुस्तक उपाया वाद सुधारवा सार अनेक उपमाए वीराजमान आठ कोटि समुदायना महापुरुष महाराजश्री रघुनाथजी महाराजना विनित शिष्य. हरखचंदजी महाराजे सुधारी आपुं वे तेथी तेमनो उपकार मानुंवे ने तेनुं शुद्धिपत्र उपाव्युं वे तो ते मुजब सुधारीने वांचशो तेम वनां तेमनी तेमज अमारी दृष्टिदोपश्री, जुलचुकश्री, कंपो झीटरना कंपोज करेलां पुफ तपालतां, अगर अकर उनी जवाश्री कांड जुल रही गड होय तो सुधारी वांचवा तस्वी लेशो. अने जेवी रीते विद्वान माणतो सार सार ग्रहण करे वे तेवीज रीते आप ग्रहस्यो जुलचुक वावत माफी आपशो ने आ वावत मृचना करेशी हुं वीजी आवृत्तिमां जुलचुक सुधारी लडा. आ ग्रंथ उपाववा वावतमां मन मुंवाडवाला आवक जीमसीइ माणके तेमज रतलामवाला पुनाजी इं मल कावनीआ विगेरे ग्रहस्योए आश्रय आपवानुं कहेलुं तेथी तेमनो आ स्वले उपकार मानुंवे.

जी. वालाचानाड वगनलाल शाह
जैन बुकसेलर, वे. कीकातदनी पोळ-अमदावाद.

विषय.	पृष्ठ.
पहेला व्रतथी वार व्रत सूधी.	४७-७५
अपन्निम मरणांतिय संलेहणा.	७७
तस्स धम्मस्सनी पाटी.	८६
पहेली वांदणा.	८७
बीजी वांदणा.	८९
त्रीजी वांदणा.	९१
चोथी वांदणा.	९३
पांचमी वांदणा.	९६
आयरिय कुवझाएनी पाटी.	९८
अढाइ द्वीप तथा पंदर क्षेत्रनी पाटी.	१०१
सात लाख पृथ्वी कायनी पाटी.	१०१
खामेमी सब जीवेनी पाटी.	१०३
प्रतिक्रमणनी वीधि.	१०४
गंठी मंठीनी पाटी.	१०५
अर्थ सहित दश पञ्चस्काण.	१०७
प्रथम नखुक्कार सहिअंनुं पञ्चस्काण.	१०७
बीजुं पोरिसि साह पोरिसिनुं पञ्चस्काण.	१०७
त्रीजुं पूरिमहनुं पञ्चस्काण.	१०९
चोशुं विगइ निविगइनुं पञ्चस्काण.	११०

पांचमुं एकासणांनुं विआसणांनुं पञ्चखाण.	११२
ठुं एकलठाणंनुं पञ्चस्काण.	११४
सातमुं आयंबिलनुं पञ्चस्काण.	११५
आठमुं चउविहार उपवासनुं पञ्चस्काण.	११६
नवमुं तिविहार उपवासनुं पञ्चस्काण.	११७
दशमुं रात्रे चउविहार तथा जवचरिमनुं पञ्चस्काण.	११८
गंठसहियं मुठसहियांदि अग्निग्रहनुं पञ्चस्काण	११९
चउद नियम धारनारने देसावगासिकनुं पञ्चस्काण.	१२०
चत्तारी मंगलं.	१२१
चार शरणां.	१२२
श्रावकने चिंतववाना त्रण मनोर्थ.	१२३
प्रतिक्रमणानी सज्जाय.	१२८
जीवराशिनी सज्जाय.	१२९
उपदेशक पद.	१३३
उपदेशक पद बीजुं.	१३४
महावीर स्वामीनुं चोढाळांयुं.	१३५
गौतम स्वामीनी सज्जाय.	१४३
महावीर स्वामीनो ठंद.	१४४
महावीर स्वामीनो ठंद बीजो.	१४४
शुद्धी पत्र.	१४५

सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ.

॥ अथ श्री नवकार मंत्र प्रारंभः ॥

॥ नमो अरिहंताणं ॥ नमो सिद्धाणं ॥ नमो
आयरियाणं ॥ नमो लुवजायाणं ॥ नमो लोए
सव्वसाहूणं* ॥

॥ नवकारनो अर्थ लखियेढे ॥

नमो केहतां नमस्कार होजो, अरिहंताणं के० कर्म

* आ नीचेनो पाठ मारवाड विगेरे घणा नाममां नीचे
मुजव नव नवकारथी गणाय छे तो जे जेनी आमन्याय मुजव गणवा.

एसो पंच नमुक्कारो ॥ सव्व पाइप्पणासणो ॥

मंगलाणंच नव्वेसिं ॥ पढमं हवइ मंगलं ॥ १ ॥

एसो के० ए जे अरिहंतादिक सवंधी, पंच नमुक्कारो के०
पांच नमस्कार छे, ते केवो छे? सव्वपाव के० ज्ञानाचरणादिक
सर्व पाप तेहना, प्पणासणो के० विनाशकरणहार छे, मंगलाणंच
के० सर्व मंगलिकमाहे, सव्वेसिं के० सर्वमे पढमं के० सुख,
हवइ के० छे, मंगलं के० कल्याण कारक.

(३)

अर्थ—तिखुत्तो के० तीनवार, आयाहिणं के० आदान,
वे हाथ जोरुने जीमणा कानसूं मावा कानताई, प
याहिणं के० प्रदक्षिणा करीने, वंदामि के० वंडुवुं, पगे
लागुंवुं, नमंसांमि के० मस्तक नमायने नमस्कार
करुंवुं, सकारेमि के० सत्कार देवुंवुं, सम्माणेमि के०
सन्मान देवुंवुं, कळयाणं के० कळयाणकारी, मंगलं
के० मंगलकारी, देवयं के० धर्मदेव समान, चेइयं
के० उकायका जीवने सुखदायक, पज्जुवासांमि के०
अन वचन कायासूं करने सेवा करुंवुं, मत्तेण वंदामि
के० मस्तके करी नमस्कार करुंवुं.

॥ अथ इरियावहीकी पाटी लिख्यते. ॥

॥ इच्छाकारेण संदिसह जगवन्, इरियाव
हियं पस्सिककमाप्ति, इत्तं इच्छामि, पडिक्कमिडं,
इरिया वहियाए, विराहणाए, गमणागमणे, पा
णाक्कमणे, वीयक्कमणे, हरियक्कमणे, उस्ता
उत्तिंग, पण्ण, दग, मट्टी मक्कडा, संजाणा संक

गणे, जेमेजीवा, विराहिया, एगिंदिया, वेइंदिया, ते
 इंदिया, चउरिंदिया, पंचिंदिया, अजिहया, वतिया,
 लेसिया, संघाइया, संघट्टिया, परियाविया किला
 मिया, उदविया, ठाणाउ ठाणं, संकामिया,
 जीवियान, ववरोविया, तरस सिवामि डुककडं.
 ॥ १ ॥ इति ॥ ३ ॥

अर्थ—इच्छाकारेणकेणुमारी इच्छापूर्वक, संदिसह के०
 आज्ञा करो तो, जगवन् के० हे महाज्ञाग्य ! ज्ञान
 वंत इरियावहियं के० चालवाना मार्ग माहे जीववा
 धादिक सपापक्रिया तेथकी पम्किमामि के० निवर्तुं
 वूं. पठे गुरु कहे, पम्किमह के० निवर्तो, पाप टालो.
 पठे शिष्य कहे, इच्छं के० प्रमाण ठे इच्छामि के० इ
 च्छूतूं, पम्किमिउ के० पापकर्मसूं निवर्तण वास्ते, इ
 रिया के० रस्तामांहे, वहियाए के० जावतां, विरा
 हणाए के० डुःखदीनो होय, गमणागमणे के० जा
 वताने आवतां, पाण के० प्राणी, क्कमणे के० पगेकर
 चांप्या होय, बीय के० बीजने, क्कमणे के० चांप्य

(५)

होय, हरिय के० हिरवी वनस्पति वगैरेने क्रमणे के०
चांपी होय, उसा के० सूक्ष्म अपकाय आकाशप्रकी
पदे ते, उत्तिंग के० कीमीयाना नागरां, पणग के०
पांचवर्णी नील फूलण, दग के० पाणी, मट्टी के०
काची माटी, मक्कना के० कोलिआवना मर्कट, सं
ताणा के० मर्कटना संतान, संक्रमणे के० ए सर्वने
पगे करी पीरुया तथा मसळया, जे के० जे कोइ,
से के० में पोते, जीवा के० जीवने, विराहिया के०
दुःखदीनो होय, एगिंदिया के० जेहने शरीररूप ए
कज इंडी होय ते, पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वन
स्पतीना जीव, वेइंदिया के० शरीर तथा मुख दोय
इंडीवाला जे, शंख, शीप, गंमोला, अलसीया, एह
वा जेहने पग न होय ते वेंडी, तेइंदिया के० तीन
इंडीवाला शरीर, मुख, नाक होय ते, कुंथुवा, जु,
लोख, मांकण, कीमी जेहना मुखउपरे शिंग होय,
चनरिंदिया के० चारइंडा, शरीर. मुख नाक ने आंख
होय ते, माखी, मच्चर, मांस, वींठी, जमरी, टीरु जे
उरुणारा, ठे अगर आठ पग. तथा मस्तकें शिंग

(६)

होय ते, पंचिंद्रिया के० पांच इंड़ीवाला शरीर, मुख, नाक, आंख ने कान होय ते जलचर, थलचर, खेचर (एतिर्यच,) तथा मनुष्य, देव, नारकी सर्व संसारी जीव ते, अग्निहया के० सामा आवतां हएया होय, वक्तिया के० एकद्विगले करिया तथा धुलमे ठां क्या होय, लेसिया के० जूमीमे घश्या तथा लगारक मसट्या होय, संघाश्या के० मांहेमांहे शरीरने मे लवीने एकठा मेलव्या होय, संघट्टिया के० श्रोमो स्पर्श करवे करी डुहव्या होय, परियाविया के० सर्व प्रकारे ताप्या, पीना उपजावी होय, किलामिया के० गाढो दुःख उपजाव्यो, मृतप्राय कीधा, उद्विया के० त्रास देने हाली चाली शके नही एहवा कीधा, गणान के० एक स्थानकथी उपानीने, ठाणं के० विजे ठेकाणे संकामिया के० मूक्या होय, जीवियान के० जीवत थकी, ववरोविया के० सारीया होय, नाश कीधो, तस्स के० ते संबंधी अतीचार लाग्या ते, मित्रामिडुक्कमं के० पाप खुजने निष्फल थाओ.

॥ अथ तस्स उत्तरीनी पाटी लिख्यते ॥

तस्स उत्तरी करणेणं, पायञ्चित करणेणं,
 विसोही करणेणं, विसल्ली करणेणं, पावाणं
 कम्माणं, निग्घायणद्वाए, ठामि करेमि काउ
 स्सग्गं, अन्नन्न उससिएणं, निससिएणं, खा
 सिएणं, ठीएणं, जंत्ताइएणं, उहुएणं, वायनि
 सग्गेणं, जमल्लिए, पित्तमुत्ताए, सुहुमेहिं अंग
 संचाल्लेहिं, सुहुमेहिं खेत्तसंचाल्लेहिं, सुहुमेहिं वि
 विसंचाल्लेहिं, एवमाइएहिं, आगारेहिं, अजग्गो,
 अविशहिउ, हुक्क मे काउस्सग्गो, जाव अ
 रिहंताणं, जगवंताणं, नमुक्कारेणं, नपारेमि, ता
 वकायं, ठाणेणं, मोणेणं, जाणेणं, अप्पाणं
 वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ४ ॥

अथ—तस्स के० तेनेज, उत्तरी के० विशेषे करी शुद्ध,
 करणेणं के० करवा साहं पायञ्चित के० प्रायश्चित्त

(८)

पापनी आलोचना, करणों के० करवा सारं, विसोही
के० विशुद्ध, निर्मल, करणों के० करवा सारं. वि
सद्धी के० (१) माया, (२) नियाम, (३) मिश्र्यात ए
तीन सद्व्यरहित, करणों के० करवा सारं, पावाणं
के० संसार हेतूना पाप, कर्माणं के० कर्मने, निग्घा
यणं के० टालवाने, ठाए के० अर्थे, ठामिकेरमि के०
एक ठामे रहने करुं, कानुस्सगं के० कायाने इ
लाववी नही ते, अन्नत्त के० आगे कह्या मुजव काया
इले तेहनो आगार (माफी), नससिएणं के० उंचो
श्वास लेवाथी, निससिएणं के० नीचो श्वास मूकवाथी
खासिएणं के० खासी खोकलाथकी, ठीएणं के० ठीक
आया थकी जंजाइएणं के० जांजळी अगर वगासू
लेवा थकी, उहुएणं उरुकार आया थकां, वायनिस
ग्गेणं के० वायु निकलतां थकां जमलिए के० अक
स्मात् चक्री आववाथी, पित्तमुत्ताए के० पित्तराकोपसूं
मूर्छा आया थकां, सुहुमेहिं सूक्ष्म ओम्होक, अंगसंचा
लेहिं के० शरीर हलाववाथी, सुहुमेहिं के० ओम्हो, खे
लसंचालेहिं के० श्लेष्म तथा मुखना थूकनुं चालववा

(ए)

थकी, कफ गिलवा थकी, सुहुमेहिं के० सूद्धम थोमी दिठि
संचालेहिं के० चक्षु दृष्टी हलाववा थकी, एवमाइएहिं
के० ए आदि करीने बीजा, आगारेहिं आगार लेता थकां
अन्नगो के० ज्ञागे नही, खंमित हुवे नही, अविराहिल
के० हानी पोहचे नहीं, हुज्ज के० होजो, मे के० म्हारो,
कानुस्सगो के० काया स्थीर राखवी, जाव के० ज्यां
सुधी, अरिहंताणं ज्ञगवंताणं के० अरिहंत ज्ञगवानने,
नमुक्कारेणं के० नमस्कार करूं त्यांसुधी, नपारेमि के०
पारूं नही ध्यान संपूर्ण न करूं, ताव के० त्यांसुधी,
कायं के० म्हारी कायानें, शरीरने, गणेषं के० एक
ठिकाणें स्थीरपणे राखीने, मोणेषं के० अबोले रहीने
जाणेषं के० एकाग्र ध्यान तेणें करीने, अप्पाणं के०
महारी काया ते प्रत्यें. वोस्सिरामि के० हुं तजुंठुं. आ
पाटी कहीनें कानुस्सगग करणों. इरियावहिकी पाटी
मनमाहिं केइणी नवकार कहीने पठी कानुस्सगग पारियें

॥ अथ लोगस्सकी पाटी लिखयते ॥

॥ लोगस्स उज्जोयगरे, धम्म तिन्नयेर जि

णो, अरिहंतं कित्तइस्सं, चत्तवीसंपि केवली,
 उसत्त मज्जियच वंदे, संजव मज्जिणांदाणांच, सु
 मइंच पत्तमप्पहं सुपासं, जिणांच चंदप्पहं वंदे,
 सुविहिंच पुप्फदंतं, सोअत्त सिज्जंस, वासपुज्जं
 च, विमल मणांतंच जिणां, धम्मं संतिंच वंदामि,
 कुंथुं अरंच मल्लिं, वंदे सुणिसुव्वयं, नमिजिणांच,
 वंदामि, रिठ्ठनेमिं, पासं तह वत्तमाणांच, एवं म
 ए अज्जियुत्था, विहुय रयमत्ता, पहीण जर
 मरणा, चत्तवीसंपि जिणावरा, तिह्वयरा मे प
 सीयंतु, कित्तिय वंदिय महिया, जे ए लोण
 स्स उत्तमा सिद्धा, आरुग्ग बोहिद्धाज्जं, समा
 हिवर मुत्तमं दित्तु, चंदेसु निम्मत्तयरा, आइच्चे
 सु अहियं पयासयरा, सागरवर. गंजीरा, सि
 द्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ १ ॥ इति ॥ ५ ॥

अर्थः—लोगस्स के० पंचास्तिकायात्मक लोकने विषे
 उज्जोयगरे के० उद्योतना करणहार, धम्म के० धर्म

तिष्ठयरे के० तीर्थना करणार, जिणे के० रागध्वना
 जितणार एद्वा, अरिहंते के० अरिहंतने, कित्तइस्सं
 के० कीर्तिकरुंतुं चनवीसंपि के० ऋषज्ञादिक चोवीस
 परमेश्वर तथा अन्यनी, केवली के० केवलज्ञानी ती
 र्थकरना नाम कहे ठे, नसन्न के० श्रीऋषज्ञदेव स्वा
 मी, मजियंच के० श्री अजितनाथ प्रत्ये, वंदे के०
 वांडुं, संजव के० श्री संजवनाथ प्रत्ये, मज्जिणंदणं
 के० श्री अज्जिनंदननाथ प्रत्ये, च के० वली, सुमंडं
 के० श्रीसुमतिनाथने, च के० वली पञ्चमप्पहं के०
 श्री पञ्चप्रज्जु स्वामी प्रत्ये, सुपासं के० श्री सुपार्श्व
 नाथजीने, जिणं के० रागध्वना जितणार, च के०
 वली चंदप्पहं के० श्री चंडप्रज्जुजीने, वंदे, के० वांडु
 वुं, सुविहिं के० श्री सुविधिनाथजीने, च के० वली
 पुप्फदंतं के० श्री पुप्फदंतजी प्रत्ये, सीयल के० श्री
 शीतलनाथजीने, सिङ्गं के० श्री श्रेयांसनाथजीने,
 वासुपुङ्गं के० श्री वासुपूज्य स्वामी प्रत्ये, च के० व
 ली, विमल के० श्रीविमलनाथजीने, मणंतं के० श्री
 अनंतनाथजीने, च के० वली, जिणं के० रागध्वना

जीतणार, एहवा धम्मं के० श्री धर्मनाथजीने संतिं
 के० श्री शांतिनाथजीने च के० वली, वंदामि के०
 वांडुंतुं, कुंशुं के० श्री कुंशुनाथजीने, अरं के० श्रीअ
 रनाथजीने, च के० वली, मद्धिं के० श्री मद्धिनाथ
 जीने, वंदे के० वांडुंतुं, सुणिसुव्वयं के० श्री सुनीसु
 व्रतस्वामी प्रत्ये, नमिजिणं के० श्री नमिजिनने,
 च के० वली, वंदामि के० नमस्कार करूंंतुं. रिठ्ठनेमिं
 के० श्री अरिठ्ठेनेमिजी प्रत्ये, पासं के० श्री पार्श्वना
 थस्वामी प्रत्ये, तह् के० तथा, वळ्ळमाणं के० श्री व
 र्द्धमान स्वामी प्रत्ये, हुं वांडुंतुं, च के० वली, एवं के०
 ए प्रकारे, मए के० महारे जीवे ने, अत्तिधुआ के०
 नामपूर्वकस्तव्या ठे, ते चोवीस परमेश्वर केहवा ठे ?
 तो के विहुय के० टाल्या ठे, रयमला के० कर्मरूपी
 रज तथा मल, पहीण के० अतिशय करीने क्य क
 योठे, जरमरणा के० जरा तथा मरणने जेणे क्य
 कर्या ठे, चउवीसंपि के० चोवीस तीर्थकर तथा अन्य
 जिणवरा के० जिनवर. तिअयरा के० तीर्थकर ते, मे
 के० महारा उपर पसीयंतु के० प्रसन्न होवो, कित्तिय

के० कीर्तित ठे, वंदिय के० वंदवा योग्य ठे, महिया
के० पुज्य ठे, इंशदिक पूजे ठे एहवा, जे के० जे ती
र्थकर, एके० ए प्रत्यरू लोगस्स के० लोकने विषे उत्तमा
के० उत्तम एहवा, सिद्धा के० सिद्ध जगवंत ! तुमे सु
जने, आरुग्ग के० इय तथा ज्ञाव रोग रहित, वो
हिलाजं के० श्री जिनधर्मनी प्राप्तिनो लाज्ज अवाने
अर्थे, समाहिवर के० प्रधान समाधि, उत्तमं के० उ
त्कृष्ट जंची एहवी, दिंतु के० देवो, चंदेसु के० चंडमा
थी अधीक निम्मलयरा के० अत्यंत निर्मल ठे, आइ
चेसु के० सुर्यसमुदाय अकी पण, अहियं के० अधिक,
पयासयरा के० प्रकाशना करणहार सागरवर के० प्र
धान, ठेलो स्वयंजु रमण नामा समुइ तेनीपेरे गं
ज्जीरा के० गुणे करी गंज्जीर ठे, सिद्धा के० एहवा जे
सिद्ध ते, सिद्धिं के० मुक्ति ते, मम के० सुजने, दिसं
तु के० देवो.

॥ अथ सामायिक लेवणकी पाटीलिख्यते ॥

करेमि ज्ञतं सामाइयं, सावज्जं जोगं पच्च

खामि, जावनियमं, पञ्जुवासामि, डुविहं, तिवि
हेणं, नकरेमि, नकारवेमि. मणसा, वयसा, का
यसा, तस्सज्जंते, पडिक्कमामि, निंदामि, गरिहा
मि, अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ६ ॥

अर्थः—करेमि के० हुं करुंहुं ज्जंते के० हे पूज्य,
सामाज्यं के० समता परिणामरूप सामाधिकने, सा
वज्जं के० पाप, जेणें करी सहित एदवा, जोगं के०
मन वचन कायाना योग, ते प्रत्ये पञ्चखामि के० नि
पेध करुंहुं, जाव के० ज्यां सुधी, नियमं के० सामा
यिक व्रतना नियमने पञ्जुवासामि के० हुं सेवुंहुं. रहुं
त्यांसुधी, डुविहं के० दोय करणसु करणो, करावणो,
तिविहेणं के० तीन जोगसूं नकरेमि के० हुं करुं नही,
नकारवेमि के० हुं डुजापासें न करावुं, मणसा के०
मने करी, वयसा के० वचनें करी, कायसा के० का
याए करीने तस्स के० ते सावद्य व्यापाररूप पापने,
ज्जंते के० हे जगवंत ! पडिक्कमामि के० निवर्तुंहुं, निं
दामि के० हुं आत्मानी साखें निडुंहुं, गरिहामि के०

गुरूनी साखें हुं विशेषें निडुंहुं, अर्प्पाणं के० माहरी
आत्माने, ते दुष्ट क्रिया अकी वोसिरामि के० वोसि
रावुंहुं, विशेषे करीनें तजुंहुं.

॥ अथ श्री नमुहुणंती पाटी लिख्यते ॥

नमुहुणं, अरिहंताणं, जगवंताणं, आइ
गराणं, तिह्यराणं, सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्तमा
णं, पुरिससीहाणं, पुरिसवर पुंझरीयाणं, पुरि
सवर गंधहत्तीणं, लोगुत्तमाणं, लोगनाहाणं,
लोगहियाणं, लोगपईवाणं, लोगपज्जोयगराणं
अन्नयदयाणं, चस्कुदयाणं, मग्गदयाणं, सरण
दयाणं, जीवदयाणं, बाहिदयाणं, धम्मदयाणं,
धम्मदेसियाणं, धम्मनायगाणं, धमसारहीणं,
धम्मवरचानुरंत चक्कवट्टीणं, दिवो, ताणं, सरण-
गइ, पइहा, अप्पन्निहय वरणाणं दंसणधराणं,
वियट्ट ठउसाणं, जिणाणं जावयाणं, तिन्नाणं

तारयाणं, वृद्धाणं बोहियाणं, मुत्ताणं, मोयगाणं,
 सव्वन्नाणं, सव्वदरिसिणं, सिव, मयल, मरुत्त्र, म
 णंत, मखय, मवावाह, मपुण्णरावित्ति, सिद्धिगड,
 नामधेयं, ठाणं, संपत्ताणं, नमो जिणाणं, जि
 यत्तयाणं ॥ १ ॥ इति ॥ ७ ॥

अर्थः—नमुत्तुणं के० नमस्कार होवो, अरिहंताणं
 के० श्री अरिहंत देवने, भगवंताणं के० जगवंतने,
 आइ गराणं के० धर्मना आदिना करणारने, तिष्ठय
 राणं के० तीर्थना स्थापणार एटले साधु, साधवी,
 श्रावक, अने श्राविका, ए चार जातना तीर्थना स्था
 पनार, सयंसंबुद्धाणं के० पोते सम्यक प्रकारे तत्वना
 जाण शया, पुरिसुत्तमाणं के० पुरुष मांहे उत्तम, पुरिस
 स्तीद्धाणं के० पुरुष मांहे सिद्ध समान, पुरिसवरपुं
 रीयाणं के० पुरुष मांहे पुंररीक कमल समान, पु
 रिस के० पुरुष मांहे, वर के० प्रधान, गंधद्वीणं के०
 गंध हस्ती समान ठे, लोवुत्तमाणं के० लोक मांहे उ
 त्तम ठे, लोगनाहाणं के० लोकना नाश्र ठे, लोगहि

याणं के० लोकना हितकारी ठे, लोगपईवाणं के०
 लोकने विपे दीपक समान ठे, लोगपज्जोयगराणं के०
 लोकमांहे उद्योतना करणार अन्नयदयाणं के० अन्नय
 दानना देणार, चखुदयाणं के० ज्ञानरूप चक्षुना दे
 णार, मग्गदयाणं के० मोक्षमार्गना देणार, सरणद
 याणं के० सरणना देणार, जीवदयाणं के० संजस
 जिवतरना देणार, बोद्धिदयाणं के० समकित रूप बो
 धना देणार, धम्मदयाणं के० धर्मना देणार, धम्मदे
 सियाणं के० धर्मना उपदेशना देणार, धम्मनायगाणं
 के० धर्मना नायक, धम्मसारहीणं के० धर्मरूप रथना
 सारथी, धम्म के० धर्मने विपे, वर के० प्रधान चाउ
 रंत के० चारगतिनो अंत करवा माटे, चक्रवट्टीणं के०
 चक्रवर्ति समान ठे, दिवो के० वेट समान, ताणं
 के० दुःखना निवारण करणार, सरण के० आधार
 गइ के० चार गति मांहे, पइठा के० पमतां जीवने,
 अप्पमिहय के० नही इणाणु एवं, वर के० प्रधान,
 नाण के० ज्ञान, दंसण के० दर्शन एटले देखवुं, धरा
 णं के० धरणार विअट्ट के० गयुं ठे, ठउमाणं के० ठ

अस्तपणुं एटले कर्मरूपी आवरण, जिणाणं के० राग
 छेपने जीत्या ठे, जावियाणं के० विजाने राग छेप
 थकी जिताव्या ठे, तिन्नाणं के० संसाररूपी समुड त
 र्या ठे, तारयाणं के० विजाने संसार समुड्थी तारे ठे,
 बुझाणं के० पोते तत्वज्ञानने समज्या, बोहियाणं के०
 विजाने तत्वज्ञान समजावणार, मुत्ताणं के० पोते
 चातुर्गतिक विपाक विचित्र कर्मथकी मुकाणा, तथा
 ओयगाणं के० बीजा ज्ञव्य प्राणीने कर्मथकी मुका
 वणार ठे, सवन्नूणं के० सर्व ज्ञानी ठे, सवदरिसिणं
 के० सर्व पदार्थना देखणार ठे, सिव के० सर्व उपड्व
 रहित मयल के० अचल मरुए के० रोग रहित मणंत
 के० मरण रहित मखय के० सर्व काल निश्चल, मवा
 वाहं के० बाधा पीडारहित अपुणरावित्ति के० जे गति
 थकी फरी संसारने विषे अवतार लेवो नथी, एहवी
 सिद्धिगइ के० सिद्धि गति ठे, नामधेयं के० एवं नाम
 ठाणं के० एवं स्थानक संपत्ताणं के० मोक्ष नगर प्रत्ये
 पाम्या ठे, एहवा अरिहंत ज्ञणी नमो के० नमस्कार
 होजो, जिणाणं के० कर्मरूपी शत्रुने जीतणार, तथा

जियज्ञयाणं के० इहलोकादिक सात ज्ञय प्रत्ये जी
तणार ठे.

॥ अथ सामायक पारवानी पाटी लिख्यते ॥

नवमा सामायक व्रतना पंच अश्यारा,
जाणैवा, नसमायेरवा, तंजहा ते आलोउं, मण
डुप्पणिहाणे, वय डुप्पणिहाणे, काय डुप्पणि
हाणे, सामाइयससइ अकरणयाए, सामाइय
स्स अणवठियसइ करणयाए, तस्स मिहामि
डुक्कं. सामायकने विषे दस मनना, दस वच
नना, बार कायाना, ए बत्तीस दोष मांहेलो
कोई दोष लाग्यो होय तो मिहामि डुक्कं, आ
हारसंज्ञा, ज्ञयसंज्ञा, मिहूणसंज्ञा, परिग्गहंसंज्ञा,
ए चार संज्ञामांहेली कोई संज्ञा करी होय
तो मिहामि डुक्कं, स्त्रीकथा, राजकथा, ज्ञा
तकथा, देशकथा, ए मांहेली कोई कथा करी
होय तो मिहामि डुक्कं, सामायक समकाए

(३०)

णं, फासियं, पालियं, सोहियं, तिरियं, कित्तयं,
आराहियं, आणाए, आणुपालीयं, नञवड, त
स्स मिन्नामि डुक्कं ॥ १ ॥ इति ॥ ७ ॥

अर्थः—नवमा सामायक व्रतना, पंच अइयारा
के० पांच अतीचार, जाणेवा के० जाणवा, नसमाय
रेवा के० आचरवा नही, तंजहा के० जेम ठे तेम ते
आलोउं के० ते कहंतुं, मणडुप्पणिहाणे के० मनमा
गे वत्थुं होय, वयडुप्पणिहाणे के० वचन मातुं वत्थुं
होय, कायडुप्पणिहाणे के० काया माठा प्रवर्तावी हो
य, सामाइयससइ के० सामायकने अकरणाए के०
वरावर कीधी के नही तेनी वरावर खबर न रही
होय, सामाइयस्स के० सामायकने अणवठियसईकर
णाए के० पुरी थया विना पारी होय, तो तस्स के०
तेनुं मिण के० खोटो कियो ते निष्फळ थावो. आहा
रसंज्ञा के० खावानी इच्छा, जयसंज्ञा के० जय लागो

खोटो कीधेलुं निष्फळ थावो; सामायक समकाएणं
 के० सामायक कायाए बराबर रीते फासियं के०
 स्पर्श करियो, अंगीकार करियो, पालियं के० तेवोज
 पाल्यो, सोहियं के० शुद्ध कर्यो, तिरियं के० पार उ
 तारियो, कित्तय के० कीर्ति कीधी, आराहियं के०
 आराधना कीधी आणाए के० वितराग देवनी आझा
 ने अणुपालीयं के० पाळी, नज्जवइ के० न होय त
 स्स मिहामि डुक्कं के० खोटा कीधानुं फळ निष्फळ
 आवो. इति सामायक संपूर्ण. ॥

॥ अथ सामायकनी विधी लिखयते. ॥

॥ प्रथम श्री सीमंधर स्वामीजीनी आ
 झा लेईने एक नवकार गुणीने “इरियावहि
 नी” पाटी ज्ञाणी; पठी तस्सउत्तरीनी पाटी
 ज्ञाणीने कानसग्ग करवो, कानसग्गमांहि
 “इरियावहीया” थकी ते “जीवियानु ववरो
 विया तस्स मिहामिडुक्कं” सुधीनो पाठ म
 नमां बोलीने एक नवकार मनमां कहीने का

(११)

उसग्ग पारवो. पठी प्रगट “ लोअस्सकी ”
पाटी कहीने सामायकनी आगन्या लेईने
“ करेमि जंतनेनी ” पाटी “ जावनियम ” सुधी
कहीने आगल मुहूर्त (घालणो हुवे तिके)
घालणो; पठी “ पज्जुवासामि ” थकी “ अ
प्पाणं वोसिरामि ” सुधी पाठ कहीने सामा
यक पच्चखवी. पठे डावो गोसो उज्जो करीने
दोयवार “ नमुत्तुणं ” नी पाटी कहेवी; उ
जा नमुत्तुणंना ठेहडे “ छाणं संपाविज्ज का
मस्स नमो जिणाणं ” एम कहेवो; अने सा
मायक पारती वेळा “ इरियावही, तस्स उत्त
री ” नी पाटी ज्ञणीने काउस्सग्ग करवो;
काउस्सग्ग मांही “ इरियावहीनी ” पाटी
कहीने एक नवकार गुणीने काउस्सग्ग पा
रवो; पठी “ लोअस्स ” ज्ञणी “ नमुत्तुणं ”
दोयवार उपर लिख्यामुजब कहीने नवमा सा

मायकनी पाटी “ अणुपालियं न ज्वइ त
स्स मिच्चामि डुकमं ” सुधी कहीने तीन न
वकार गुणीने सामायक पारवी.

इति श्री सामायक अर्थ विधि संपूर्ण.

श्री जिनाय नमः

अथ श्री प्रतिक्रमण, अर्थ, विधिसहित प्रारंभः

विधीः—प्रथम “ चोविस स्तव ” कीजे. उच्चो
रहीने “ तिखुत्तो ” गुणीजे. देव, गुरू तथा वरु
साधमीजाईनी पम्किमणो गायवानी आगन्या लेई
ने “ इच्चामिणं जंते ” नी पाटी कहीजे.

इच्चामिणं जंते, तुच्चेहिं अचणं नाथ
समाणे, देवसि पम्किमणुं ठापमि, देवसि ग्य
न, दंसण, चारित्त, तप, अतिचार चिंतवणार्थ,
करेमि काउस्सग्ग ॥ १ ॥ इति ॥

अर्थः—इच्छामिणं के० हुं इच्छुं, जंते के० हे जं
 शवन् ! तुज्जेहिं के० तुमारी अज्जणुं नायसमाणे के०
 आज्ञा मांगीने, देवसि के० दिवस संबंधी, पक्कम
 णुं के० पापनुं निवारण करणवास्ते, षामि के० एक
 ठिकाणे वेठुं, देवसि के० दिवस संबंधि, ग्यान के०
 ज्ञान, दंसण के० दर्शन, समगत, चारित्त के० चा
 रित्त, कर्मरूपि शत्रुको नाश करणो, तप के० तपस्या
 संबंधि, अतिचार के० व्रत ज्ञांगवाने तैयार थवुं, ते
 चिंतवणार्थ के० चिंतवणा करणवास्ते, करेमि के०
 हुं करुं, कानस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता ॥ १ ॥

पठी “ नवकार ” कहीजे. “ तिखुत्तारा ” पा
 ठसुं पहिला आवसकनी आगन्या मांगीने “ करेमि
 जंते ” नी पाटी कहीजे. पठी “ इच्छामि षामी ”
 नी पाटी जणीजे.

इच्छामि षामि कानस्सग्ग, जो मे देव
 सिज्ज, अइयारो कज्ज, काईज्ज, वाईज्ज माण
 सिज्ज उस्सुत्तो, उम्मग्गो, अकप्पो, अकर
 णिज्जो, उज्जान उविचिंतिज्ज, अणायारो, अ

णिन्वियधो, असावग पाञ्जगो, नाणे तह दंस
 णे, चरित्ता चरित्ते, सुए, सामाइए, तिन्हं गु
 तीणां, चउन्हं कसायाणां, पंचन्हं मणुवयाणां,
 तिन्हं गुणवयाणां, चउन्हं सिखावयाणां, वार
 सविहस्स, सावग धम्मस्स, जं खंमियं, जं वि
 राहियं, तस्स मिच्चामि डुक्कमं ॥ १ ॥ इति ॥

अर्थः—इच्चामि के० हुं इच्छुं, ठामि के० एक
 ठिकाणे रहीने, काउस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता,
 जो के० जे, मे के० महारा जीवें, देवसिन् के० दिव
 स संबंधि, अश्यारो के० अतिचार, कउ के० कीया
 होय, काइन् के० काया संबंधी, वाइन् के० वचन
 संबंधि, माणसिन् के० मन संबंधि, उस्सुत्तो के० सुत्र
 विरुद्ध परूपणा क्रिधी होय, उम्मग्गो के० जिनमार्ग
 उच्छंधीने डुजो मार्ग पकरुयो होय, अकप्पो के० न
 जोगववानी वस्तु जोगवी होय, अकरणिज्जो के० क
 रवा जोग नही एवो कार्य करियो होय, डुज्जान के०
 आर्त्त, रौइ ध्यान ध्यायो होय, डुविचिंतिन् के० डुए

अशुभ कार्यनी मनमां चिंतवणा कीधी होय, अणा यारो के० ए नव अनाचार आचरवा जोग नही, अ णिच्चियवो के० इच्चवा जोग नही, असावग पाउगो के० श्रावकने उचित नही, नाणे के० ज्ञानने विपे, तह के० तिमद्दिज, दंसणे के० समकितने विपे, च रिता चरिते के० कांइएक चारित्र ने कांइएक नही चारित्र एहवो जे श्रावकनो चारित्र तेने विपे, सुए के० सुत्र सिद्धांतने विपे, सामाइए के० समता रूप सामायकने विपे, तिन्हं गुत्तीणं के० मनगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति, ए तीन गुप्ति न पाल्यां श्रकां, चउन्हं कसायाणं के० क्रोध, मान, माया, ने लोउ ए चार कपाय करिया श्रकां, पंचन्हं मणुवयाणं के० (१) प्राणातिपात, (२) मृपावाद, (३) अदत्ता दान, (४) मैथून, (५) परिग्रह, ए पांच प्रकार का विरमण अणुव्रतने विपे, तिन्हं गुणवयाणं के० उट्टो, सातमो, ने आठमो, ए तीन प्रकारका गुणव्रत मादेश्री, चउन्हं सिखावयाणं के० चार प्रकारका सिद्धा व्रत, नवमो, दसमो, इग्यारमो, ने वारमो, ए

माहेथी, वारस विहस्स के० ए वारे प्रकारका व्रत,
सावगधम्मस्स के० श्रावक संबंधि जे धर्म तिण मा
हेसुं महारा जीवे, जंखंनियं के० जे देश थकी जंग
कीधो, जंविराहियं के० जे सर्वथकी जंग कीधो,
तस्स के० तेहनूं, मिच्चामि के० मुजने निष्फळ थावो,
डुकमं के० पाप. ॥ ९ ॥

पढी “ तस्स उत्तरी ” नी पाटी कहीने उन्नो
रहीने काउस्सग्ग ठाईजे. काउस्सग्गमांहि, १४ ग्या
नका, ५ समकितका, ६० व्रताका, १५ कर्मादानका,
५ संलेहणाका, एवं “ एण अतिचार ” नी चिंतवणा
कीजे. ते अतिचार आ प्रमाणें:- (तपस्या, अशक्त
पणा वगेरे कारणसूं उन्नो रहीने काउस्सग्ग करण
की शक्ति न होय तो नीचे बेसीने काउस्सग्ग ठाईजे.)

(१४ ग्यानका) आगमे तिविहे पनंते
तंजहा, सुत्तागमे, अन्नागमे, तडुजयागमे, एह
वा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो
होय ते आलोउं, जंवाइं, वच्चामेलियं, हीण

(१०)

खरं, अचखरं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगही
णं, घोसहीणं, सुदुद्दिन्नं, इतुपडिठियं, अकाले
कड सज्ञान, काले न कड सज्ञान, असज्ञा
ये सज्ञायं, सज्ञाइये न सज्ञायं, ज्ञातां,
गुणातां, चिंतवतां, अने चितारतां, ग्यान अने
ग्यानवंतनी, आसातना कीनी होय ॥ ❀ ॥

(५ समकितना अतिचार) दंसण समकित, पर
मठ संथवोवा, सुदिठ परमठ, सेवणा वावि,
वावन, कुदंसण वज्जणा, समत्त सदहणा एह
वा समकितना समणो वासएणं, समत्तस्स, पंच
अइयारा, पेयाला जाणियवा, न समायरियवा,
तंजहा ते आलोउं, संका, कंखा, वितिगिह्वा,
परपासंरु परसंसा, परपासंरु संथवो ॥ ❀ ॥

(६० व्रताका अतिचार) पहिला थूल प्राणाति
घात वेरमाणं व्रतना, पंच अइयारा, पेयाला, जा
णियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, बंधे

(३९)

वहे, ठविष्ठेए, अइजारे, जतपाणवोष्ठेए ॥ ❀ ॥

बीजा थूल मृषावाद वेरमाणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आलोउं, सहस्सा जखाणे, रहस्सा जखाणे, सदारमंतजेय, मोसोवएशे, कूमलेह करणे ॥ ❀ ॥

तीजा थूल, अदत्तादान, वेरमाणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, तेब्राहमे, तकरपजगे, विरुद्ध रजा इकस्मे, कूमतोले, कूममाणे, तपडिरुवग ववहारे ॥ ❀ ॥

चौथो थूल मेहुणं वेरमाणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, इतरिय परिग्गाहिय गमाणे, अपरिग्गाहिय गमाणे, अनंग क्रीडा, परविवाह करणे, काम जोगेसु तिवाज्जिलासा ॥ ❀ ॥ पांचमा थूल परिगह

प्रमाण वेरमाणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, खि

त्तवतु पमाणाङ्कम्मे, हिरण सोवन पमाणाङ्क
कम्मे, धण धन्न पमाणाङ्कम्मे, डुपद चोपद
पमाणाङ्कम्मे, कुविय पमाणाङ्कम्मे ॥ ❀ ॥
ठठा दिशिवेरमाणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणि
यवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, उट्टदि
शि पमाणाङ्कम्मे, अहोदिशि पमाणाङ्कम्मे,
तिर्यदिशि पमाणाङ्कम्मे, खेतवूट्टी, सयंतरधाए
॥ ❀ ॥ सातमा उवन्नोग परिन्नोग, दुविहे पनंते
तंजहा, न्नायणाउय, कमउय, न्नायणाआ,
समणोवासअणे, पंच अइयारा, जाणियवा, न
समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, सचित्तहारे,
सचित्त पम्बिध्राहारे, अप्पोलसहि न्खणया,
दुप्पोलसहि न्खणया, तुत्तोसहि न्खणया,
कमउणं समणोवासएणं, पनरस कमदाणाई,
जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं,
(१५ कर्मादानका) इंगालकम्मे, वण

कम्मे, सामिकम्मे, ज्ञानीकम्मे, फोनीकम्मे,
 दंतवाणिज्ज, केसवाणिज्ज, रसवाणिज्ज, लख
 वाणिज्ज, विसवाणिज्ज, जंतपिद्धणकम्मे, नि
 द्धंठणकम्मे, दवागिदावणया, सरदहतलाय प
 रिसोसणया, असईजणपोसणया ॥ ❀ ॥ आ
 ष्ठमा अणयादसं वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा,
 जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं,
 कंदप्पे, कुक्कुइये, मोहरिये, संजुताहिगणां, उ
 वज्जोगपरिज्जोग अईरत्ते ॥ ❀ ॥ नवमा सामायक
 वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा न स
 मायरियवा, तंजहा ते आलोउं, मण दुप्पणि
 हाणे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणिहाणे,
 सामाइयस्स अकरणियाए, सामाइयस्स अण
 व्ठियस्म करणयाए ॥ ❀ ॥ दसमा देसावगासिक
 व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरि
 यवा, तंजहा ते आलोउं, आणवणप्पउगे, पे

सवणप्पन्नगे, सदाणुवाइ, रूवाणुवाइ, वहिया
पुग्गल परव्वेवे।❀॥इग्यारमा परिपूर्ण पोपधव
तना, पंच अइयारा, जाणयवा, न समायरियवा
तंजहा ते आलोउं, अप्पमिलेहियं डुप्पमिले
हियं सज्जा संथारए, अप्पमजियं डुप्पमजियं
सज्जा संथारए, अप्पमिलेहियं डुप्पमिलेहियं
उच्चारपासवणञ्जूमि, अप्पमजियं डुप्पमजियं
उच्चार पासवण ञ्जूमि, पोसहस्स सम्मं, अणा
णुपात्तणया।❀॥ वारमा अतिथि संविजाग
व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा,
तंजहा ते आलोउं, सचित्त निखिवणिया, स
चित्त पेहणिया, कालाइकम्मे, परोवएसे, मत्त
रियाए,।❀॥ (५ संलेहणारा) अपठिम मर
णांतिय संलेहणा, फुसणा, आराहणाना, पंच
अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा
ते आलोउं, इहलोगे संसप्पन्नगे, परलोगे सं

सुप्पन्नगे, जिविया संसुप्पन्नगे, मरणा संसुप्प
 नुगे, कामन्नोगा संसुप्पनुगे ॥ ❀ ॥ (१७
 पापस्थानक) १ प्राणातिपात, २ मृषावाद, ३
 अदत्तादान, ४ मैथुन, ५ परिग्रह, ६ क्रोध, ७
 मान, ८ माया, ९ लोभ, १० राग, ११ द्वेष,
 १२ कलह, १३ अन्याख्यान, १४ पैशुन्य, १५
 परपरिवाद, १६ रति अरति, १७ माया मोसो.
 १८ मिथ्यादंसणशल्य. एवं १७ पापस्थानक
 साहिसुं माहारे जीवे जे कोई मने, वचने, का
 याये करी, सेव्युं होय, सेवराव्युं होय, सेवतां
 प्रत्ये जलो जाणयो होय. एम “ एए अति
 चार, १७ पापस्थानक ” कह्नीने पढी “ इत्ता
 मिठामि ” नी पाटी ‘ जं विराहियं ’ सुधी
 कह्नीने ‘ नवकार ’ ज्ञानीने कानुरसग पा
 रीजे, इति प्रथम ‘ सामायक ’ आवसक संपूर्ण.

विधि:—पठी ' तिखुत्तारा ' पाठसुं दूजा आवसकनी आगन्या मांगीने, प्रगट एक ' लोगस्स ' नी पाटी कहीजे, इति दूजो ' चञ्जविसठो ' आवसकसंपुर्ण. पठी तिखुत्तारा पाठसुं तीजा आवसकनी आगन्या मांगीजे. दोयवार " इच्छामिखमासमणा " री पाटी कहीजे. पाटी मांहे प्रथम जिहां ' निसीहियाए ' शब्द आवे तिहां उच्चा गोसा करी, हाथ जो रीने बेसीजे, तथा ६ आवर्त कीजे. ते आ प्रमाणे:— प्रथम " अहो कायं काय " ए शब्द उच्चारतां तीन आवर्त हुवे ठे ते कहे ठे:—दोनु हात लांबा करी हाथनी दश आंगुली झूमि उपर लगावतां मुखसुं "अ" अक्षर कहे, पठे तेमज दश आंगुली आपरा मस्तकने लगावतां " हो " अक्षर कहे, ए दोनु अक्षर केहतां (१) एक आवर्त हुवो; इणहिज रीतिसुं " का " ने " यं " अक्षर उच्चारतां (२) दुजो आवर्त हुवो. अने " का " ने " य " अक्षर उच्चारतां ३ तीजो आवर्त हुवो. पठी " जत्ता, जे, जवणिऊं, च, जे " शब्द उच्चारतां ३ आवर्त हुवे ठे ते कहे ठे:—प्रथम "ज"

अक्षर मंदस्वरसुं “ ता ” अक्षर मध्यमस्वरसुं, ने
“ जे ” अक्षर उंचास्वरसुं नपरकी रीतिसुं, मस्तके
हाथ लगावतां कहे. एवं ३ अक्षर कहेतां १ आवर्त,
तथा (ज) (व) (णि) ए तीन अक्षर त्रिविध
सादसुं नपर मुजव उच्चारतां डुजो आवर्त. तथा
(ज्ञं) (च) (जे) ए पण ३ तीन अक्षर पूर्वनी
रीते कहेतां तीजो आवर्त, एवं ६ आवर्त प्रत्येक पा
टी मांहे करीजे; तथा “ तिच्चीसन्नयराए ” शब्द
आवे तिहां पाठो उजो रहीजे. इणविध दोयवार
“ खमासमणा ”री पाटी संपूर्ण कहीजे, ते पाटी
आ प्रमाणे:-

इत्तामि, खमासमणो, वंदिञ्जं, जावणिजा
ए, निसीहियाए, अणुजाणाह, मे, मि नग्ग
हं, निसिही, अहो, कायं, काय संफासं, ख
मणिज्जो, जे, किल्लामो, अप्पकिल्लंताणां, बहु
मुच्चेण, जे, दिवसो, वड्कंतो, जत्ता, जे, जव
णिज्जं च, जे, खामेमि, खमासमणो, देवसियं,

वङ्कम्मं, आवसियाए, पम्किमामि, खमासम
 णाणं, देवसियाए, आसायणाए, तित्तीस न्न
 यराए, जं किंचि मिन्नाए, मण उक्कमाए, वय
 उक्कमाए, काय उक्कमाए, कोहाए, माणाए, मा
 याए, लोहाए, सब्बकालियाए सब्बमिदो वय
 राए, सब्बधम्माङ्कमणाए आसायणाए, जो,
 मे, देवसिउ अइयारो कउ, तस्स, खयासमणो
 पम्किमामि, निंदामि, गरिहामि, अप्पाणं, वो
 सिरामि ॥ ३ ॥ इति ॥

अर्थः—इहामि के० हुं इहुंतु, खमासमणो के०
 हे क्कमावंत साधु ! तुमने, वंदिनं के० वांदवाने जाव
 णिञ्जाए के० जावत् शक्ति सहित निसीहियाए के०
 अशुन्न जोगना शरीरे करी, अणुजाणाह के० आज्ञा
 देवो, मे के० मुजने, मिउगहं के० मर्यादा मांहे प्र
 वेश करणकी, निसिही के० अशुन्न जोगने निषेध
 करीने, अहोकायं के० तुमारा चरण प्रत्ये, काय के०
 माहरा हात तथा मस्तके करी, संफासं के० स्पर्श

करुंतुं, खमणिज्जो के० खमवाजोग ठो, जे के० हे
 पुज्य ! तुमने किलामो के० तुमारां चरण स्पर्शतां
 जे कांइ आपनुं खेद उपजाव्यो होय ते खमजो, अ
 प्पकिलंताणं के० तुमारी किलामना गई ठे, बहु सु
 ज्ञेण के० घणा क्षेमकुशले करीने, जे के० हे पुज्य !
 तुमारो, दिवसो के० दिवस, वड्ढंतो के० निरवाधपणे
 गयो, जत्तो के० तप, संजमरूप यात्रा, जे के० हे क
 रुणासमुद् ! तुमारी अव्यावाधपणे वर्ते ठे, जवणि
 ज्जं च जे के० वली इंडियोये करी पीमित नहीं एवुं
 तुमारो शरीर ठे, खामेमि के० हुं खमावुंतुं, खमास
 मणो, के० क्कमावंत साधु ! देवसियं के० दिवस संव
 धि, वड्ढम्मं के० विराधनारूप महारा अपराध, ते
 प्रत्ये आवसियाए के० अवश्य करणी करतां जे अति
 चार लाग्यो होय, ते अकी पम्किम्मामि के० हुं निव
 तुंतुं, खमासमणाणं के० क्कमावंत साधुनी, देवसि
 याए के० दिवसेने विषे अइ एवीजे, आसायणाए
 के० आसातना, खंरुना, तित्तीसन्नयराए के० तेतीस
 आसातना मांहेदी अनेरी कोइ एक पण आसातना

ये करीने जं किंचि मिच्चाए के० जे कांइ खोटों की
 यों होय, मण डुक्कमाए के० मन संवंधि जे डुष्कृत
 (पाप) तेणे करी, वयडुक्कमाए के० वचन संवंधी
 जे डुष्कृत (पाप) तेणे करी, काय डुक्कमाए के०
 काया संवंधी जे डुष्कृत (पाप) तेणे करी, कोहाए
 के० क्रोध रूप आसातनाये करी, माणाए के० मान
 रूप आसातनाये करी, मायाए के० कपटरूप आसा
 तनाये करी, लोहाए के० लोन्नरूप आसातनाये करी,
 सबकालियाए के० अतीत, अनागत, ने वर्तमान, एवं
 सर्व कालने विषे, सबमिच्छेवयराए के० सर्व कूर, क
 षट क्रियारूप आसातनाये करीने, सबधम्ममाइक्कमणा
 ए के० सर्व धर्मनी जे करणी, तेणे ऊद्धंघवारूप आ
 सातनाये करीने, आसायणाए के० ए सर्व प्रकारनी
 आसातनाये करी, जो के० जे, मे के० महारे जीवे,
 देवसिन्धु के० दिवस संवंधी अइयारो के० अतिचार
 दोष, कउ के० करिया होय, सेव्या होय, तस्स के०
 ते अतिचार प्रत्ये, खमासमणो के० हे कमा श्रवण ?
 तुमारा समीपे, पफिक्कमामि के० हुं प्रतिकमुं तुं, मि

(३९)

इमि इकमं देवुं, निंदामि के० दुष्ट कर्मकारी आ
त्माने हूं निंदुं, गरिहामि के० गुरुनी साखे हूं वि
शेषे निंदुं, अप्पाणं के० दुष्ट पापिष्ट आत्मा प्रत्ये,
वोसिरामि के० हूं तजुं, वोसिरावुं ॥ ३ ॥ इति ॥

विधीः—इति तिजो ' वंदना ' आवसक संपूर्ण.
पढी ' तिखुत्तारा ' पाठसुं चौथा आवसकनी आगन्या
मांगीजे; प्रथम कानस्सग्ग मांहि एए अतिचार कह्या
ते " आगमे तिविहे " नी पाटी थकी " इच्चामिधामि
नी पाटी सुधी प्रगटपणे केहवा. जिणमांहि प्रत्येक
पाटी तथा शूलका ठेहमे " तस्स मिच्चामि इकमं "
केहवो. पढी " तस्स सबस्स " नी पाटी कहीजे.
ते केहे ठेः—

तस्स सबस्स, देवसियस्स अइयारस्स, दु
च्चसियं, दुच्चिंतियं, आलवंते पम्किमामि ॥४॥

अर्थः—तस्स के० ते पूर्वे चिंतिया जे, सबस्स के०
सर्व, देवसियस्स के० दिवस संबंधी, अइयारस्स के०
अतिचार, दुच्चसियं के० नपयोग रहित अनिष्ट ज्ञा

या बोलवा थकी थयो जे, दुच्चितियं के० दुष्टकार्यं म
नमां चिंतववा थकी थयो जे, आलवंते के० आलवीने,
प्रगटपणे कहीने, ते थकी पडिक्कमामि के० हुं
निवर्तू वूं ॥ ४ ॥

विधी:—पठी नीचे वेसिने जीमणो गोमो उन्नो
करीने “ नवकार, करेमिज्जंते ” नी पाटी कहीजे.
तथा “ चित्तारी मंगलं ” नी पाटी कहीजे ते
पाटी कहे ठे:—

चत्तारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा
मंगलं, साहू मंगलं, केवल्लि पणत्तो धम्मो मं
गलं, चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा,
सिद्धा लोगुत्तमा, साहु लोगुत्तमा, केवल्लि
पणत्तो धम्मो लोगुत्तमा, चत्तारि सरणं पव
ज्जामि, अरिहंता सरणं पवज्जामि, सिद्धा
सरणं पवज्जामि, साहु सरणं पवज्जामि, के
वल्लि पणत्तं धम्मं सरणं पवज्जामि, अरिहं
ताजीको सरणो, सिद्धाजीको सरणो, साधु

जीको सरणो, केवलि परुप्या दया धर्मको
 सरणो, चार सरणा, दुःखहरणा, ॥ ओर न
 बीजो कोय ॥ जे जवि प्राणी आदरे ॥ तो
 अखय अचल गति होय ॥५॥

अर्थः—चत्वारि के० चार, मंगलं के० मंगलिक
 ठे, ते मांदि एक तो, अरिहंता के० जेणे रागादिक
 अंतरंग वेरीने हणया ते श्री अरिहंत मंगल के० मं
 गलिक ठे, दूजासिद्धा के० अष्टकर्मने क्य करीने जे
 सिद्ध पदने पास्यो ठे ते श्री सिद्ध, मंगलं के० मंग
 लिक ठे, तीजा साहु के० जे सम्यकज्ञानेकरी शिव
 सुखना साधक जे, साधु ते मंगलं के० मंगलिक ठे,
 चौथा केवलि के० श्री केवलि जगवंतनो, पणतो
 के० परुप्यो एवो जे श्रुत चारित्ररूप, धम्मो के०
 धर्म, ते मंगलं के० मंगलिक ठे, चत्वारि के० चार,
 लोगुत्तमा के० लोक मांदि उत्तम ठे, (१) अरिहंता
 के० श्री अरिहंत ठे, ते, लोगुत्तमा के० लोक मांदि
 उत्तम ठे, (२) सिद्धा के० सिद्ध ठे ते, लोगुत्तमा

(४९)

के० लोकमांहे उत्तम ठे, (३) साहु के० साधु ठे
ते, लो०गुत्तमा के० लोकमांहे उत्तम ठे, (४) केवलि
पणत्तो के० केवलिनो परुप्यो ते, धम्मो के० धर्म,
लो०गुत्तमा के० लोकमांहे उत्तम ठे, चत्तारि के०
चार, सरणं के० शरण प्रत्ये, पवज्जामि के० अंगिकार
करुं छुं. (१) अरिहंतासरणं के० श्री अरिहंत शर
णने, पवज्जामि के० अंगिकार करुं तुं, (२) सिद्धा
सरणं के० श्री सिद्ध शरणने, पवज्जामि के० अंगि
कार करुं तुं, (३) साहु सरणं के० साधुशरण
प्रत्ये, पवज्जामि के० अंगिकार करुं तुं, (४) केवलि
के० श्री केवलिये, पणत्तं के० ज्ञांखयो एवो जे,
धम्मं के० धर्म तेना, सरणं के० शरण प्रत्ये, पव
ज्जामि के० अंगिकार करुं तुं. आगला शब्दको अर्थ
सुलभ ठे जिणसुं लिख्यो नही ॥६॥

विधि:—पढी “ इच्छामिठामि ” तथा “ इरिया
वही ” नी पाटी कहीने ‘ तिखुत्तारा ’ पाठसुं “ व्रत,
अतिचार ” जेळा केहवानी आगन्या मांगीजे ते

नीचे लीखे ठे; प्रथम “ आगमेतिविहे ” नी पाटी कहीठे, ते आ प्रमाणे:—

आगमे तिविहे पनंते तंजहा, सुत्तागमे, अन्नागमे, तदुन्नयागमे, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो होय ते आ लोउं, जंवाइदं, वच्चामेलियं, हीणस्करं, अच्च स्करं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगहिणं, घोस हीणं, सुवुदिन्नं, दुवुपमिठियं, अकाले कड सझाओ, काले न कड सझाओ, असझाये सझायं, सझाये न सझायं, ज्ञातां, गुणातां, चिंतवतां, ने चितारतां, ग्यान ने ग्यानवंतनी आसातना किनी होय तो तस्स मिहामि डुकमं ॥ ६ ॥ इति ॥

अर्थ:—आगमे के० सूत्र सिद्धांत, तिविहे के० तीन प्रकारका, पनंते के० कहा, तंजहा के० ते कहे ठे, सुत्तागमे के० सूत्र आगम अन्नागमे के० अर्थ

आगम, सूत्रना अर्थ करवा ते, तदुज्यागमे के०
 ते सूत्र तथा तेहनो अर्थ, एदोय आगम जेहने होय ते
 तीजो आगम, एहवा श्री ज्ञानने विपे जे कोइ अति
 चार लाग्यो होय ते आलोउं के० ते कहुं तुं, जंवा
 इहं के० सूत्र आधां पाठां ज्ञप्या होय, वच्चा
 मेलियं के० उपयोग रहित सूत्र वारंवार ज्ञप्या होय,
 हीणखरं के० उठो अक्षर ज्ञप्यो होय, अच्चस्करं
 के० अधिक अक्षर ज्ञप्यो होय, पयहीणं के० पद उठुं
 ज्ञप्यो होय, विनयहीणं के० विनय रहित ज्ञप्यो
 होय, जोगहीणं के० मन वचन अने कायाना जोग
 ठाम राख्या विना भएयो होय, ते घोसहीणं के०
 शुद्ध उच्चार रहित भएयो होय, सुदुदिनं के० रुं
 ज्ञान अविनीतने दीधुं होय, दुदुपमिठियं के० अवि
 नीतपणे ज्ञान लीधुं होय, अकाले कउ सञ्चानु के०
 च्यार संध्याकाल, च्यार महोत्तव, च्यार महापमिदइ
 एवं १२ अकाल ते कालमां सञ्चाय कीधी होय, काले
 न कउ सञ्चानु के० खरो वखत ठे ते टाणे सञ्चाय
 न कीधी होय, असञ्चाये सञ्चायं के० दश उदारिक

शरीरना, दश अंतरिख ए ९० असञ्चाइमे सूत्र ज्ञाया
 होइ, ते सञ्चाइये न सञ्चायं के० सञ्चाय करवा योग्य
 जगा ठे त्यां सञ्चाय न कीधी होय, तस्तमिन्नामिदुक्कं
 के० ते दुस्कृत पाप निष्फल थावो ॥ ६ ॥ पठी “दं
 सण समकितनी पाटी कहीजे ते कहे ठे:—

दंसण समकित, परमत्त संथवोवा, सुदिठ
 परमत्त, सेवणा वावि, वावन कुदंसण वज्जणा,
 समत्त सद्वहणा, एहवा समकित ना समणो
 वासएणां, समत्तस्स पंच अइयारा, पयात्ता, जा
 णियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं.
 संका, कंखा, विति गिन्ना, परपासंमपरसंसा,
 परपासंमसंत्तवो, एवं पांच अतिचार मध्ये जेह
 अतिचार लागो होय तो तस्स मिन्नामि
 दुक्कं. ॥ ७ ॥ इति ॥

अर्थ:—दंसण के० सद्वहणा, आस्ता समकित के०
 समकीत खरा धर्मनुं आचरण पदमत्त के० एज मो
 होटो अर्थ संत्तवोवा के० परिचय करवो, तेनो समा

गम करवा सुदिठ के० मलीट्टपीथी परमठ के० ए
 मुख्य अर्थनी सेवणा के० सेवना करवी वावि के०
 अथवा वावन के० समकित पामोने पठी तेथी खसी
 जाय, ते कुदंसण के० कुमुं ज्ञान जेनुं एटले मुलथी
 समकित जेने न होय, वज्जणा के० तेने वर्जवो, त्याग
 त्याग करवो समत्त के० ए समकित वंतनि, सद्वहणा
 के० सऽणा, श्रद्धा, एहवा समकितना समणो वास
 एणं के० एहवा समकितवंत श्रावकने, समत्तस्स के०
 समकितना, पंच के० पांच अश्रयारा के० अतिचार, ए
 श्रयाला के० मोगा, जाणियवा के० जाणवा, न समाय
 रिवा के० आदरवा नहीं, तंजहा के० जेम ठे तेम ते
 आलोचं के० ते कहुंनुं, आलोचंनुं, संका के० जिन
 वचनतणो संदेह कीधो होय, कंखा के० मिथ्यात्व म
 तनी इच्छा कीधी होय, सहू मार्ग जला जाण्या होय,
 वितिगिह्वा के० धर्म करणीना फल मांहि संदेह
 आय्यो होय धर्म करीयानुं फल होशे के नहीं ?
 एहवो संदेह धरियो होय, साधु, साधवीना मलीन
 वस्त्र देखी डुगुंगा किनी होय, पारपासंरु परसंसा

के० मिथ्यात्वनी प्रज्ञावना देखी प्रशंसा किनी
होय, परपासंरु संश्रवो के० मिथ्यात्वना परूप
पकनो परिचय कीधो होय, एवं पांच अतिचा
र मांहेथी जे अतिचार लाग्यो होय तो, तस्स के० ते
संबंधी. मिथ्यामि के० मुजने निष्फल आवो, दुक्कमं
के० दुष्कृत पाप ॥ ७ ॥ इति

पढी १९ वारे “व्रत अतिचार” कही जे ते
कहे ठे:—

(१) पहिलुं अणुव्रत थुल्लाउ, पाणाइवा
याउ वेरमाणं, तस्सजीव, बेइंइय, तेइंइय, चउ
रिंइय, पचेंइय, जाणि प्रीच्छी, विण अप
राधी, आकुटी, संकलपी, सल्हेशी. हणवानि
मित्ते हणवा पच्चखाण, जावजिवाए, डुविहं, ति
विहेणं, नकरेमि, नकारवोमि, मणसा वयसा
कायसा, एहवा पहिल्ला थूल प्राणातिपात वि
रमाण व्रतना, पंच अइयारा, पइआला, जाणि

यद्वा, नसमायरियद्वा, तंजहा ते आलोनं, वंधे,
वहे, ठव्विष्ठेए, अइजारे जत्त पाण बुष्ठेए, त
स्स मिठामि दुक्कमं ॥ ७ ॥

अर्थः--पहिलुं के० पहिलो, अणुव्रत के० साधुना
पंच महाव्रतनी अपेक्षाए ठोटो व्रत, शूलान के० मो
टा, पाणा के० प्राणी, जीवमात्रनी; इवायान के०
हिंसा धकी. वेरमणं के० निवर्तुं ठुं, तस्स जीव के०
त्रस जीव, हालता चालता जीव, वेइंइय के० दोय
इंइय वाला, तेइंइय के० तिन इंइयवाला, चत्तरिंइ
य के० चार इंइय वाला, पचेंइय के० पांच इंइय
वाला जीव, जाण के० ज्ञानीने, प्रीष्ठी के० उल
ख्याथकां, विण अपराधी के० निरापराधी जीवने
आकुटी के० उदेरी संकल्पी के० संकल्प करीने;
सद्धेशी के० ल्हेश्यासहित; हणवा निमित्ते के०
हणवानी बुद्धिये करीने, हणवा पञ्चस्काण के० हिंसा
करवानी बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं
त्यां सुधी; इविइं के० दोय करण; तिविहेणं के०

तीन जोगसुं; नकरेमिके कुरुं नहीं; नकारवेमि के
 डुजापासे करावुं नहीं, मणसा के मने करी, वयसा
 के वचने करी, कायसा के कायाये करी, एहवा
 पहिला शूल के एहवा पहिला मोठा, प्राणातिपात
 के जीवनी हिंसा थकी; विरमणं के निवर्तवाना,
 व्रतना के व्रतना पंच अइयारा के पांच अतिचार,
 पइयाला के सोटा ठे ते, जाणियदा के जाणवा,
 न समायरियवा के पण आदरवा नहीं, तंजहा ते
 आलोउं के ते जिम ठे तिम कहुं तुं, वंधे के जीव
 ने गाढे वंधणे वांध्यो होय, वहे के गाढां धाव घा
 ल्या होय, ठविछेए के शरीरना अवयव ठेद्यां होय,
 अइजारे के अति जार जरियो होय, जत्त पाण बु
 छेए के अन्न पाणी जोगववां अंतराय दीनी होय,
 तस्स मित्रामि डुकुमं के ते अतिचार रूप दुष्कृत
 पाप सुजने निष्फळ श्रावो ॥ ७ ॥ इति ॥

(२) बीजो अणुव्रत शूलानु, मुसावाया
 न विहरमाणं, कन्नालियं, गोवा।लयं, जोमालि
 यं, थापण मोसो, मोटकी कुमी साख, इत्या
 दिक मोटकूं जूठ बोलवा पच्चखाण, जावजी

वाए, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि,
 मणसा, वयसा, कायसा, एहवा बीजा थूल
 मृषावाद विहरमाणं व्रतना, पंच अइयारा,
 जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलो
 उं, सहस्सा जखाणे, रहस्सा जखाणे, सदार
 मंतजए, मोसोवएसे, कुम्लेह करणे, तस्स
 मिन्नामि डुक्कं ॥ ए ॥

अर्थः—बीजो अणुव्रत, थूलानु केण मोठो मुसा
 वायानु केण मृषावाद अकी; जूठ बोलवाशी, वेरमाणं
 केण हुं निवर्त्तुं. कन्नालियं के० कन्या तथा वरसंबंधी
 जुठ, गोवालियं केण गाय, ज्ञेश आदि ढोर संबंधि
 जूठ, जोमालियं केण जमीनना काममांहे जूठ, धा
 पणमोसो केण कोईनी स्थापण नलववी, मोटकी
 कुमी साख केण मोटी खोटी साक्की जरवी, इत्यादिक
 केणए आदि करीने, मोटकूं जूठ के० मोटो जूठ, बोल
 वा केण बोलवाना पञ्चस्काण के० बंधी, त्याग, जा
 वजीवाए केण जावाजीव लगे, डुविहं, तिविहेणं, न
 करेमि न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा
 बीजा थूल मृषावाद वेरमाणं व्रतना पंच अइयारा,

(५१)

जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलोउं, सह
स्ता नखाणे के० सहसात्कार कोई प्रत्ये कूने आळ
दीनोहोय, रहस्ता नखाणे के० कोईनी रहस्य गानी
वात प्रगट कीनी होय, सदर मंतज्ञए के० पोतानी
खीना मर्म प्रकाश्या होय, मोसोवएसे के० जूठा
मूखा उपदेश दीधा होय, कूमलेह करणे के० खोटा
लेख लिख्या होय, करिया होय, तस्समिष्ठामि डुक
रं के० ते पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ ए ॥ इति ॥

(३) व्रीजुं अणुव्रत थूलान, अदिना
दाणान, वेरमाणं, खात्तरखाणी, गांठमी ठोमी,
तालुं परकुंचिये करी, पमी वस्तु धणीयाती
जाणी, इत्यादिक मोटकूं अदत्तादान लेवाना
पन्नखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, न
करेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा,
एहवा व्रीजा थूल अदत्तादान वेरमाणं व्रतना,
पंच अश्यारा, जाणियवा, न समायरियवा. तं
जहा ते आलोउं, तेनाहमे, तकर पन्गे, विरु
द रजा इकस्मे, कुरुतोले कूममाणे. तपरि रु

वग ववहारे, तस्स मिच्छामि दुक्कं ॥ १० ॥

अर्थः—त्रीजुं अणुव्रत के० तीजो उणुव्रत थूलान्तं के० मोहोटुं, अदिन्नादाणान्तं के० अणदीधेलुं लेवा थ की चोरी करवा थक्री, वेरमणं के० निवर्तुं खात्तर खणी के० खात्तर [खानो] खोदीने, गांठनी ठोनी के० कोईनी गांठडी ठोनीने, तालुं पर कुंचिये करी के० कोईनी कुलुप वीजी किल्लीसुं उघानीने, पनी वस्तु धणीयातो जाणी के० कोईनी पनेली वस्तुनो कोई धणी ठे एम जाण्या उतां ते लेवी, इत्यादिक मोटकं के० ए आदि वीजा मोटकां, अदत्तादान के० अणदीधेलुं, लेवाना पञ्चखाणके० त्याग, जावजीवाए के० जावाजीव सुधी, डुविहं, तिविदेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियद्धा, नसमायरियद्धा, तंजहा ते आलोत्तं के० ते जिम ठे तिम कहुं, तेन्नाहमे के० चोरीनी वस्तु लीनी होय, तकर पन्नगे के० चोरने इय्य, उपगरण वगेरे को स हाय दीनो होय, विरुद्ध रज्जा इकम्मे के० राज्य विरुद्ध कीधो होय, [राजानो दाण मागे, तथा राजा

मनाइ करेला गुन्हा करइ ते] कूमतोले के० खोटा तोळां कीना होय, कूममाणे के० खोटा मापा कीना होय, तपनि रुवग वव्हारे के० वस्तु मांदि जेळ स जेळ कीनी होय, सरसी दिखायने निरसी आपी होय, तो तस्त मित्रामि डुकूमं के० ते पाप मुजने नि प्फळ थावो ॥ १० ॥ इति ॥

(४) चौथुं आणुव्रत थूलाउ, मेहुणाउ वेरमाणं, सदार संतोसिए, अवसेसं, मेहुण विहं पञ्चखाण, (एपुरुपने) अने स्त्रीने सन्नर्तार, संतोसिए, अवसेसं मेहुणानो पञ्चखाण, अने जे स्त्री पुरुपने मूळ्यकी कायाए करी मेहुणं सेववानो पञ्चखाण होय, तेहने देवता मनुष्य तिर्यच संबंधि मेहुणानो पञ्चखाण, जावजीवाए देवता संबंधी डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, माणसा, वयसा, कायसा, मनुष्य तिर्यच संबंधि एगविहं एगविहेणं नकरेमि, कायसा, एहवा चोथा थूद मेहुणं विरमाणं व्रतना पंच अश्यारा, जाणियवा, नसमायरिय

वा, तंजहा ते आलोकं, इत्तरिय परिगहिय
गमणे, अपरिगहियगमणे, अनंग क्रीडा, प
रविवाह करणे, कामज्ञोगेसु तिवा जिलासा,
तस्स मिच्चामि डुक्कं ॥ ११ ॥

अर्थः—चोष्ठुं अणुव्रत के० चोष्ठो उणुव्रत शूलान्त
के० मोटा मेहुणात्त के० मैथूनथकी वेरमणं के० नि
वर्त्तुं, सदार के० पोतानी स्त्री श्रीज संतोसिए के०
संतोष राखवो, अवसेसं के० ते सिवाय बीजा को
इनी साथे मेहुण के० मैथुन विहं के० सेववाना
पञ्चखाण के० त्याग, बंधी (एपुरुषने) अने स्त्रीने
सन्नर्तार के० पोताना न्तर्स्थीज संतोसिए के०
संतोष राखवो, अवसेसं के० ते सिवाय बीजा कोइ
नी साथे मेहुणानो के० मैथुन करवानां पञ्चखाण के०
बंधी, अने जे स्त्री पुरुषने मूलथकी कायाए करी मे
हुणं सेववानो पञ्चखाण होय के० मैथुन करवानी बं
धी होय, तेहने देवता मनुष्य तिर्यंचसंबंधि मेहुणानो
के० मैथुन करवानो पञ्चखाण के० त्याग जावजीवाए
के० ज्यां सुधी जीवे त्यां सुधी देवता संबंधि के० ते
हमां देवताना साथे दुविहं तिविहेणं नकरेमि नकारवे

मि मणसा वयसा कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि के०
 माणस तथा पशु वगेरेनी साथे, एगविहं के० एकक
 रण एगविहेणं के० एकजोगे नकरेमि के० ए काम
 करूं नही, कायसा के० कायाए करी, एहवा चोथा
 थूल मेहुणं विरमणं व्रतना के० मोहोटा मैथुन त्याग
 करवाना व्रतना, पंचअइयारा के० पांचअतिचार, जा
 णियवा नसमायरियवा तंजहा ते आलौं के० ते क
 हुंहुं, इत्तरिय के० नाहानी उमरनी, परिगहिय के०
 पोतानी परणेली स्त्री साथे, गमणे के० गमन किधो
 होय, अपरिगहियगमणे के० परणेली न होय, ते कु
 मारिका, अथवा वेश्यादिक, तेनी साथे मैथुन सेव्यो
 होय, अनंगक्रिमा के० परस्त्रीनी साथे सुइमोरा टाळ
 काम चेष्टा, हास्य, कुतुहल, किना होय, परविवाह
 करणे के० पोताना गोरु टालीने यश लेवाने अर्थे पर
 ना विवाह, मात्रुं मेलव्युं होय; कामजोगेसु के० का
 मजोगेने विषे, तिवाञ्जिलासा के० तीव्र प्रणामे अत्यं
 त अञ्जिलाखा राखी होय, तस्स मिच्छामि डुकमं के०
 ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फल आजो ॥ ११ ॥ इति ॥

(५) पांचमुं आणुव्रत थूलान, परिगहा

उ, वेरमाणं, खेत्तवत्तुनोयथापरिमाण, हिरणसो
 वननो यथापरिमाण, धणधानंनुं यथापरिमा
 ण, दुपदचनुपदनो यथापरिमाण, कुवइ धात
 नो यथापरिमाण, एयथापरिमाण कीधो ठे,
 ते नुपरांत पोतानो करी परिग्रह, राखवाना
 पन्नखाण, जावजीवाए, एगविहं, तिविहेणं, न
 करेसि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा पांच
 माथूल परिग्रह परिमाण वेरमाणं व्रतना, पंच
 अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा
 ते आलोउं, खेत्तवत्तुप्पमाणाइकमे, हिरणसो
 वनप्पमाणाइकमे धणधानंप्पमाणाइकमे, दुप
 दचनुपदप्पमाणाइकमे, कुवियप्पमाणाइकमे,
 तस्स सिवामि इकमं ॥ १५ ॥ इति ॥

अर्थः—पांचसुंअणुव्रत के० नणुव्रत थूलाउ के०
 मोडुं परिगहानु परिग्रह दोलत वेरमाणं के० तजवा
 विशेषुं ते आगत कथा प्रमाणे [जेटलुं मान कर्युं
 होय ते शिवाय] खेत्त के० खेत्रादिक उघासी जमी
 न वत्तुनो के० घरादिक ठांकी जमीननी यथापरिमाण

के० जेटली मर्यादा कीधी ठे, हिरण के० रुपा सोवनो के० सोनानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे, धण के० मोहरबंध नाणुं धाननुं के० सान्नादिक धानकी यथा परिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे, दुपद के० वे पगां मनुष्यांदिक चतुपदनो के० चोपगां ठोरादिकनी यथा परिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे, कुबड़ घातनो के० सर्व घरनी वस्तु ते घर बखरा दिकनो, यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे, ए यथापरिमाण कीधी ठे के० ए प्रमाणे जेवी मर्यादा कीधी ठे, ते उपरांत के० तिणउपरांत एटले इधको पोतानो करी के० आपरो करी परिग्रह राखवाना पञ्चस्काण के० बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी, एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मणसा वयसा कायसा, एइवा पांचमाश्रूल परिग्रह परिमाण, वेरमणं, व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलोउं, खेतवहुप्पमाणाइक्कमे के० उघानी जमीन तथा ढांकी जमीननुं प्रमाण, अतिकम्यो होय, हिरणसोवनप्पमाणाइक्कमे के० रुपा तथा सोनानी मर्यादा उद्धंधी होय, धणधानप्पमाणाइक्कमे के०

शेकरु नानुं तत्रा दाणानी मर्यादा उद्धंघी होय, उपद
चउपदप्पमाणाइक्कमे के० वेपगां, चोपगांनी मर्यादा
उद्धंघी होय, कुवियप्पमाणाइक्कमे के० घरवखरानी
मर्यादा उद्धंघी होय. तस्त मिच्चामि डुक्कं के० ते
खोटुं कीधेलुं निप्फळ आजो ॥ १२ ॥ इति ॥

(६) ठुं दिशिब्रत, उद्धंदिशिनुं यथाप
रिमाण, अधोदिशिनुं यथापरिमाण, तिरियदि
शिनुं यथापरिमाण, एयथापरिमाण कीधोठे,
त उपरांत सइत्ताइ, कायाइ जइने पंच आ
श्रव सेववाना पच्चखाण, जावजीवाए, डुविहं,
तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वय
सा, कायसा, करंतंनाणु जाणाइ, वयसा का
यसा, एहवा ठठादिशि वेरमाणं ब्रतना, पंच अ
इयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते
आलोचं, उद्धंदिशिप्पमाणाइक्कमे, अधोदिशि
प्पमाणाइक्कमे, तिरियदिशिप्पमाणाइक्कमे, खेत
बुही, सइअंतरदाए, तस्समिच्चामि डुक्कंडं॥१३॥

अर्थः—ठुं दिशिब्रत के० ठठे, दिशानुं मान वां

(५९)

धवानुं व्रत, उर्ध्वदिशिनु के० उंची दिशानुं यथापरि
माण के० मर्यादा कीधी ठे, अधोदिशिनुं के० निची
दिशानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी
ठे, तिरिय दिशिनुं के० त्रीठि जमीन, एटले उत्तर,
दक्षिण, पूर्व अने पश्चिम दिशानी यथापरिमाण
के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे ए यथापरिमाण की
धी ठे के० ए प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे, ते उपरांत
के० ते शिवाय, सइछाइ के० पोतानी मरजीथी,
कायाइजइने के० पोतानी कायाये करीने, पंचआश्र
वसेववाना के० पांच आश्रव पाप जोगववाना, कर
वाना, पञ्चखाण के० त्याग, जावजीवाए डुविहं ति
विदेणं नकरेसि नकारवेमि मणसा वयसा कायसा,
करंतंनाणुजाणाइ,के० करता रुमो न जाणु,वयसा,का
यसा, एवा ठठादिशि वेरमणं व्रतना के० मान उप
रांते दिशाने तजी देवाना व्रतना पंच अइयारा, जा
णियद्या, नसमायरियद्या, तंजहा ते आलोचं, उर्ध्वदिशि
प्पमाणाइकमे, के० उंची दिशानुं प्रमाण अतिक्रम्युं
होय, मर्यादा उद्धंधी होय. अधोदिशिप्पमाणाइकमे
के० नीची दिशानी मर्यादा उद्धंधी होय, तिरियदिशि
प्पमाणाइकमे के० त्रीठि दिशानी मर्यादा उद्धंधी होय

खेत्तवुद्धी के० खेत्र जमीननी वृद्धि, एटले एक दिशा
घटाकीने बीजी दिशा वधारी होय, सइअंतरघ्राए के०
संदेह परुचा ततां आगळ चाळयो होय, तस्स मिच्छामि
डुक्कसं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळथाजो ॥१३॥इति

(७) सातमो व्रत उवन्नोग परिन्नोगवि

हं, पञ्चखायमाणो, उच्छ्रणियाविहं, दंतणविहं,
फलविहं, अन्नंगणविहं, उवटणविहं, मंजुण
विहं, वज्जविहं, विल्लेवणविहं, पुप्फविहं, आ
न्नरणविहं, धुपविहं, पेऊविहं, न्नखणविहं, उ
दनविहं, सूपविहं, विगयविहं, सागविहं, माहु
रविहं, जिमणविहं, पाणीविहं, मुखवासविहं,
वाहनविहं, वाहनविहं, सयणविहं, सचित्तवि
हं, दधविहं, इत्यादिकनुं, यथापरिमाण कीधो
छे, तेउपरांत उवन्नोग परिन्नोग न्नोगानिमित्ते
न्नोगववा पञ्चखाण जावजीवाए, एगविहं ति
विहेणं, नकरेमि, मनसा वयसा कायसा, एहवा
सातमाउवन्नोग परिन्नोग, डुविहे पन्नते तंजहा,
न्नोयणाउय, कम्मउय, न्नोयणाउ समणोवा

सएणं पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरिय
 वा, तंजहा ते आलोउं, सचित्ताहारे, सचित्तप
 म्मिवाहारे, अप्पोलिउ सहि जखणिया, उ
 प्पोलिउ सहि जखणिया, तुघोसहि जखणिया,
 कम्मउणं समणोवासएणं, पन्नरस्सकम्मादाणा
 उ, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आ
 लोउं, इंगालकम्मे, वणकम्मे, सामीकम्मे,
 ज्ञाडीकम्मे, फोडीकम्मे, दंतवाणिज्ज, लखवा
 णिज्ज, केसवाणिज्ज, रस्सवाणिज्ज, विसवाणि
 ज्ज, जंतपिह्वणकम्मे, निह्वणकम्मे दवग्गि
 दावणिया, सरदह तलाय परिसोसणया, अ
 सइजण पोसणया, तरस्स मिन्नामि उक्कमं ॥१४॥

अर्थः—सातमो व्रत उवज्जोग के० जे वस्तु ए
 कजवार जोगवाय ते अन्नादिक तेनी विधी प्रमुख
 परिजोगविहं के० उपजोग जे वस्तु चारंवार जोगव
 वामां आवे ते, वस्त्र आन्नरणनी पञ्चखायमाणे के०
 वंधि मर्यादा करवी. उह्वणियाविहं के० ढील लूहि
 वानो वस्त्र ते अंगोठानी विधी, दंतणविहं के० दात

खानी विधी, फलविहं के० वृक्षनाफल प्रमुखनी म
 र्यादा, अन्नगणविहं के० तेल प्रमुख शरीरे चोपरु
 वानी वस्तुनी विधी, उवटणविहं के० सरदन कर
 वानी वस्तु, ते पीठी प्रमुखनी मर्यादा, मंज्जणविहं
 के० न्हावाना पाणी प्रमुखनो उन्मान, वद्यविहं के०
 वस्त्रनी विधी, विलेवणविहं के० चंदनादिक तिलक
 चरचवानी मान मर्यादा, पुष्पविहं के० चंपादिकना
 फूल प्रमुखनो मान, आन्नरणविहं के० गहणानी
 विधि, धूपविहं के० धूप करवानी विधि, पेजविहं के०
 पीवानी वस्तु ते वासीधनाग्र, प्रमुखनो मान, जखण
 विहं के० सुखनी प्रमुखनी मर्यादा, उदनविहं के० मोठ
 प्रमुखनी ढालनो मान, सूपविहं के० साळ [चावळ] प्र
 मुखनो मान विगयविहं के० धूप, तेल, दूध, दही, गोळ
 आदिकनो मान, सागविहं के० निलापत्र शाक प्रमुखनी
 विधि, माहुरविहं के० वेळना फल प्रमुखनी विधि,
 जिमणविहं के० जिमवानी विधि के० फळयाणुंजमवुं
 पाणीविहं के० पीवे ते पाणी प्रमुखनो मान, मुख
 वासविहं के० सोपारी, लवंगादिकनी विधि, वाहनि
 विहं के० पगेपहिरवानी पगरखी प्रमुखनो मान,
 वाहनविहं के० अश्वदिक वाहननी विधि, सयणविहं

के० सेजा पलंग आदि सुवानी वस्तुनी विधि, सचित्त विद्वं के० खावाआथ्री सचित्तनो मान, दृवविद्वं के० पूर्वे कह्या तेथ्री अनेरा ड्य्य रह्या तेहनो मान इत्या दिकनुं यथापरिमाण कीधो ठे के० ए तथा ए शिवाय वस्तुनि जे जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे एटले फला एी वस्तु मारे आज आटली खावी, के पीवी तथा फलाणी वस्तु आज जोगववी के नही इत्यादि. ते उ परांत के० जे हृद कीधी ठे ते उपरांत, नवजोग के० जे वस्तु एक वार जोगववामां आवे ते, परिजोग के० जे वस्तु बारंवार जोगववामां आवे ते, जोगनि मित्ते के० जोगववानी मरजी करी, जोगववा पञ्च खाण के० जोगववानी बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी, एगविद्वं तिविद्वेणं, नकरेमि, मण सा वयसा कायसा, एहवा सातमा नवजोग परिजोग डुविद्वे के० दोय प्रकारे, पन्नते के० परुपीया, तंजहा के० ते कहे ठे. जोगणानय के० जोजननो एक जेद, कम्मनय के० व्यापार संबंधीनो बीजो जेद, जोगणा नसमणो वासएणं के० श्रावकने जोजनना पंचअड्या रा के० पांच अतिचार जाणियवा नसमायरियवा तंज हा ते आलोउं के० ते जिम ठे तिम कहे ठे सचिताहारे

के० सचित वस्तु खावी एटले वनस्पति आदिक काचुं
खाय, सचित पस्विदाहारे के० सचितनीसाधे लागेली
वस्तु एटले लींवनानो गुंद इत्यादिक सचित सहित
खाय, अप्पोलिळ सहि जखणिया के० जे वस्तुमां जी
वना प्रदेश रहि गया होय, ते तत्कालना वांट्याआसरी
प्रमुख, दुप्पोलिळ सहि जखणिया के० कांइक काचीने
पाकी रही होय, ते पुरो अग्नि प्रमुख शस्त्र नथी प्र
णम्यो अने जोगवे, तुञ्जोसहिजखणिया के० खावो
योमो अने नाखवो घणो परे इती वस्तु, ते शिता
फळ शोलनी प्रमुख ए पांच प्रकारनी वस्तु खाधी
होय तो अतिचार लागे, कम्मजणं के० व्यापारना,
समणोवासणं के० श्रावकने पन्नरस्सकम्मदाणाइ
के० पंधरे प्रकारे कर्म जाववाना ठेकाणा, जाणियवा
नसमायरियवा, तंजहा ते आलोलं, के० ते कहुंतुं, इंगा
लकम्मे के० अग्निनो व्यापार किधो होय, लुहारादिक
वणकम्मे के० वननां जारु [वृक्ष] कपावी व्यापार
कीधो होय, सामीकम्मे के० गारुलादिक करायने वे
चवो, दारु प्रमुखनो सोरु करवो, ते ज्ञामीकम्मे के०
गामां, घरादिक, उंट, घोमा, वहिल प्रमुखनां ज्ञामा
नो व्यापार किधो होय, फोमीकम्मे के० पृथ्विनां पेट

फौमाववां कुवा, वाव आदि करावी व्यापार करवो, ते, ए पांच कुकर्म, श्रावकने अत्यंत पणे वर्जवा, दंत वाणिज्य के० दांतनो व्यापार करवो ते, लखवाणिज्य के० लाखनो व्यापार करवो ते, रसवाणिज्य के० म दिशदिक रसनो व्यापार करवो ते, केसवाणिज्य के० चमरी गाय प्रमुखना केसनो व्यापार करवो ते, विलवाणिज्य के० विप [जेर] नो व्यापार किधो होय ते, ए पांच कुवाणिज्य श्रावकने वर्जवा, जंतपिद्धण कर्मे के० घाणा प्रमुखनो व्यापार एटले तीलादिक पीलायने वेच्या होय, ते निद्धंठणकर्मे के० बळदादिकने खली करवानो व्यापार ते, दवगिदावणया के० दव देवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे ते, सर के० सरोवर, दह के० इह, कुंभ तलाय के० तळाव, परिसो सणया के० पाणी सोप करवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे, ते असइजण पोसणया के० के कूर्कट, स्वांन मंजारादिक हिंसक जीवने आपरी अजीवका कमणने वास्ते पोपे, ते असती जण पोप कहिये, तथा असती एटले कूसती, वेश्यादिकने पोपे तेनो कुशील अणाचारनो पइसो आप लेवे ते, अस्त्रीजण पोप कहिये, ए पांच सामान्य कर्म निश्रे वर्जवा, तस्स मिठामि ३

कर्म के० ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फळ आजो॥१४॥

(७) आठमो व्रत अनर्था दंभनो विर
मणं, चउविहे, अणत्तादंभे, पन्नते, तंजहा,
अवज्ञाणाश्चरियं, पमायाचरियं, हिंसप्पयाणं,
पावकम्मोवएसं, एहवा अनर्थादंभ सेववा प
च्चरकाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, नक
रेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा,
एहवा आठमा अनर्थादंभ विरमणं व्रतना
पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा,
तंजहा ते आलोउं, कंदप्पे, कुकुइए, मोह
रिए, संजुत्ताहिगरणे, उवज्जोग परिज्जोग अइ
रत्ते, तस्समिच्चामि डुक्कं ॥ १५ ॥ इति ॥

अर्थः—आठमो व्रत अनर्था दंभनो के० आठमो
व्रत अर्थ कार्य विना कर्म बंधनो कारण, तेहनो विर
मणं के० निवर्त्तावबुं, ते चउविहे के० च्यार प्रकारे;
अणत्तादंभे के० अनर्थादंभ पन्नते के० परुप्पा, कहा
तंजहा के० ते जिम ठे तिम कहे ठे, अवज्ञाणाश्च
रियं के० खोटुं ध्यान धरबुं; माठी चिंतवणा करवी

पमायाचरियं के० प्रमाद करवो, प्रमादे करी घी ते लादिकनां ठाम उघात्ता राखवा, हिंसपयाणं के० हिंसा थाय एहवां शस्त्र आपवां, पावकम्मोवएसं के० पाप कर्मनो उपदेश करवो, अर्थ विना ते एहवा अ नर्थादंरु सेववा पञ्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिवि हेणं. नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा, आठमा, अनर्थादंरु, विरमणं व्रतना पंच अइ यारा, जाणियवा नसमायरियवा, तंजहा, ते आलोउं के० कहे ठे कंदप्पे के० काम वधे एहवी वात कीधी होय, कुकुइए के० ज्ञांरुनी पेरे कुचेष्टा कीधी होय, मोहरिए के० जेम तेम बोल्पो होय, गाळ दीधी होय, संजुत्ताहिगरणे के० उखल, मुसलादिक अधि करण एकठा करी मूक्या होय, ते उवज्जोगपरिज्जोग अइरत्ते के० उवज्जोग परिज्जोगमां अति रक्त रहे, ज्जोग विलासमां बहु मची रहे, तस्स मिठ्ठामि डुक्कं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ आजो ॥१५॥ इति॥

(ए) नवमो सामायिक व्रत, सावज जोगनो, विरमणं, जावनियम, पज्जुवासामि, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मण

सा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणइ,
 वयसा, कायसा, एहवी सदहणा, परुपणा,
 फरसनाए करिये त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा सा
 सामायिक व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा,
 नसमायारियवा, तंजहा, ते आलोउं, मण्ड
 प्पणिहाणे, वयडुप्पणिहाणे, कायडुप्पणिहा
 णे, सामाइयस्ससइ अकरणियाए, सामाइय
 स्स अणवठियस्स अकरणायाए, तस्स मिह्वा
 मि डुकुं ॥ १६ ॥ इति ॥

अर्थः—नवमो सामायिक व्रत के० समतारुपी
 सामायिकनुं व्रत, सावज जोगनो के० पापना काम
 थी, विरमणं के० निवर्तवुं, जावनियम के० ज्यां
 सुधी भयादा कीधी ठे त्यांसुधी, पज्जुवासामि के०
 शुज्जजोगने सेवे, डुविहं ति विहेणं नकरेमि नकार
 वेमि मणसा वयसा कायसा करंतंनाणु जाणइ,
 वयसा, कायसा, एहवी सदहणा के० श्रद्धा रुचि
 परुपणा, फरसनाए, करिए, त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा
 सामायिक व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, नसमा

(६९)

परियवा, तंजहा, ते आलोचं के० ते कहे ठे, मण्ड
पणिहाणे के० सामायक कीधी ठे तेमां मन माठुं
वर्त्युं होय, वयडुपणिहाणे के० वचन माठुं वर्त्युं
होय, कायडुपणिहाणे के० काया माठी प्रवर्त्तावी
होय, समाइयस्ससइ के० सामायकने अकरणियाए
के० वरावर कीधुं के नही तेनी खवर न रही होय,
सामाइयस्स के० सामायकने अणवहियस्स अकरण
याए के० पुरुं अया विना पारी होय, तस्स मिहामि
डुकमं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो. ॥१६॥इति

(१०) दशमो देशावगाशिक व्रत, दिन
प्रति प्रजातयकी प्रारंज्जिने पुर्वादिक ठदिशे
जेटली जूमका मोकली राखी ठे, ते उपरांत,
सइहाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव, सेव
वा पच्चस्काण, जावअहोरत्तं, डविहं, तिविहे
णं नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा,
कायसा, करंतंनाणु जाणेजा, वयसा, कायसा,
जेटली, जूमका मोकली राखी ठे, ते सांहि
जे द्रव्यादिकनी मर्यादा कीधी ठे, ते उप

रात, उवन्नोग परिन्नोग, न्नोगनिमित्ते, न्नोग
 ववा पच्चरुकाण, जावअहोरत्तं, एगविहं, तिविं
 हेणां, नकरेमि, मणासा, वयसा, कायसा,
 एहवा दशमा देशावगाशिक व्रतना, पंच अइ
 यारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा, ते
 आलोउं, आणवण प्पुणे, पेसवण प्पुणे
 सहाणुवाए, रुवाणुवाए, वहिया पुग्गलपखेवे,
 तस्स मिच्चामि डुकमं. ॥ १७ ॥ इति ॥

अर्थः—दशमो देशावगाशिक व्रत के० दिशा रो
 कवानुं व्रत एटले बांधेली हद्द पर्यंत जावुं आववुं
 उपरांत जावानो नियम करवुं, ते दिनप्रति प्रजात
 थकी प्रारंज्जिने के० दिन दिन प्रते प्रजातथी मांणीने,
 पूर्वादिक के० पूर्व दिशा आदि बीजी षडिंशे जेटली
 न्नीमिका के० धरती मोकली राखी ठे के० एटले
 सवारमां उठीने मानं करवुं के आज म्हारे दरेक
 दिशाए आटला गाज उपरांत जावुं नही, ते उपरांत
 के० बांधेली हद्द उपरांत, सइबाइ के० पोतानी
 मरजीथी, कायाइजइने पांच आश्रव के० जीव

हिंसादिकधी पांचमुं परिग्रह ए पांच आश्रव, सेव
वा पञ्चस्काण के० करवानी वंधी, जाव अहोरत्तं के०
दिवसने रात सुधी, ड्रविहं, त्रिविहेणं, नकरेमि, न
कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जा
णेजा, वयसा, कायसा, जेटली जूमकां मौकली
राखी ठे, ते मांदि जे ड्रव्यादिकनी मर्यादाकीधी ठे,
के० मोकली राखेली धरतीमां पण जे वंधी कीधी
होय, के आज एटला पदार्थ उपयोगमां लाववा ते
उपरांत ते हृद उपरांत उवभोग के० एकवार जोग
वाय एवी वस्तु, परिजोग के० वारंवार जोगवाय
एहवी वस्तु, जोगनिमित्ते के० जोगनी इच्छाए, जोग
ववा पञ्चस्काण के० जोगववानी वंधी, जावअहोरत्तं
के० एक दिवस रात सुधी, एकविहेणं के० एक कर
ण, त्रिविहेणं के० त्रण जोगे, नकरेमि के० हुं करुं
नही, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा दशमा देशा
वगाशिक व्रतना पंच अड्यारा, जाणियवा, नसमायरि
यवा, तंजडा, ते आलोउं के० कहुं हुं आणवणप्पुं
गे के० मंगाववानो उपयोग कीधो होय, बीजा पास्ते
वस्तु मंगावी होय, पेसवण प्पुंगे के० चाकरनो
उपयोग, चाकर मोकलीने वस्तु मंगावी होय, सदा

(७९)

णुवाए के० सादनो उपाय साद करीने हद उपरांतथी
बोलाव्यो होय, रुवाणुवाए पोतानुं रूप देखामीने
कोईने बोलावे, वहिया पुग्गल पखेवे के० नीमेली
जूमिकाथी बाहिर रहेला पुरुपने कांकरादिक नांखी
बोलावे, तस्त मिच्चामि डुकमं के० ते खोटुं कीधेदुं
निष्फल थाजो ॥ १७ ॥ इति ॥

(११) इग्यारमो पोषध व्रत, असणां,
प्राणां, खाइमं, साइमंनो पच्चखाणा, अबंजनो
पच्चखाणा, अमुक मणि सुवाणो पच्चखाणा,
भालावनंग विलेपणो पच्चखाणा, सन्न मुसला
दिक सावज जोगनो पच्चखाणा, जावअहोरत्तं,
पङ्कुवासामि, डुविहं, तिविहेणां, नकरेमि, न
कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु
जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी सदहणा, प
रूपणा करीए, तेवारे फरशनाए करी सुद्धि,
एहवा इग्यारमा सम प्पमिपुन्न पोषध व्रतना,
पंच अइयारा, जाणियवा नसमाय रियवा, तंजहा

ते आलोउं, अप्पडिलेहियं दुप्पडिलेहियं
 सिञ्जा संथारए, अप्पमञ्जियं दुप्पमञ्जियं सिञ्जा
 संथारए, अप्पमि लेहियं दुप्पमि लेहियं उ
 च्चारपासवणाञ्जूमि, अप्पमञ्जियं दुप्पमञ्जियं उ
 च्चार पासवणाञ्जूमि, पोसहस्स सम्मं अणाणु
 पादणया, तस्स मिच्चामि उक्कमं ॥१७॥इति॥

अर्थः—इग्यारमो पोपघ व्रत के० पाप रहित थई,
 संवरे करी आत्माने पोपवो तेनुं व्रत, असणं के०
 अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवानी जात,
 साइमंनो के० मुखवास (सोपारी, लवंग प्रमुख खा
 वानो) पञ्चखाण के० निपेधुंठुं, अवंज्जनो पञ्चखाण
 के० अब्रह्मचर्यनी बंधी, अमुक के० जे आत्तरण सुखे
 उतारिया न उत्तरे ते उपरांत, मणि के० हिरा प्रमु
 ख, सुवणानो पञ्चखाण के० सुवर्ण प्रमुखना आत्तरण
 राखवानी बंधी, मालावनंग के० गुलाब आदिक मा
 लानी, विलेपणनो के० विलेपन करवानो, पञ्चखाण के०
 बंधी, सठ के० शस्त्र, इथीयार मुसलादिक के० आ
 उधनी लाकनी, सांवेला वगेरे, सावज जोगनो पञ्च

खाण के० पापी काम करवानी बंधी, जाव अहोरत्तं
के० जाव रात दिवस सुधी, पञ्जुवासामि के० ए
प्रमाणे आचरीश, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकार
वेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणइ,
वयसा, कायसा, एहवी, सदहणा के० ए करवानी
श्रद्धा थाय, परूपणा करीए के० वात करीए तेवारे
फरशनाए करी सुद्धि के० ते वखत शक्ति मुजव
शुद्ध होजो, एहवा इग्यारमा सम पम्पिपुत्र के० सम
प्रति पूर्ण (समता जावे संपूर्ण आदि अंत लगे) पो
पधत्रतना के० धर्म ध्याने तथा संवरे करी आत्माने
पोषवाना व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, नसमा
यरियवा, तंजहा ते आलोनं के० ते जेम ठे तेम कहं
वुं, अप्पमिलेहियं के० बराबर तपाशीने जोयां न
होय, डुप्पमिलेहियं के० माठी रीते जोयां होय, सि
द्धा संथारए के० पाट प्रभुख सेजा तथा पथारीने,
अप्पमझियं के० पुंज्युं न होय, डुप्पमझियं के० ते
पुंज्युं होय तो माठी रीते पुंज्युं होय, सिद्धा संथा
रए के० सेजा पथारीने अप्पमिलेहियं के० तपाशीने
जोई न होय, दुप्पमिलेहियं के० माठी रीते जोई
होय, उच्चारपासवणजूमि के० वम्पीनीत, लघूनीत

परठवानी झूमकाने, अप्पमझियं के० पुंज्युं न होय,
 डुप्पमझियं के० माठी रीते पुंज्युं होय, उच्चार पास
 वणझूमि के० वनीनीत लघूनीत परठवानी झूमका,
 पोसइस्स के० पोसो कीधो ठे तेमां सम्मं के० प्रमाद
 करे अणाणुपालणया के० पोसानी क्रीया आधी पाठी
 कीधी होय, तस्स मिञ्चामि डुक्कमं के० ते कीधेला पा
 पनुं फळ निष्फळ थाजो. ॥ जावता आवसही आव
 सही न कीधो होय, आवता निसही निसही न की
 धो होय, थोनी जागा पुंजी होय, घणी जागा पठी
 होय, पठने तीन वार मोसरे मोसरे न कीधो होय,
 पठावतां धरतीरा धणीरी आग्या न मांगी होय, पो
 सामे निंदा विकता प्रमाद सेव्यो होय तस्स मिञ्चामि
 डुक्कमं ॥ १७ ॥ इति ॥

(१९) वारमो अतिथि, संविज्ञागवत,
 समणे निग्गंथे, फांसु एसणिजेणं, असणं,
 पाणं, खाइमं, साइमेणं, वन्न, पम्मिग्गह, कंव
 लं, पायपुठणेणं, पाढियारु, पीढ, फल्लग, सेञ्जा
 संथारणं, उसह जेसजेणं, पम्मिजात्तेमाणे,
 विहरामि, एह्वी सदहणा, परूपणा, फरसनाइ

करी सुध, एहवा वारमा अतिथि संविज्ञाग
 व्रतना, पंच अइयारा जाणियवा, नसमायरि
 यवा, तंजहा ते आलोचं, सचित्त निखेवणाया
 सचित्त पेहिणाया, कालाइकम्मे, परवएस, म
 च्छरियाए, तस्स मिहामि डुक्कडं ॥ १ए॥इति॥

अर्थः—वारमो अतिथि के० जेनी तिथि नथी
 (साधु आहार लेवा आवे ए कांइ मुकरर नही) ए
 हवा साधुने वास्ते, संविज्ञागव्रत के० ज्ञाग करवो ए
 टले आहार करती वखते चिंतवणा करवी के जे साधु
 पधारे तो मांदेशी आपुं, समणेनिगंगंथे के० साधु नि
 ग्रंथने, फासु के० निर्दोष, अचित्त एसणिकेणं के० दोष
 रहित, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के०
 मेवा सुखनी प्रमुख, साइमेणं के० मुखवास, वठ
 के० वस्त्र, परिगह के० पात्र, कंवलं कांवली, पाय
 पुठणेणं के० पुठणं वेसे पाथरीने तथा रजोहरणो,
 पाठियारु के० आपीने पाठी लेवाय तेवी वस्तु ते
 कहे ठे; पीठ के० बाजोट फलग के० पाटीयो, सेझा
 के० पाट, स्थानक, संभारणं के० तृणा प्रमुखनी प
 थारी, उसइ के० एक वस्तु ते औषध, जेसजेणं के०

घणी वस्तुथी थएल गोळी वगेरे, पन्विलाप्तेमाणे के०
 प्रतिलाज्ज करतां थकां, आपतां थकां, विहराम के०
 विचरीश, एहवी सदहणा के० श्रद्धा परूपणा के०
 उपदेश फरसनाइ करी सु० के० फरसनाइ करी शु०
 करे, एहवा वारमा अतिथि संविज्ञाग व्रतना पंच अ
 इयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलो
 नं, के० ते कहुं तुं सचित्त निखेवणया के० उपयोग
 विना अचेत वस्तु सचित्त मांहे जेदी होय, साधुनी
 गोचरीनी वेळा, सचित्त पेडिणया के० अचेत वस्तुए
 करी सचेत हांकी होय; कालाइकस्मे के० वस्तु वि
 णठी होइ ते कालने अतिक्रमे ते आहार आपे ते
 अतिचार, घणा दिन थया सुखनी प्रमुखने अथवा
 जीमवानी वेळा मनोरथ न करइ परवएस के० पोते
 सुजते थके पुजाकने दान दीरायो होय; मठरियाए
 के० दान दशने अहंकार कीथो होय, तस्स मिठामि
 पुक्कमं के० ते खोटुं कीवेळुं पाप निष्फळ आवो॥१॥
 इति॥पठि "संलेपणा"को पाठ कहीजे ते कहे ठे:-

अपठिम, मरणांतिय, संलेहणा, कृसणा,
 आराहणा, पोपधशाळा पुंजीने, उच्चर पात्र

(७८)

वण जूमिका, पम्बिहेहीने, गमणा गमणे पम्बि
कमिने, दर्जादिक संथारो संथरीने, दर्जादिक
संथारो डुरुहिने, पूर्व तथा उत्तर दिशि, पल्यं
कादिक आसण बेसीने, करयल्ल संपग्गहियं,
शिरसावत्तयं, मत्तए अंजली कट्टु, एवं वयासी
नमोत्तुणं, अरिहंताणं, जगवंताणं, जावसंपता
णं, एम अनंता सिद्धने नमस्कार करीने, व
र्त्तमान तीर्थकरने नमस्कार करीने, पोताना
धर्माचार्यने नमस्कार करीने, साधु प्रमुख
च्यारुं तीर्थ खमावीने, सर्व जीव रास खमा
वीने, पूर्वे जे व्रत आदरयां ठे, ते आलोइ,
पम्बिकमि निंदि निसल्ल यइने, सबं पाणाइ
वायं पच्चखामि, सबं मुसा वायं, सबं अदिन्ना
दाणं, सबं मेहुणं, सबं परिग्गहं, सबं कोहं
जाव मिथ्या दंसण सलं; सबं अकरणीज्जं
पच्चखामि, जाव जीवाए, तिविहं, तिविहेणं,

(७९)

नकरेमि, नकारवेमि करंतं नाणु जाणुइ, म
णसा, वयसा, कायसा, एम अठारे पापस्था
नक पच्चखीने, सव्वं असणां, पाणां, खाइमं,
साइमं, चउविहं, पिआहारं, पच्चखामि, जाव
जीवाए, एम च्यारे आहार पच्चखीने, जं पीयं,
इमं सरीरं, इहं, कंतं, पीयं, मणुन्नं, मणामं,
धिज्जं, विसासियं, समयं, अणुमयं, वहूमयं,
अंरु करंरु समाणे, रयण करंरुग नूयं, माणं
सियं, माणंउन्हं, माणंखूहा, माणं पीवासा,
माणंवाला, माणंचोरा, माणं दंसा, माणं म
सगा, माणं वाहियं पितियं, संज्जीमं सन्निवा
इयं, विवहा रोगा यंका, परिसहो उसगा,
फासा फुसंति, एवं पियणं चरिमेहिं, उसास
निसासेहिं, वोसिरामि, त्तिकहु एम सरीर वो
सिरावीने, कालं अणवकंखमाणे, विहरंति,
एहवी सदहणा परूपणा करिए तिवारे फर

सनाए करी सुद्धि, एहवा अपठिम मारणा
 तिय, संलेहणा, जूसणा, आराहणाना पंच
 अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा तंजहा
 ते आलोउं, इहलोगा संसप्पउगे, परलोगा
 संसप्पउगे, जीविया संसप्पउगे, मरणा संस
 प्पउगे, कामजोगा, संसप्पउगे, तस्स मिच्चामि
 डुक्कमं ॥ २० ॥ इति ॥

अर्थः—अपठिम के० कांइ काम करवुं रद्यो नथी
 मारणांतिय के० पंरित मरणने अंते संलेहणा के०
 आहार कपाय पातला कीधा बे, जूसणा के० आत्मा
 ने जूसीने, आराहणा के० आराधना करीने, पोसध
 साला के० संथारो करीए ते थानक, पुंजीने के०
 पुंजी पफिलेहीने, उच्चार के० वनीनीत, पासवण
 के० लघुनीत, जूमिका के० जागा, पफिलेहीने के०
 नजरे जोइ राखीने गमणा गमणे के० जातां आ
 वतां कोइ जीव चंपाणो होय ते, पफिकमिने के०
 प्रायश्चित लेइने, दर्जादिक संथारो के० नाज वगेरेनी
 पाथरी, संथरीने के० पाथरीने, दर्जादिक संथारो

के० डाऊनी पथारी उपर, डुरुहिने के० बेसीने, पूर्व तथा उत्तर दिशा के० पूर्व के उत्तर दिशा तरफ, पढ्यंकादिक के० पादखी आदि जिम शक्ति हुवे तिस, आसण बेसीने के० आसण बेसीने पहे कर यल के० बे हाथ, संपग्गहियं के० जोमीने, शिरसा वत्तयं के० मस्तके आवर्तन करी, मडए अंजली कट्टु के० माथा उपर बे हाथ जोमेला राखी, एवं वयासी के० एम कहे, नमोबुणं के० नमस्कार होजो, अरि हंताणं के० ज्ञानवंत तीर्थकरने, जगवंताणं के० जग वंतने, जावसंपताणं के० ते ठेठ मुक्ति त्यां सुधीनो पाठ जे सामायकने अंते ठे तेटलो केहेवो, एम अ नंता सिद्धने नमस्कार करीने पोताना धर्माचार्यने नमस्कार करीने, (साधु प्रमुख चारुं तीर्थ खमा बीने,) के० साधु; साधवी श्रावक श्राविका ए चार तीर्थ खमावीने, सर्व जीवरास खमावीने, पूर्वे जे व्रत आदर्यां ठे, ते आलोइ के० संजारीने पम्पि क्कमि के० प्रायश्चित लेइने, निंदि के० आत्मानी साखे सुख सारुं निंदा करीने, निसद्धथइने के० सल रहित थइने, सबं पाणाइ वायं के० सर्व प्रकारे जीव हिंसा करवानी, पञ्चखामि के० बंधी करीने, सबं मुसा

(६६)

वायं के० सर्व प्रकारनुं जुतुं बोलवानी, सबं अदि
नादाणं के० सर्व प्रकारनुं अण दीधुं लेवानी, सबं
मेहुणं के० सर्वथा मैथुननी, सबं परिग्गहं के० स
र्वथा दोलत राखवानी, सबं कोहं के० सर्व क्रोध
आदि जावमिथ्या दंसण सलं के० जावत मिथ्या
दरसण सल एम १७ पापस्थानक सबं अकरणीज्जं
के० सर्व नही करवा जोग ते, पच्चखामि के० बंधी
करीने, जावजीवाए के० जाव जीव सुधी, तिविहं
के० तीन करणे करी, तिविहेणं के० तीन जोगे
करी, नकरेमि के० हुं पाप करुं नही, नकारवेमि
के० बीजा पासे करावुं नही, करंतंनाणु जाणाइ
के० कोइ पाप करे ते रुमुं जाणुं नही, मणसा के०
मने करी वयसा के० वचने करी कायसा के० का
याए करी एम अठारे पापस्थानक पच्चखीने के०
पापना सुळ बंधी करीने, सबं के० सर्व असणं के०
अन्न पाणं के० पाणी खाइमं के० मेवो साइमं के०
सुखवास चउविहंपि आहारं पच्चखामि के० निरा
गारी करतां च्यार प्रकारनो आहार पच्चखीने सा
गारी करे तो जेहवो जोइए तेहवो आगार राखे,
जावजीवाए के० जीवुं त्यांह सुधी एम च्यारे आहार

पञ्चखीने, जं के० जे पीयं के० प्रीय, इमं सरीरं
के० अमारुं शरीर, इष्टं के० इष्टकारी, कंतं के० कांती
वंत, पियं के० प्रीतकारी [इंद्रियने हर्षनो करणहार]
ते प्रीय, मणुत्रं के० मनने सोजायमान ठे, मणामं
के० मनने सदाइ अत्यंत वाढ्हो लागे, धिज्जं के०
धीरज देणार, वित्तासियं के० विश्वासनो उपजा
वणहार, समयं के० मानवा जोग, अणुमयं के०
विशेषे मानवा जोग्य, बहुमयं के० घणो वारंवार
मानवा जोग्य, जंरु करंरु समाणे के० गहिणाना
[आज्जरणना] ढावळा समान, रयण करंरुग ज्ञूयं
के० रतनना करंरुया सरीखो, माणंसियं के० रखे
मने टाढ वाय एटले सीत लागे, माणं उन्हं के०
रखे मने ताप लागे, माणं खुहा के० मने ज्ञूख लागे,
माणं पीवासा के० रखे मने तृषा लागे, माणं
वाला के० रखे सर्पादिक करमे, माणं चोरा के०
रखे चोरनो ज्ञय उपजे, माणं दंसा के० रखे मने
हांस करमे, माणं मसगा के० रखे मठर करमे,
माणं वाहियं के० रखे मने व्याधी उपजे, पि
तियं के० पीत लागे, संज्जीमं के० रखे श्लेष्म उपजे,
सन्निवाइयं के० सनीपात त्रीदोष धाय, विवहारोगा

यंका के० रंखे विविध प्रकारनो रोग उत्पन्न थाय, प
 रिसहो चसगा के० परिसह उपसर्ग वावीस जातीना
 तथा देवतादिकनी मरांमणी, फासा फुसंति के० एवी
 रीतना स्पर्श निरख्या करतो हतो एवं पियणं के०
 एवुं शरीर वाहालुं ते चरमेहिं के० ठेला, उसास नि
 सासेहिं के० स्वासो स्वास सुधी, वोसिरामि के० तजुं
 वुं जीवना संबंध आश्री तिकट्टु के० एम कहीने एम
 शरीर वोसिरावीने के० एम शरीरनो संबंध तजी दे
 इने कालं अणवकंखमाणे के० काळने अण वांठतो
 थको जीववानी आशा, तथा मरणनो ज्ञय न राखतो
 विहरंति के० दिचरे, एहवी सदहणा परूपणा करिए
 के० एहवी श्रद्धा परूपणा करीए, तिवारे फरशनाए
 करी सुद्धि के० त्यारे शक्ति प्रमाणे शुद्धिथाजो, एहवा
 अपठिम मारणांतिय के० नथी करवो आहार पठे
 संलेखणा करइ एहवो मरणने समइ, संलेहणा के०
 आत्माने माठा कामथी दूर करवाना; जूसणा के०
 क्कसां आराहणाना के० आराधना करवाना, पंच अठ
 यारा जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलोडं
 के० ते जेम ठे तेम कहुं वुं इहलोगा संसप्पज्जे के
 इहलोकने विषे सुखनी वांठना करे के चक्रवर्त्यादिः

(६९)

राजा थावुं; परलोगा संसप्पन्ने के० परलोकने विषे सुखनी इच्छा करे के देवता थावुं, जीविया संसप्पन्ने के० जीवतरनी इच्छा करे के ज्ञाजुं जीवुं तो ठीक; मरणा संसप्पन्ने के० मरणनी इच्छा करे के दुःख पासुं वुं माटे झट मरी जावुं तो ठीक; कामजोगा संसप्पन्ने के० इहलोक परलोकना काम जोगनी वंठना करे तस्स मिच्छामि डुक्कं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ १० ॥ इति ॥

एम समकित पूर्वक वार व्रत संलेपणा सहित एहने विषे जे कोइ [अतिक्रम] के० करेली वंधीमां दोषना चार प्रकार ठे. तेमां अतिक्रम, एटले वंधी कीधेली वस्तु करवानुं मन करवुं, (व्यतिक्रम) के० ते वस्तु तरफ करवा चाटयो ते दोष, (अतिचार) के० ते वस्तु हाथमांही लीये ते दोष, (अणाचार) के० ते वस्तु जोगवे ते व्रत जंग जाणवो, जाणतां अजाणतां मन वचन कायाइ करी सेव्यो होय, सेवराव्यो होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते अनंता सिद्ध केवलिनी साखे मिच्छामिडुक्कं ॥ ११ ॥ इति ॥

एम कहीने पठी १० पापस्थानक कहीजे; अठारे पापस्थानक ते कहे ठे:—१ प्राणातिपात के०

(७०)

जीवनी हिंसा, १ मृषावाद के० जूट बोलवो, ३ अ
दत्तादान के० चोरी करवी, ४ मैथून के० मैथून से-
ववो, ५ परिग्रह के० दोलतनी वांटा, ६ क्रोध के०
रीस, ७ मान के० अहंकार, ८ माया के० कपट, ९
लोभ के० लोभ राखे ते, १० राग के० प्रीति ११ द्वेष
के० अरुचिज्ञाव, १२ कलह के० क्लेश, १३ अज्या
ख्यान के० खोटुं आल देवुं १४ पैशुन्य के० पारकी
चामी करवी, १५ परपरिवाद के० अनेराना अवगुण
वाद बोलवा, १६ रति अरति के० सुख दुःख आवे
हर्ष शोक करवो, १७ मायामोसो के० कपट सहित
जूट बोलवो, १८ मिथ्या दंसण सल के० खोटी श्रद्धा
तथा सल राखवो ते. एवं अठारे पापस्थानक सेव्या
होय, सेवाया होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्या होय ते
अनंता सिद्ध केवलिनी साखे मिठामि डुकुमं ॥११॥

विवि:-पढी “ इठामिठामि ”नी पाटी कही
जे, आठाताई जीमणो गोमो नंचो राखीने बेसीजे;
पढी श्रावकने नजो होयकर बे हाथ जोमीने “ त-
स्सधम्मस्स ”नी पाटी कहीजे ते कहे ठे:—

तस्स धम्मस्स केवलिपन्नत्तस्स अञ्जुठिठि
मि, आराहणाए विरज्जमि विराहणाए तिवि

हेण पम्किंतो, वंदामि जिणे चउवीसं ॥२३॥

अर्थः—तस्स धम्मस्स केवलि पन्नत्तस्स केण ते केवलि ज्ञापित एवा श्रावक धर्मने, अज्जुव्विज्जमि केण हुं सारी रीते पालन करवाने उठ्यो हुं, आराहणाए केण आराधनाने माटे, विरज्जमि केण हुं विरत्यो हुं; एटले निवत्यो हुं, विराहणाए केण ते धर्मनी विराध ना थकी तिविहेण केण त्रिविधे करी, एटले मन, वचन, अने कायाये करी, पम्किंतो केण प्रतिक्रान्त थको एटले अतिचार पाप थकी निवत्यो थको वंदामि केण हुं वाहुं हुं, जिणेचउवीसं केण चोवीश जिन प्रत्ये. ॥ २३ ॥ इति ॥

विधिः—पढी “ इच्छामि खमासमणा ” री पाटी दोय वार विधिपूर्वक कहीजे, पढी गरुड आसण (धरती मस्तक, लगावीने) “ पांच पदारी वंदणा ” करीने. ते कहे तेः—

आठ लक्षणना धरणहार, चोतीस अतिशय,
पेतीस गुणवाणी करी विराजमान, चोसट
इंङ्ना बंदणोक पूजणीक, अठारे दोष थकी
रहित, बारे गुणे करी सहित, अनंतो ज्ञान,
अनंतो दर्शन, अनंतो बल, अनंतो सुख,
दिव्य ध्वनि, ज्ञामंमल, फिटक सिंहासण,
अशोक वृक्ष, कुसुम वृष्टि, देव डुंडुजि, ठत्र
धरे, चामर विंजे, जघन्य तो दोय क्रोरु केव
लि, उत्कृष्टा नव क्रोरु केवलि, केवल ज्ञान
केवल दर्शनराधरणहार, सर्व ज्ञ्य क्षेत्र
काल ज्ञावना जाणणहार ॥ सवैया ॥ नमु
श्री अरिहंत, करमाको कीयो अंत, हुवा
सो केवलवंत, करुणा जंमारीहे ॥ अतीसे
चोतीस धार, पेतीस वाणी उचार, समजावे
जर नार, पर उपगारी हे ॥ शरीर सुंदर
कार, सुरज सो ऊलकार, गुण हे अनंत

सार, दोष परिहारीहे ॥ केतहे तिलोकरिख,
मन वच कायकरी, लुरी ५ वारंवार वंदणा
हमारीहे ॥ १ ॥ एसा अरिहंत जगवंत दीन
दयाल महाराजको अविनय, असातना, दे
वसि संवंधी कीधी होय तो हाथ जोमी मान
मोमी, काय संकोमी, वारंवार खमावुंतुं, मथे
ण वंदामि नमस्कार करुं तुं १००८ वार
“ तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं वंदामि नमं
सामि सक्कारेमि सम्माणेमि कट्याणं मंगलं
देवयं चइयं पज्जुवासामि ” आप मंगलीक
गे, उत्तम गे, हो स्वामिनाथ आपको इण
जवे परजवे जवे जवे सदाकाल सरणो हो
जो ॥ ५४ ॥ इति प्रथम पद संपूर्ण ॥

(५) बीजे पद अनंत जेदे अनंता सि
द्ध ठे, आठ कर्म खपावीने मोद्ध पहुंता ठे,
तीर्थ सिद्धा, अतीर्थ सिद्धा, तिर्यकर सिद्धा,

अतिरिक्त सिद्धा, स्वयं बुद्ध सिद्धा, प्रत्येक
 बुद्ध सिद्धा, बुद्ध बोधि सिद्धा, स्त्रीलिंग सिद्धा,
 पुरुषलिंग सिद्धा, नपुंसकलिंग सिद्धा, स्वलिंग
 सिद्धा, अन्यलिंग सिद्धा, गृहस्थालिंग सिद्धा,
 एक सिद्धा, अनेक सिद्धा, जठे जन्म नहीं,
 जरा नहीं, मरण नहीं, ज्ञय नहीं, रोग नहीं,
 सोग नहीं, दुःख नहीं, दालिङ् नहीं, कर्म
 नहीं, काया नहीं, मोह नहीं, माया नहीं,
 चाकर नहीं, ठाकर नहीं, जूख नहीं, तृषा
 नहीं, जोतमे जोत विराजमान, सकल कारज
 सिद्ध करीने चवदे प्रकारे पंधरे जेदे अनंता
 सिद्ध जगवंत हुवा, अनंत सुखामें तलालीन,
 अनंत ज्ञान, अनंत दर्शन, क्षायक समकित,
 निराबाध अटल आवगाहणा, अमूर्ती अगु
 रुद्धु, अनंतवीर्य, आठ गुणैकरी सहित ॥
 सवैया ॥ सकल करमटाल, वस करलीयो

काल, मुगतिमे रहियामाल, आतमाको ता
रीहे ॥ देखत सकल ज्ञाव, हुवाहे जगत राव,
सदाही खायक ज्ञाव, ज्ञय अविकारी हे ॥
अचल आटल रूप, आवे नवि ज्ञव कूप,
अनुप सरूप ज्ञप, एसी सिद्ध धारी हे ॥ के
तहे तिलोकरिख, वतावो ए वास प्रज्नु, सदां
ही जगत सूर वंदणा हमारी हे ॥ १ ॥ एसा
सिद्ध जगवंतजी माहाराज आपको अविन
य असातना कीधी होय तो देवसि संवंधी
हाथ जोमी मान मोमी काया संकोमी वारंवार
खमावुं तुं, मथेण वंदामि नमस्कार करुं तुं
१००० वारंवार “ तिखुत्तो ” “ जावत ज्ञवे
ज्ञव सरणो होजो ” ॥ १५ ॥ इति बीजो
पद संपूर्ण ॥

(३) तीजे पद आचारजजी ठत्तीस गुणो
करी विराजमान, पांच महा व्रत पाले, पांच

(७६)

आचार पाले, पांच इंडी जीते च्यार कषाय
टाले, नव वाम शुद्ध ब्रह्मचर्यना पालणहार,
पांचे सुमिते सुमता, तीने गुप्ते गुप्ता, आठ सं
पदा सहित ॥ सवैया ॥ गुण हे ठत्तीस पूर,
धरत धरम ऊर, मारत करम कूर, सुमती वि
चारी हे ॥ शुद्धसो आचारवंत, सुंदर हे रूपकंत
ज्ञणीया सर्बी सिद्धंत, वांचणी सुप्यारी हे ॥
आधीक मधूर वेण, कोइ नही लोपे केण,
सकल जीवाका सेण, कीरत अपारी हे ॥
केतहे तिलोकरीख, हितकारी देत सीख, एसा
आचारज ताकुं, बंदणा हमारी हे ॥१॥ एसा
आचारज न्यायपट्टी, ज्ञडिक परणामी, परम
पूज्य, कल्पनीक, अचित्त वस्तुका ग्रहणहार,
सचित्तका त्यागी, वेरागी, महागुणी, गुणका
अनुरागी, सोजागी, एहवा श्री आचारजजी
महाराज आपको अविनय असातना देवसि

संबंधी कीधी होय तो हाथ जोडी मानमोझी काया संकोझी वारंवार खमावुं तुं मथेण वं दामि नमस्कार करुं तुं १००८ वार “ तिखु तो ” जावत नवेनव सरणो होजो ॥ ५६ ॥ इति तीजो पद संपूर्ण ॥

(४) चोथे पद उपाध्यायजी पचीस गुणे करी सहित ठे ते पचीस गुण केहवा ठे ? इगियारा अंगना नणणहार श्री आचारंगजी सुग्गमायंगजी, ठाणायंगजी, समवायंगजी, नगवतीजी, ज्ञाताधर्मकथाजी, उपासकदसांगजी, अंतगमदसाजी, अनुत्तरोववाइजी, प्रश्न व्याकरणाजी, विपाक सूत्र ॥ ए इग्यारा अंगनो अर्थ पाठ संपूर्ण जाणे, अने (१४ पूर्व) उत्पाद पूर्व, अग्राणीयपूर्व, वीर्य प्रवाद पूर्व, अस्तनास्ति प्रवाद पूर्व, ज्ञान प्रवाद पूर्व, सत्य प्रवाद पूर्व, आत्म प्रवाद, कर्म प्रवाद, विद्या

प्रवाद, पञ्चखाण प्रवाद, प्राणप्रवाद, अवंध्य
 प्रवाद, क्रियाविसाल पूर्व, लोक बिंडु सार पूर्व
 ॥ इग्यारा अंग, चन्दे पूर्व ए मूल १५ गुणे
 करी विराजमान, तथा उत्तर (१२ उपांग
 ज्ञाने ते) उद्धवाइ, रायप्रसेणी, जिवाज्जिगम,
 पन्नवणा, जंबुदीपपन्नती, चंदपन्नती, सुरज पन्न
 ती, नीरावलिया, कप्पविमंसीया, पुफ्फिया, पु
 फ्फचुलीया, वन्हिदिशा (४ मूल सूत्र) उत्रा
 ध्ययन, दसवैकालिक, नंदी सूत्र, अनुयोगद्वार
 (४ वेद ग्रंथ) दशाश्रुत स्कंध, वृहतकल्प,
 व्यवहार, निशीथ, बत्तीसमो आवसग ॥ आद
 देइ अनेक ग्रंथके न्याय, सात नय, निश्चय
 व्यवहार, चार प्रमाण, आदि स्वमत तथा अ
 न्यमतका जाण मनुष्य देवता विवादमे बलवा
 समर्थ नही, जीण नही पण जीण सरीखा,
 केवलि नही पण केवलि सरीखा, ॥सवैया॥

(७९)

पढत इग्यारा अंग, करमासु करे जंग, पाखं
मीको मान जंग, करण हुसियारी हे॥ चवदा
पूरव धार, जाणत आगमसार. ज्वीनके सुख
कार, अमता निवारी हे॥ पद्मावे ज्वीक जन,
थीर कर देत मन, तप करी तावे तन, ममता
निवारी हे ॥ केत हे तिल्लोकखि, ग्यान ज्ञा
नु परतिख, एसे नुपाध्याय ताकुं, वंदणा ह
मारी हे ॥ १ ॥ एसा श्री नुपाध्यायजी महा
राज मिथ्यात्वरूप अंधकारना मेटणहार, सम
कित रूप उद्योतना करणहार, धर्म थकी मि
गता प्राणीने थीर करे, सारए, वारए, धारए,
इत्यादिक अनेक गुण सहित ठो, जे एहवा
नुपाध्यायजी महाराज आपको अविनय अ
सातना देवसी संबंधी कीधी होय तो हात
जोमी मान मोमी, काया संकोमी, वारंवार ख
मावुं ठुं. मथेण वंदामि नमस्कार करुं ठुं. १००८

“ तिखुत्तो ” जावत “ नवेन्नव सरणो होजो ”
॥ ५७ ॥ इति चोथा पद संपूर्ण ॥

(५) पांचमे पद पोतारा धर्म आचारजजी
(आ ठेकाणो आप आपका गुरु महाराजको
नाम लेणो) आद देइने जघन्य तो दोय ह
जार क्रोम साधु साधवी, उत्कृष्टा नव हजार
क्रोम साधु साधवी, आढाई द्वीप पनरे खेत्रमे
जेवंता विचरे ठे, ते साधुजी केहवा ठे ? पांच
महाव्रतका पालणहार, पांच इंडीका जीतण
हार, चार कषायना टालणहार, नाव संचे,
कर्ण संचे, जोग संचे, खिम्यावंता, वैराग्यवंता,
मन समाधारणिया, वयसमा धारणिया, काय
समा धारणिया, नाण संपन्ना, दंसण संपन्ना,
चारीत्र संपन्ना, वेदणी समा आहिया सनिया,
मारणांती समा आहिया, सनिया एहवा सता
वीस गुणेकरी सहित, बारे जेदे तपका करण

(ए७)

हार, सतरे जेदे संजमना पालणहार, तेत्तीस
असातनाका टालणहार, बयालीस दोष टा
लीने अहार पाणीका लेवणहार, सेतालीस
दोष टालीने जोगवणहार, वावन अणाचारके
टालणहार, तेम्हीया आवे नही, नेथीया जीमे
नही, सचित्तका त्यागी, अचित्तका जोगी,
वावीस परीसाके जीतणहार, अनेक लब्धि
का धरणहार, लोचको करणो अणवाने
चालणो, इत्यादिक काय कलेसका करण
हार, मोह ममता रहित ॥ सवैया ॥ आदरी
संजम जार, करणी करे अपार, सुमति गु
पति धार, विकथा निवारी हे ॥ जेणा करे
ठेइ काय, सावद्य न बोले वाय, बुजाइ क
पाय लाय, किरिया जंमारी हे ॥ ग्यान जणे
आठुं जाम, लेवे जगवंत नाम, धरमको करे
काम, ममताके मारी हे ॥ केतहे तिलोकरि

(९८)

ष, करमाको टाले विष, एसा मुनिराज ताकुं
बंदणा हमारी हे ॥ १ ॥ एहवा श्री मुनिराज
महाराज आपको अविनय असातना देवसि
संबंधी कीधी होय तो हात जोम्नी, मान
मोम्नी, काया संकोम्नी, वारंवार खमाबुं तुं म
थेण वंदामि नमस्कार करुं तुं. १००० वार
“ तिखुत्तो ” जावत सदाकाल सरणो होजो
॥ ९८ ॥ इति पांचमो पद संपूर्ण ॥

विधि:—पढी उज्जो अइ आयरिय उवझाए कही
जे ते कहे ठे:—

आयरिय उवझाए, सीसे साहम्मिए कुल
गणे अ, जे मे केइ कसाया, सबे तिविहेण
खामेमि ॥ १ ॥ सबस्स समण संघस्स, जग
वउ अंजलिं करिय सीसे, सबं खमा वइत्ता,
खमामि सबस्स अहयंपि ॥२॥ सबस्स जीव
शसिस्स, जावउ धम्म निहिय निय चित्तो,

(एण)

सर्वं स्वभावइत्ता, स्वमामि सबस्स अहंयंपि
॥ ३ ॥ इति ॥ १९ ॥

अर्थः—पंचाचार संपन्न अथवा उत्रीस गुणे विराजमान, अर्थ दानना दातार, तेने आयरिय के० आचार्य कह्ये. यथासमीप रह्या अने आव्या जे शिष्यादिक तेने सूत्रना जणावनार अथवा पच्चीस गुणे विराजमान, तेने उवझाए के० उपाध्याय कह्ये, तथा ग्रहण शिक्षा अने आसेवना शिक्षाने योग्य होय, तेने सीसे के० शिष्य कह्ये, तथा श्रधा अने परूपणादिक गुणे करीने जे आपणा सरिखा होय, एवा सरखा धर्मना पालनार, तेने साहम्मिए के० साधर्मिक कह्ये, तथा जे एक आचार्यनो शिष्य संतान परिवार, तेने कुल के० कुलधर कह्ये, तथा घणा आचार्यना शिष्य संतान परिवार, तेने गणे के० गणएटले समुदाय कह्ये. अ के० अ ते वली वली कहे चाने अर्थे ठे ए सर्वनी उपर मे के० महारे जीवे जे के० जे केइ के० कोइ पण कत्ताया के० क्रोधादिक कषाय कीधा होय, ए कारणे सहै के० सर्व, ते आचार्यादिक प्रत्ये त्रिविहेण के० त्रिविधे करी एटले मन,

(१००)

वचन अने कायाये करी खामेमि के० हुं खामुं तुं ॥
१ ॥ सबस्स समण संघस्स जगवन्तं के० सर्व श्रमण
संघरूप जगवंतना कीधा जे अपराध, अंजलिं करिय
सीसे के० मस्तकनी उपर वे हाथ प्रत्ये करीने एटले
स्थापीने नम्रीज्जुत अइने सबं खमावइत्ता के० ते सर्व
अपराध प्रत्ये खमावीने, वली एम कहे के खमामि
सबस्स अहयंपि के० ते सर्वना करेला अपराध प्रत्ये
हुं पण खमुं तुं, एटले सम्यक् प्रकारे सहन करुं तुं
॥ २ ॥ सबस्स जीव रासिस्स के० एकेंडियादिक सर्व
जीवनो राशि एटले समूह तेनो कीधो जे मे अपराध,
ते जावन्त जावथी सबं खमावइत्ता के० सर्व अपराध
प्रत्ये खमावीने, वली एम कहे के ते सर्व जीवोनी
उपर समजाव ते रूप धम्म के० धर्म, तेने विषे नि
हिय के० निधित कर्युं ठे एटले स्थाप्युं ठे जावथर्क
आरोपण कर्युं ठे, नियचित्तो के० निजचित्त एटले
पोतानुं मन जेणे एहवो अहयंपि के० हुं पण सबस्स
के० सर्व जीव राशिना कीधा जे अपराध, ते अप
राध प्रत्ये खमावि के० खमुं तुं ॥ ३ ॥ इति ॥ ११ ॥
पणी अढाइ छीप कही जे ते कहे ठे.

अठार द्वीप तथा पंदर खेत्र माहि, तथा
चाहेर, श्रावक, श्राविका दान देवे, शील
पाले, तपस्या करे, ज्ञावना ज्ञावे, सम्बर
करे, सामायक करे, पोसा करे, पम्क्कमणा
करे, तीन मनोर्थ चवदे नेम चिंतवे, एक व्रत
धारी, जाव बारे व्रतधारी जगवंतकी आज्ञा
मांहि विचरे, हमारा थकी मोटाने हात जोरु,
पगे लाग, खमावुं, ठोटाने वारंवार खमावुं तुं
॥ ३० ॥ इति ज्ञापा ॥

विधिः—पढी “ चोराशी लाख जीवा योनि ”
पढी “ खामेमि सब जीवे सब जीवा ” कही जे
ते कहे ठेः—

सात लाख पृथ्वी काय, सात लाख अ
प्प काय, सात लाख तेजकाय, सात लाख
वाज काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पति काय
चउदे लाख साधारण वनस्पति काय, वे
लाख वैज्य, वे लाख तेंज्य, वे लाख चौ

रिंजिय, चार लाख देवता, चार लाख नारकी,
 चार लाख तिर्यंच पंचेंजिय, चौदे लाख मनु
 ष्य, एवं चोराशी लाख जीवायोनि मांहे मा
 हारे जीव जे कोइ जीव हणयो होय, हणा
 व्यो होय, हणातां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते
 सर्वे मने, वचने, कायाये करी १०९४१९०
 आढारे लाख चोवीस हजार एकसोवीस प्र
 कारे तस्स मिच्छामि दुक्कमं ॥ ३१ ॥ इति ॥
 एनो अर्थ सुगम ठे माटे लिखयो नथी,

खामेमि सब जीवे, सबे जीवा खमंतु मे,
 मित्ती मे सब जुएसु, वेरं मझं न केणइ ॥१॥
 एवमहं आलोइअ, निंदिअ गरहिअ दुगं
 ठिअं सम्मं, तिविहेण पम्किंतो, वंदामि जिणे
 चउवीसं ॥ ३२ ॥

अर्थः—खामेमि सब जीवे केण सर्व जीवो प्रत्ये
 हुं खमावुं तुं एटले अनंत ज्वोने विषे पण अज्ञान
 मोहावृत्तत्वे करीने जीवोने जे पीसा कीधी होय, ते

खमावुं तुं अने सवे जीवो के० ते सर्व जीवो पण
मे के० महारा अपराध प्रत्ये, खमंतु के० खमो,
माफ करो, ए क्मनक्ममापनमां कारण कहे ठे के
सव ज्ञूसु के० सर्व ज्ञूतोने विपे मे के० महारे मित्ती
के० मैत्री ज्ञाव ठे, केणइ के० कोई जीवनी साथे
झंजं के० महारे वेरं के० वैरज्ञाव न के० नश्री ॥१॥
एवं के० एम आलोइअ के० पाप आलोच्युं प्रकाश
कीधुं निंदिय के० आत्म साखे निंद्यु, गरहिअ के०
गह्युं दुगंठिअं के० दुगंठयुं अत्यंत खोटुं जाण्युं, ते
माटे सम्मं के० लसक् प्रकारे ए सम्यक् पद सर्व
पदोनी साथे पूर्वमां योजवु त्रिविहेण के० त्रिविधे
करी एटले मन, वचन अने कायाये करीने पम्किं
तो के० अतिचारादिक पापथकी प्रतिक्रांत थको,
पाठो फरतो थको, एटले पापने पम्किमतो थको,
एवो जे अहं के० हुं, ते चउधीसंजिणे के० चौवीश
जिन प्रत्ये वंदामि के० हुं वांडुं तुं ॥ ३२ ॥

विधिः—पठी “आढारे पाप स्यानक” कहीजे
इति सामायक, चौदिसंतो, वंदणा, पम्किमणो, चार
आवसग्ग पूरा पांचमा आवसग्गनी आज्ञा लीजे. पठी
“देवसी प्रायश्चित” कहीजे ते कहे ठे,—देवसी प्राय

रिंद्रिय, चार लाख देवता, चार लाख नारकी,
 चार लाख तिर्यंच पंचेंद्रिय, चौदे लाख मनु
 ष्य, एवं चोराशी लाख जीवायोनि मांहे मा
 हारे जीव जे कोइ जीव हणयो होय, हणा
 व्यो होय, हणातां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते
 सर्वे मने, वचने, कायाये करी १०९४१९०
 आढारे लाख चोवीस हजार एकसोबीस प्र
 कारे तस्स मिहामि डुकमं ॥ ३१ ॥ इति ॥
 एनो अर्थ सुगम ठे माटे लिख्यो नथी,

खामेमि सब जीवे, सबे जीवा खमंतु मे,
 मित्ती मे सब चुएसु, वेरं मझं न केणइ ॥१॥
 एवमहं आलोइअ, निंदिअ गरहिअ डुगं
 ठिअं सम्मं, ति विहेण पम्किंतो, वंदामि जिणे
 चउवीसं ॥ ३२ ॥

अर्थः—खामेमि सब जीवे केण सर्व जीवो प्रत्ये
 हुं खमावुं तुं एटले अनंत जवोने विषे पण अज्ञान
 मोहावृतत्वे करीने जीवोने जे पीसा कीधी होय, ते

आवसग्ग पूरा थया ने ठठा आवसग्गना कामी इम
कही पठी गुरु मुनिराज, पासे तथा वना पासे इ
णारो जोग न हुवे तो आपने मेळे पञ्चखाण धारणा
प्रमाणे करीये ते कहे ठेः—

गंठी, मंठी, नवकारसी, अद्द पोरसी,
पोरसी, आप आपनी धारणा प्रमाणे तिवि
हंपि, चणविहंपि, आहारं, असणं, पाणं,
खाइमं, साइमं, अन्नत्तणा जोगेणं, सहस्सागा
रेणं, महत्तरा गारेणं, सब समाहि वत्तिआगा
रेणं वोसिरे ॥ ३ ॥ इति ॥ ३४ ॥

विधिः—सामायिक, चोविसंत्तो, वंदणा, पम्नि
क्कमाणो, कानसग्ग ने ठठा पञ्चखाण ए ठ आ
वसग्ग मांहि जाणतां अजाणतां जे कांइ
दोप लाग्यो होय अद्दर घटतो वत्तो आगो
पाठो कह्यो होय तस्स मित्तामिड्कमं:मिथ्यात्वनुं
पम्निक्कमाणो, अवतनुं पडिक्कमाणो, कपायनुं पम्नि
क्कणो, प्रमादनुं पम्निक्कमाणो, अशुन्न जोगनुं पम्नि

क्रमणो, ए ५ पम्किमणा मांहिलो पम्किमणो
 नही कीनो होय तस्स मिञ्चामि डुक्कं. गया
 कालनुं पम्किमणो, वर्तमानकालनुं संबर, आ
 वता कालना पचखाण, तेने विषे जे दोष ला
 गो होय ते तस्स मिञ्चामि डुक्कं ॥ ३५ ॥
 थुइ थुइ मंगलं ॥

निचे बेसीने नावो गोमो उज्जो करीने बेवार न
 मोथुणं कही जे गुरुने बांदीने श्रावक लोकासूं ख
 मत खामणा करणो देवसी पम्किमणा मांहि मि
 ञ्चामि डुक्कं आवे जिहा देवसी संबंधि मिञ्चामि डु
 क्कं दीजे रायसीमे, रायसी संबंधि. पक्कीमे देवसी
 पक्कि संबंधि, चोमासी मे, देवसी चोमासी संबंधि,
 संवत्सरी मे देवसी संवत्सरी संबंधि, मिञ्चामि डुक्कं
 इम कही जे ॥ इति पम्किमण विधी कह्यो, बाकी
 अंतर विधी वरुणथी जाणवो ॥

इति प्रतिक्रमण अर्थ विधि संपूर्ण.

॥ अथ अर्थ सहित दश पञ्चस्क्राण पारंजः ॥

॥ तिहां प्रथम नमुक्कार सहिअंनुं पञ्चस्क्राण ॥

उग्गए सूरे नमुक्कार सहिअं पञ्चस्क्रामि,
चउविहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं
साइमं अन्नयणा जोगेणं सहसा गारेणं वो
सिरामी ॥ १ ॥

अर्थः—उग्गएसूरे के० सूर्यना उदयथी मांमीने वे
थनी पठी नमुक्कारसहिअं के० नवकार कहीने एरवुं
तिहां सूधी पञ्चस्क्रामि के० पञ्चस्क्राण ठे, एटले नियम
ठे. चउविहं पिआहारं के० चार प्रकारना जे आहार
तेनुं पञ्चस्क्राण करे, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी,
खाइमं के० मेवो विंगरे, साइमं के० मुखवास, अन्न
वणाजोगेणं के० अजाणपणे जोगवाय तेनो सहसा
गारेणं के० बलात्कारे कोइ मुखमां घाली दे तेनो आ
गार राखीने वोसिरामी के० परित्याग करुंनुं.

॥ अथ बीजुं पोरिसि साहूपोरिसिनुं पञ्चस्क्राण ॥

उग्गए सूरे पोरिसिं पञ्चस्क्रामि चउविहं
पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अ

ब्रह्मणा जोगेणं सहसा गारेणं पञ्चन कालेणं
दिसा मोहेणं साहु वयणेणं सवं समाहि व
त्तिआ गारेणं वोसिरामि ॥ ५ ॥

एवं साहृपोरिसियं पञ्चस्कामि पण कहेवुं.

अर्थः—पोरिसि के० प्रहर दिवस सुधी अने साहृ
पोरिसिनुं पञ्चस्काण लीये तो साहृपोरिसि एटले अर्थ
प्रहर सहित एक प्रहर अर्थात् दोढ प्रहर सूधी पञ्च
स्कामि के० नियम करुंवुं. असणं पाणं खाइमं साइमं
के० अन्न, पाणी, मेवो, मुखवास ए चार प्रकारना
आहारनो नियम करुंवुं. अन्नथणा जोगेणं के० अजाण
ते विसरवा थकी, सहसागारेणं के० सहसात्कारे, प
ञ्चनकालेणं के० काळनी प्रञ्चनता ते मेघादि, ग्रहादि,
दिग्दाह, रजोवृष्टि, तथा पर्वत अने वादल प्रमुखे
करी सूर्य ढंकाइ जाय, तेणे करी वखतनी बराबर
खवर न पने तो पञ्चस्काण ज्ञांगे नही. दिसा मोहे
णं के० दिशिने मूढपणे अजाणते पूर्वने पश्चिम अने
पश्चिमने पूर्व कही जाणे तो पञ्चस्काण ज्ञांगे नही.
साहुवयणेणं के० साधुना वचने करी पोरिसि ज्ञानी,
सांज्ञळीने पाले, तो पञ्चस्काण ज्ञांगे नही. सबसमा

हिवत्तिआगारेणं के० सर्व प्रकारे शरीरमां असमाधि ते अस्वस्थता रहे तेवारे सर्व इंद्रिणी समाधीने अर्थे अपूर्ण पञ्चस्काणे पण पश्य औपधादिक लेवां पमे तो तेथी पञ्चस्काण जंग न थाय. अने समाधि थया पठी तेमज पाठलो विधि कहे.

॥ अथ त्रीजुं पुरिमहनुं पञ्चस्काण ॥

नगगञ्च सूरे पुरिमह पञ्चस्कामि, चनुविहं पि आहारं, असणं पाणं खाड्मं साड्मं अन्नयणा जोगेणं सहसा गारेणं पञ्चन कालेणं दिसा मोहेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सब समाहि वत्तिआ गारेणं वोसिरामि ॥३॥

अर्थः—नगगए सूरे के० सूर्यना उदयथी मांतीने नवकार सहित पहेला वे प्रहर सुधी अज्ञानादिक चारे आहारनुं पञ्चस्काण ठे एना अन्नयणाजोगेणं इत्यादि आगारोना अर्थ सर्व प्रथम उपर आवी गया ठे ते जा एवा. अने महत्तरागारेणंनो अर्थ नथी लखायो तो तेनो अर्थ महत्तर के० कोइ महोटा कार्ये एटले पञ्चस्काणमां जेटलो कर्मनिर्झरानो लाज्ज थाय ठे, ते क

रतां पण अर्थत महौटो निर्झरानो लात्र जे कार्यमां
 यतो होय तो पूर्ण वखत थया विना पात्रे तो पञ्च
 स्काण जंग न आय. अने ते कार्य पूर्ण थया पढी पा
 वलोज विधि समजवो.

॥ अथ चोथुं विगइ निविगइनुं पञ्चस्काण ॥

विगइनु निविगइनु पञ्चस्कामि अन्नथणा
 जोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिहत्त
 संसठेणं बुक्कित विवेगेणं पमुच्च मस्किणं
 पारिठा वणिया गारेणं महतरा गारेणं सब
 समाहि वत्तिया गारेणं बोसिरामि ॥ ४ ॥

अर्थः—जोजन करतां जे थकी कामादिक ऊन्मा
 दरूप विकार आय, तेने विगइ कहिये, ते निवीनां प
 च्चस्काण ग्रहीने विगयनां प्रमाणनी संख्या करे एटले
 दूध, दहिं, घृत, तेल, गोल, प्रमुख विगइमांथी एक
 पण विगइनुं जे पञ्चस्काण करवुं, तेने विगइनुं पञ्च
 स्काण कहिये, अने समस्त विगइनुं जे पञ्चस्काण क
 रवुं, तेने निविगइनु पञ्चस्कामि केण निविनुं पञ्चस्काण
 करवुं. बाकी अर्थ उपर आवी गया ठे. लेवालेवेणं

के० लेपालेप घृतते प्रमुख जे विगयनो नियम साधुनै
 होय तेवी घृतादिक विगइथी ग्रहस्थनो हाथ खरमा
 यलो होय, पठी तेने लूठी नाख्यो होय ने वहोरावे
 अथवा पीरसे तो पञ्चस्काण जंग न आय. गिहन्न सं
 सठेणं के० ग्रहस्थनुं जे वाटकी प्रमुख ज्ञाजन ते वि
 गइ प्रमुखे खरम्युं होय, तेवा ज्ञाजनथी ग्रहस्थ अन्न
 आपे, ते अन्न जमे तो पञ्चस्काण ज्ञांगे नही. उस्कित
 विवेगेणं के० गाढी विगइ जे गोळ प्रमुख ठे तेना कटका
 रोटली उपर नांखी करी पठी उपरही परहा कख्या
 होय, तेवी रोटली प्रमुख लेतां पण पञ्चस्काण जंग
 न आय. पमुञ्चमस्क्रिएणं के० रोटला प्रमुख ते सुंवाला
 राखवाने अर्थे मोण दीधुं होय ते रोटली प्रमुख लेतां प
 च्चस्काण जंग न आय वाकीना अर्थे उपरथी जाणवा
 ॥ अथ चोशुं निविगइनुं एकासण सहित पञ्चस्काण ॥

जग्गए सूरे निविगइ एकासणं पञ्चस्क्रामि
 तिविहं पि आहारं असणं खाइमं साइमं अ
 न्नथणा ज्ञोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवणं
 गिहन्न संसठेणं उस्कित विवेगेणं पमुञ्च म

(११९)

खिएणां पारिठा वणिआ गारेणां महत्तरा गा
रेणां सब समाहि वत्तिया गारेणां वोसिरामि ॥

अर्थः—एमां कहेला आगारादिकोना अर्थ सर्व उ
परना पञ्चस्काणोमां आवी गया ठे. इहां निवीना प
ञ्चस्काणमां जो पिंन विगइ अने डव्य विगइ, ए वेहु
विगइनुं पञ्चस्काण करे, तो तेणे एमां कहेला नवे आ
गार कहेवा, अने जे एकली डव्य विगइ मात्रनो नि
यम करे तेणे उस्कित विवेगेणं ए आगार मूकीने वा
कीनां आव आगार कहेवां ॥ ४ ॥

॥ अथ पांचसुं एकासणां वियासणांनुं पञ्चस्काण ॥

उग्गए सूरे एगासणां वियासणां पञ्चस्कामि
डुविहं तिविहंपि आहारं असणां खाइमं सा
इमं अन्नथणा जोगेणां सहसा गारेणां सागारि
आगारेणां आउट्टणे पसारेणां गुरुअप्पुठाणे
णां पारिठा वणीआ गारेणां महत्तरा गारेणां
सब समाहि वत्तिया गारेणां वोसिरामि ॥ ५ ॥

अर्थः—उग्गए सूरे इत्यादिकनो अर्थ प्रथमना पञ्च
स्काणोमां लखाइ गयो ठे, ज्यां एकवार असण केण

ज्ञोजन करवुं. तेने एकासणुं कहीए अथवा ज्यां ए
 कज आसन ठे, ते एकासण कहेवाय ठे. अने वे
 वार ज्ञोजन करवुं तेने विआसणुं कहीये, तेनुं पञ्च
 स्कामि के० पञ्चस्काण करवुं. एकासणुं अथवा विआ
 सणुं कस्या पठी जो स्वादिम अने पाणीए वे आहार
 लेवा होय तो डुविहं पि आहारं कहे एटले अशन
 अने खादिम ए वे आहारनुं पञ्चस्काण करे अने जो
 एकासणुं करी रह्या पठी एकज पाणी मोकलुं राखे
 तो तिविहं पि आहारं एटले अशन, खादिम अने स्वा
 दिम, ए त्रणे आहारनुं पञ्चस्काण करे, अने जम्या
 पठी एक पाणी मोकलुं राखे, ते वारे असणं खाइमं
 साइमंनो पाठ कहीये. सागारि आगारेणं के० साधु
 जमवा वेठा पठी त्यां कोइ सागारिक जे ग्रहस्थ ते
 आव्यो, पठी ते चाट्यो जतो होय तो कृण एक स
 नुर करे, वेशी रहे, अने जो तेने त्यां स्थिर रहे तो
 जाणे, अने ग्रहस्थनी नजर पने, तो साधु त्यांश्री उ
 ठीने वीजे स्थाने जइ आहार लीये केमके ग्रहस्थनी
 देखतां जमे तो प्रवचनो घातादिक माहादोष सिद्धांत
 मां कह्या ठे, ते लागे. ए साधु आश्री कह्युं, अने ग्रह
 स्थ आश्रीतो ग्रहस्थ एकासणुं करवा वेठा पठी जेनी

दृष्टि पद्मतां अन्न पचे नहीं, एवा कोइ पुरुषनी दृष्टि पद्मी, अथवा सर्प आवे, बंधिवान आवी उज्जा रहे, अकस्मात् अग्नि लागे, घर पद्मवा मांसे, तथा अकस्मात् पाणीनी रेल आवे इत्यादिक कारणे ते स्थानकथी उठीने बीजे स्थानके जइ एकासणुं क रतां पञ्चस्काण ज्ञांगे नहीं. आउदृपसारेणं केण जमवा वेठा पढी हाथ पग विगेरे चलायमान थाय तो पञ्च स्काण ज्ञंग न थाय. गुरुअप्पुठाणेणं केण पञ्चस्काणे जमवा वेठां ठतां गुरु जे आचार्य उपाध्याय तथा साधु आवे, तेमना विनय साचवाने अर्थे वे पूग्ने ठामे राखी उठवुं पडे तो पञ्चस्काण ज्ञंग न थाय.

॥ अथ उहुं एकसंवाणनुं पञ्चस्काण ॥

उग्गए सूरे अंगलठाणं पञ्चस्कामि ॥
 तिविहंपि आहारं असणं खाइमं, साइमं,
 अन्नथणा जोगेणं सहसा गारेणं सागारि आ
 गारेणं गुरुअप्पुठाणेणं पारि ठावणिआ गा
 रेणं महत्तरा गारेणं सब समाहि वत्तिआगा
 रेणं वोसिरामि ॥ ६ ॥

अर्थः—एकलठ्ठाणानुं पञ्चस्काण पण एकालणा
प्रमाणेज ठे, परंतु एमां हाथ पगादिकनो संकोच वि
कोच षाय माटे सात आगार ठे. तेथी एक आउट्ट
एपसारेणं ए आगार न कहेवुं. वाकी अर्थ नपर
आवी गया ठे.

॥ अथ सातसुं आंविदनुं पञ्चस्काण ॥

नग्गए सूरे आयंविद पञ्चस्काणि तिवि
हंपि आहारं असणां खाइमं, साइमं, अन्नथ
णा जोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिह
ठ संसठेणं उस्सित विवेगेणं पारिठावणिआ
गारेणं महत्तरागारेणं सवसमाहि वत्तिआ
गारेणं पाणस्स लेवेण वा अलेवेण वा अ
त्तेण वा बहुलेवेण वा ससिन्धिण वा असि
त्तेण वा वोसिरामि ॥ ७ ॥

अर्थः—आयंविद पञ्चस्काणिके० जे विगय तथा
शाकादिकने लेपालेप लागवाथी जंग न थाय. गिह
उसंसठेणं केण ग्रहस्थे पोताने अर्थे हाथ तथा चाट्ट
आदिकने विगये करी खरफ्या होय, तेका तापे अथवा

चाटुनआदिके अन्न आपे, ते अन्न जमतां अकां आंबिल
 जंग न थाय. कुखितविवेगेणं के० गाढी विगय जे
 गोळ प्रमुख ठे तेने रोटली उपर मूकीने फरी परहिं
 करी होय, तेवी रोटली निवि आंबिलमां लेतां पच्चस्काण
 जंग न थाय. पारिठावणिआगारेणं के० परठवतो आ
 हार लेतां एटले कोइ साधुए अधिक वहोरचुं होय, पठी
 ते तेने परठवतां तेने घणीज अजयणा लागे, अने तेज
 विगय प्रमुखनुं पोताने पच्चस्काण पण होय, अश्रवा
 पोते आयंबिल तप करचुं होय, तेम ठतां पण गुरुनी
 आझाये तेवा आहारने लेवा थकी पण पच्चस्काण जंग
 न थाय. महत्तरागारेणं के० म्होटी निर्झराने लाजे प
 च्चस्काण जांगे नही. सवसमाहिवत्तिआगारेणं के० सर्व
 प्रकारे शरीर असमाधिये पच्चस्काण जांगे नही, बीजा
 आगारना अर्थ आगळ आवशे.

॥ अथ आठमुं चउविहार उपवासनुं पच्चस्काण ॥

उगए सूर अन्नतठं पच्चस्कामि चउविहं
 पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अ
 न्नयणा जोगेणं सहसा गारेणं पारिठावणि

या गारेणं महत्तरागारेणं सवसमाहिवत्ति
यागारेणं वोसिरामि ॥ ७ ॥

अर्थः—सूर्यना उदयधी मांतीने अन्नत्तठं केण ज्ञात
पाणी खावा नही. वाकीना अर्थ उपर आवी गया
ठे. तथापि पारिठावणियागारेणंना अर्थमां विशेष ए
टलुं ठे के, पाणी अने आहार ए वे दानां कोइ परठ
वतो होय तो गुरुनी आज्ञाये आहार कीधो कल्पे,
पण एकलो आहारज कोइ परठवतो होय तो ते आ
हार कीधो कल्पे नही, केमके चउविहारमां पाणीनो
नियम ठे, अने पाणी विना मुख शुद्ध न थाय. माटे
पाणी अने आहार, ए वे दानां परठवतो होय तो
चउविहार उपवासमां लीधा कल्पे, अने तिविहार
उपवासमां तो पाणी मोकलुं ठे, माटे एकलो आहार
कोइ परठवतो होय तो पण गुरुनी आज्ञाये लीधो कल्पे.

॥ अथ नवमुं तिविहार उपवासनुं पञ्चस्काण ॥

जुग्गए सूरे अन्नत्तठं पञ्चस्कामि तिविहंपि
आहारं असणं खाइमं साइमं अन्नयणा नो
गेणं सहसा गारेणं पारिठावणियागारेणं

(११८)

महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं
पाणहार पोरसि पच्चस्कामि ॥ अन्नथणा जो
गेणं सहसा गारेणं पच्चन कालेणं दिसा मो
हेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सव्व समा
हि वत्तिया गारेणं पाणस्स लेवेण वा, अले
वेण वा, अत्तेण वा, बहु लेवेण वा, ससिन्हे
णवा, असिन्हेण वा वोसिरामि. ॥ ए ॥

अर्थः—सूरे उग्गए के० सूर्यना उदयथी आरंज्जिने
अन्नत्तठं के० उपवासनुं पच्चस्कामि के० पच्चस्काण क
रुंहुं. त्रिविहारमां एक पाणीनो आहार मोकलो रा
खीने बाकीना त्रणे आहारनो नियम करुंहुं. ए पच्च
स्काणमां पोरिसी साहूपोरिसी अथवा पुरिमार्द्ध पढी
पाणीनो आहार मोकलो ठे. तेनां आगार पाणस्स
के० पाणी पीवतां छ आगार. लेवेणवा के० लेपजल
ते खजूरनुं तथा आठण, बीजुं अलेवेणवा के० अलेप
जल ते धोयण प्रमुख, त्रीजुं अत्तेणवा के० निर्मल
उष्ण पाणी, चोथुं बहुलेवेणवा के० मोलुं तांडुलनुं
धोयण प्रमुख, पांचमुं ससिन्हेणवा के० सीथ सहित

(११ए)

पीठनुं घोयण, ठुं असिञ्जेणवा के० सीथ रहित फा
सुजल एटलां टाली वाकीनां पाणीने वोसिरावुं.

॥ अथ दशमुं रात्रे चउव्विहार करवे, तेनुं पञ्चस्काण
तथा जवचरिमनुं ॥

दिवस चरिमं पञ्चस्कामि चउविहंपि आ
हारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नयणा
जोगेणं सहसा गारेणं महत्तरा गारेणं सव्वस
माहिवत्तियागारेणं वोसिरामि ॥ ए ॥

अर्थः—दिवसचरिमं के० दिवसना ठेहेमाथी मां
मीने एटले संध्या समयथी मांमीने ज्यां लगे नवो
सूर्य उगे नही त्यां सूधी पञ्चख्खाण जाणवुं. अने
जे जावजीव पर्यंत संधारो करवानी वेलाये चार आ
हारनुं पञ्चख्खाण करे, तेने जवचरिम एवो पाठ क
हीये शंप “ चउविहंपि ” इत्यादिनो अर्थ सुलज्ज ठे.
अथ गंठसहियं मुठसहियांदि अज्जिग्रहोनुं पञ्चख्खाण.

सूरे उग्गए गंठ सहिअं मुठ सहिअं प
ञ्चस्कामि चउविहंपि आहारं असणं पाणं
खाइमं साइमं अन्नयणा जोगेणं सहसा गा

(१२०)

रेणं महत्तरा गारेणं सब समाहि वत्तिया गा
रेणं वोसिरामि ॥ इति ॥

अर्थः—गांठ सहित पञ्चख्खाण ते कोइ दोरा प्रमु
खनी गांठ बांधी राखे तिहां सूधी पञ्चख्खाण करुंबुं,
गांठ ठोरुया पठी मोकलो एमज मूठ बांधी राखे ते
मूठसहियं. तथा मुठ वच्चे अंगुठो राखे, ते अंगुठस
हियं इत्यादि अज्जिग्रह जाणवा ॥ ११ ॥

॥ अथ चउद नियम धारनारने देसावगासिक
अज्जिग्रहनुं पञ्चख्खाण ॥

देसावगासिअं उवज्जोगं परिज्जोगं पञ्चखा
मि अन्नथणा जोगेणं सहसा गारेणं, महत्त
रा गारेणं वोसिरामि ॥ इति ॥

अर्थः—देसावगासिअं के० दिशिना अवकाशनुं वृत
अथवा वधा नियम आश्रीतो देस के० थोमामां अव
काश आणे तेने देशावकाशिक व्रत कहिये. एटले
इहां कोइ एकली दिशिनंज पञ्चख्खाण करे, तेवारे
उवज्जोग परिज्जोगनो पाठ न कहिये तेने देसावगासियं
पञ्चख्खाइज कहिये. हवे उपज्जोग के० जे वस्तु ए

कवार जोगवीए एवा आहार तथा विलेपनादिकनुं परिमाण करे, तेने उपजोग कहिये. अने परिजोग केष वारंवारे जोगविये. एवी वस्तु जे आज्ञरण, स्त्री, वस्त्रादिक तेनुं परिमाण करे, एटले जे चौद नियम संज्ञारे, तेने ए उपजोग परिजोगनो पाठ कहिये, एना आगारना अर्थ आगल आवी गया ठे ॥ इति ॥

॥ अथ श्री चत्तारी मंगळं ॥

चत्तारी मंगळं, अरिहंता मंगळं, सिद्धा मंगळं, साहु मंगळं, केवळी पन्नतो धम्मो मंगळं ॥ १ ॥ चत्तारी लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा, साहु लोगुत्तमा, केवळी पन्नतो धम्मो लोगुत्तमा ॥ २ ॥ चत्तारी सरणं पवज्जामि, अरिहंता सरणं पवज्जामि, सिद्धा सरणं पवज्जामि, केवळी पन्नतो धम्मो सरणं सरणं पवज्जामि ॥ ३ ॥ श्री अरिहंतजीनुं शरण, सिद्धजीनुं शरण, साधुजीनुं शरण, केवळी प्ररुप्या धर्मनुं शरण ॥ ४ ॥ दोहा ॥ ए चार शरणां करे नर जेह, जवसायरमां न वरु तेह ॥ सकळ कर्मनो आणे अंत, मोक्षतणां सुख लहे अनंत ॥ १ ॥ जाव तरीने जे गुण गाय, ते जीव तरीने मुगति जाय ॥ संसारमां शरणां चार, अवर शरणुं नही होय ॥ जे नरनारी आदरे

(१२२)

तेने अक्षय अविचळ पद होय ॥ अंगुठे अमृत वसे,
लब्धितणो जंडार ॥ जयगुरु गौतम समरिये, मनवां
ठित फळदातार ॥ ३ ॥

॥ अथ श्री चार शरणां प्रारंभ ॥

प्रह उठीने समरिये, हो ज्ञवियण मंगळिक श
रणां चार ॥ आपदा मटी संपदा हुवे हो, ज्ञवियण
दोळतनां दातार ॥ हृदयमां राखीये, हो ज्ञवियण
मंगळिक शरणां चार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अरिहंत
सिंह साधुतणां होण केवळी ज्ञापित धर्म ॥ ए श
रणां नितध्यावतां होण टूटे आवे कर्म ॥ हण ॥ हो०
॥ २ ॥ वाटे घाटे चालतां, होण रात दिवस मोझार
॥ गाम नगर पुर विचरतां होण विघ्न निवारण द्वार
॥ हण ॥ होण ॥ ३ ॥ ए चारे सुख कारियां, होण
ए चारे जग सार ॥ ए चारे उत्तम कक्षां, होण ए
चारे हितकार ॥ हण ॥ होण ॥ ४ ॥ दायण सायण
जूतमां, होण सिंह चित्राने शूर ॥ वैरी दुश्मन चो
रटा, होण रहे ते सघळा दूर ॥ हण ॥ होण ॥ ५ ॥
राखो शरणांनी आसता, होण नेमो नहि आवे रोग
॥ आणंद वर्ते इण नामथी, होण वहाला तणो संयोग

(१२३)

॥ ह० ॥ हो० ॥६॥ सुख शाता वर्त्ते घणी, हो० जे
ध्यावे नरनार ॥ परजव जातां इण जीवने, हो०
एह तणो आधार ॥ ह० हो० ॥ ७ ॥ मन चिंतित
मनोरथ फळे, हो० वर्त्ते कोरु कळयाण ॥ शुद्धे मने
ध्यावतां, हो० निश्चे पद निरवाण ॥ ह० ॥ हो० ॥८॥
इण सरिखो शरणो नहि, हो० इण सरिखो नहि नाम
॥ इण सरिखो मित्र नहीं, हो० गाम नगरपुर ठाम
॥ ह० ॥ हो० ॥ ए ॥ दान शियल तप ज्ञावना, हो०
जगमें तत्तव सार ॥ करो आराधो ज्ञावशुं हो० पामो
मोक्ष डुवार ॥ ह० ॥ हो० ॥ १० ॥ जोरु क्रीधी ठे जुगति
शुं, हो० पाली शेखाकाळ ॥ रुपि चोथमलजी इम जणे,
हो० सुणजो वाळ गोपाळ ॥ ह० ॥ हो० ॥ ११ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रावक निचे लखेला त्रण मनोरथने
चिंतवतो यको महा मोटी निर्जरा करे.
संसारनो अंत करे, ते लखिये ठेए.

॥ १ ॥ तिहां पहेलो मनोरथ कहीए ठीए. अम
णोपासक श्रावक एम चिंतवे जे केवारे हुं, बाह्य तथा

अज्ञयंतर एवो आरंज अने परिग्रह थोमो ने घणो,
 न्हानो अने म्होटो, सचित्त, अचित्त अने मिश्र, हलवो
 ने ज्ञारी, जे महा पापनुं मूल, दुर्गतिने वधारनारो,
 महा काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विषय अने
 कषायनो स्वामी, महा दुःखनुं कारण, महा अनर्थ
 कारी, महादुर्गतिनी शिला, माठी लेश्याना अध्यव
 सायनो परिणामी महा अज्ञान, मोह, मत्सर, राग
 अने द्वेषनुं मूल, दशविध यतिधर्मरूप कल्पवृक्ष तंमू
 षवननो दावानल, ज्ञान क्रिया, कृपा, दया, सत्य,
 संतोषनो नाश करनारो, तथा बोध बीजरूप समकि
 तनो नाश करनारो, संयमव्रत अने ब्रह्मचर्यनो घात
 करनारो, महा कुमति तथा कुबुद्धिरूप दुःख दारिद्र्यो
 देवावालो, सुमति अने सुबुद्धिरूप सूख सौभाग्यनो
 नाश करनारो, महातप संयमरूप धनने लूटनारो,
 महा लोभ क्लेशरूप समुद्रनो वधारनारो, महा जन्म,
 जरा अने मरणना ज्ञयनो देवावालो महा माया ए
 टले कपटनो ज्ञानार, मिथ्यात्व दर्शनरूप शब्दे जरे
 लो, महा मोक्ष मार्गनो विघ्नकारी, महा कर्मवां कर्म
 विपाक फलनो देवावालो, अनंत संसारनो वधारनारो,
 महा पापी, पांच इंडियना विषयरूप वैरीनी पुष्टिनो

अणु गुप्तिये विशुद्ध विहारी, महोटा अजिग्रहनौ धारी,
 वेहेतालोश दोष रहित विशुद्ध आहारी, सतर जेदे
 संयम धारी, बार जेदं तपश्याकारी, अंत आहारी,
 प्रांत आहारी, अरस आहारी, विरस आहारी, लुखख
 आहारी, तुह आहारी, अंतजीवी, प्रांतजीवी, अरस
 जीवी, विरस जीवी, लुखखजीवी, तुह जीवी, सर्वर
 स त्यागी, लकायनो दयाल, निर्लोचनी, निःस्वादी,
 कुक्की सवल, पंखी तुल्य, वायरानी पेरे अप्रतिबंध वि
 हारी, वीतरागनी आज्ञासहित, एहवा गुणोनो धार
 क, जे अणुमार ने हुं केवारे अईश ! जे दिवस हुं पुर्वो
 क्त गुणवान थइश ते दिवस धन्य ठे ! ए रीते बीजो
 मनोरथ श्रावक करे ॥ ९ ॥

३ हवे त्रीजा मनोरथमां श्रमणोपासक श्रावक
 एम चिंतवे जे केवारे हुं सर्व पापस्थानक आलोइ,
 निंदी, निशुल्य थइ सर्व जीवराशि खमावीने, सर्व
 वात संजारीने, अठार पापस्थानकथी त्रिविधे त्रिविधे
 करी वोसरीने, चारे आहार पञ्चखखीने आइठं, कंतं,
 पीयं, माणं, मणाणं, धिज्जं, विसासियं, समयं, अणु
 मयं, बहुमयं, जंरुकरंरुगसमाणं, रयण करंरुगजूयं,
 माणंसिया, माणंउन्हा, माणंखुआ, माणंपीवासा,

माणवाला, माणचोरा, माणंदसमसगा, माणवाइर्य,
पित्तियं, सव्वं सनिवाइयं, विविहा रोगायंका, परिसहो
वसग्गा, फासा फुसंति, एहवुं महारुं शरीर ठे तेने
ठेहे श्वासोश्वासे वोसिरावीने, त्रण आराधना आरा
धतो थको चार मंगलिकरुप चार शरण मुखे उचर
तो थको, सर्व संसारने पूंठ दंतो थको, एक अरिदंत
बीजा सिद्ध, त्रीजा साधु अने चोथो केवलि प्ररूपित
दयाधर्म, तेना ध्यानने ध्यावतो थको, शरीरनी मम
ता रहित थयो थको, पादोगमन संशारा सहित, पं
मित मरणना पांच अतिचार टाळतो थको, मरणने
अणवांठतो थको एहवुं पंमित मरण अंतकाले मुजने
होजो. ए रीते त्रीजो मनोरथ श्रावक करे ॥ ३ ॥

ए त्रण मनोरथने श्रमणोपासक श्रावक, मन, व
चन अने कायाए करी शुद्धपणे ध्यावतो थको पंनि
जागरण माणे करतो थको, सर्व कर्मनी निर्जारा क
रीने संसारनो अंत करे. मोक्षरूप शाश्वत स्थानक
प्रत्ये पामे.

॥ इति त्रण मनोरथ संपूर्णम् ॥

(११७)

प्रतिक्रमणी सज्ञाय.

करो पम्कमणुं ज्ञावशुं, दोय घनी शुज्ज ध्यान
लाल रे ॥ परज्जव जातां जीवने, संबल साचुं जाण
लाल रे ॥ करण १ ॥ श्री सुनिवर समुचरे, श्रेणीक
राय प्रतिबोध लालरे ॥ लाख खांकी सोनातणी, दिये
दिन प्रतिदान लालरे ॥ करण २ ॥ लाख वरस लगे
ते वळी, एम दीए ड्व्य अपार लालरे ॥ एक सामा
यिकनी तोले, नावे तेह लगार लालरे ॥ करण ३ ॥
सामायिक चज्जवीसंघो, ज्जलुं वंदन दोय वार लालरे
॥ वृत्त संज्ञाळोरे आपणां, ते ज्जव कर्मे निवार लाल
रे ॥ करण ४ ॥ कर कानसग शुज्ज ध्यानथी, पचस्का
ण सुधुं विचार लालरे ॥ दो संध्याये ते वळी, टाळो
टाळो अतिचार लालरे ॥ करण ५ ॥ सामायिक प्रसा
दथी, लहीए अमर विमान लालरे ॥ धरमसिंह मुनी
वर कहे, मुक्तितणुं एह निधान लालरे ॥ करण ॥ ६ ॥

सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ समाप्तम्.

(१२ए)

अथ जीवराशिनी सज्जाय.

हवे राणी पदमावती, जीवराशि खमावे ॥ जा
एपणुं जग ते जलुं, एणी वेळाये अत्रे ॥ ते मुज मि
हामिदुक्कं ॥ १ ॥ अरिहंतनी साख ॥ जे में जीव
दिराधिया. चोराशी लाख ॥ ते मुज ॥ २ ॥ सात
लाख पृथ्वीतणा, साते अपकाय ॥ सातलाख तेजका
यना, साते वळी वाय ते मुज ॥ ३ ॥ दशलाख प्र
त्येक वनस्पति, चउदह साधार ॥ वी ति चौरेंडिय
जीवना, वे वे लाख विचार ॥ ते मुज ॥ ४ ॥ देवता
तिर्यंच नारकी, चार चार प्रकाशी ॥ चउदह लाख
मनुष्यना, ए लाख चोराशी ॥ ते मुज ॥ ५ ॥ इण
जवे परजवे सेवियां, जे पाप अठार ॥ त्रिविधे त्रिविधे
करी परिहरुं, दुर्गतिनां दातार ॥ ते मुज ॥ ६ ॥ हिं
सा कीधी जीवनी, वोळया मृषावाद ॥ दोष अदत्ता
दानना, मैश्रुन जनमाद ॥ ते मुज ॥ ७ ॥ परिग्रह
मेळयो कारमो, कीधो क्रोध विशेष ॥ मान माया
लोज्ज में क्रियां, वळि रागने द्वेष ॥ ते मुज ॥ ८ ॥
कळह करी जीव दूहव्या, दीधां कूनां कलंक ॥ निंदा
कीधी पारकी, रति अरति निसंक ॥ ते मुज ॥ ९ ॥

(११८)

प्रतिक्रमणी सज्ञाय.

करो पम्कमणुं ज्ञावशुं, दोय घनी शुज्ज ध्यान
लाल रे ॥ परज्जव जातां जीवने, संबल साचुं जाण
लाल रे ॥ करण १ ॥ श्री सुनिवर समुचरे, श्रेणीक
राय प्रतिबोध लालरे ॥ लाख खांती सोनातणी, दिये
दिन प्रतिदान लालरे ॥ करण २ ॥ लाख वरस लगे
ते वळी, एम दीए डव्य अपार लालरे ॥ एक सामा
यिकनी तोले, नावे तेह लगार लालरे ॥ करण ३ ॥
सामायिक चञ्जवीसंशो, जलुं वंदन दोय वार लालरे
॥ वृत्त संज्ञाळोरे आपणां, ते ज्जव कर्मे निवार लाल
रे ॥ करण ४ ॥ कर काउसग शुज्ज ध्यानथी, पचरका
ण सुधुं विचार लालरे ॥ दो संध्याये ते वळी, टाळो
टाळो अतिचार लालरे ॥ करण ५ ॥ सामायिक प्रसा
दथी, लहीए अमर विमान लालरे ॥ धरमसिंह मुनी
वर कहे, मुक्तितणुं एह निधान लालरे ॥ करण ॥ ६ ॥

(१३१)

अधिका नार ॥ पोठी कुंड कीमा पदया, इया नाणी
लगार ॥ ते सुजण ॥ १९ ॥ ठीपाने जेवे ठेतस्था, की
धा रंगण पास ॥ अग्नि आरंज कीधा घणा, धातुवादि
अध्यास ॥ ते सुजण ॥ २० ॥ शूरपणे रण जूजतां,
मारयां माणस वृद्ध ॥ मदिरा मांस माखण जख्यां,
खाधा मूळ ने कंद ॥ ते सुजण ॥ २१ ॥ खाण खणावी
धातुनी, पाणी उलेच्यां ॥ आरंज कीधा अति घणा,
पोते पापं ज संच्यां ॥ ते सुजण ॥ २२ ॥ अंगारकर्म
क्रियां वळी, धरमे दव ज दीधा ॥ सम खाधा वीत
रागना, कुमा कोस ज कीधा ॥ ते सुजण ॥ २३ ॥
विद्धी जेवे उंदर मल्या, गिरोळी हत्यारी ॥ मूढगमा
रतणे जेवे, में जू लीख मारी ॥ ते सुजण ॥ २४ ॥
जामजुंजातणे जेवे, एकेंद्रिय जीव ॥ जार चणा घनं
शोकिया, पासंता रीव ॥ ते सुजण ॥ २५ ॥ खांमण
पीसण गारना, आरंज अनेक ॥ रांधण इंधण अग्निनां,
कीधां पाप उद्देग ॥ ते सुजण ॥ २६ ॥ विकथा चार
कीधी वली, सेव्या पंच प्रसाद ॥ इष्ट वियोग परा
विया, रुदन विप्रवाद ॥ ते सुजण ॥ २७ ॥ साधु अने
श्रावकतणां, व्रत लेइने जाग्यां ॥ मूल अने उत्तरतणां,

(१३०)

चामी कीधी पारकी, कीधो आपणमोसो ॥ कुगुरु
देव कुधर्मनो, जलो आयो जरोसो ॥ ते मुजण ॥ १० ॥
खाटकीने जवे में किया, जीवना वध घात ॥ चनी
मार जवे चरकलां, माखां दिनरात ॥ ते मुजण ॥
११ ॥ काजी सुझाने जवे, पढी मंत्र कठोर ॥ जीव
अनेक जज्जे किया, कीधां पाप अधोर ॥ ते मुजण ॥
१२ ॥ माठीने जवे माठलां, जाट्यां जळवास ॥ धी
वर जील कोळी जवे, मृग पारुघा पास ॥ ते मुजण
॥ १३ ॥ कोटवालने जवे में किया, आकरा कर दंरु
॥ बंधीवान मराविया, कोरुता ठनी दंरु ॥ ते मुजण
॥ १४ ॥ परमाधामीने जवे, दीधां नारकी दुःख ॥
वेदन जेदन वेदना, तारुन अति तिरक ॥ ते मुजण ॥
१५ ॥ कुंजारने जवे में किया, नीजाह पचाव्या ॥
तेली जवे तल पीलिया, पापे पिरु जराव्या ॥ ते मु
जण ॥ १६ ॥ हाळी जवे इळ खेमीयां, फोरुयां पृ
च्छीनां पेट ॥ सूरु निदान किधां घणां, दीधा वळद
जपेट ॥ ते मुजण ॥ १७ ॥ माळी जवे रोप रोपिया,
नानाविध वृक्ष ॥ मूळ पत्र फळ फूलनां, लाग्यां पाप
अलक्ष ॥ ते मुजण ॥ १८ ॥ अधोवाश्याने जवे, जखा

(१३१)

अधिका चार ॥ पोठी कुंड कीसा पद्या, दया नाणी
खगार ॥ ते मुजण ॥ १९ ॥ बीपाने जेवे ठेतस्था, की
धा रंगण पास ॥ अग्नि आरंज कीधा घणा, धातुर्वाद
अच्याल ॥ ते मुजण ॥ २० ॥ शूरपणे रण जूजतां,
मारयां माणस वृद्ध ॥ मदिरा मांस माखण जख्यां,
खाधा मूल ने कंद ॥ ते मुजण ॥ २१ ॥ खाण खणावी
धातुनी, पाणी उलेच्यां ॥ आरंज कीधा अति घणा,
पोते पाप ज संच्यां ॥ ते मुजण ॥ २२ ॥ अंगारकर्म
कियां वळी, धरमे दव ज दीधा ॥ सम खाधा वीत
रागना, कुरा कोस ज कीधा ॥ ते मुजण ॥ २३ ॥
विह्वी जेवे उंदर गल्या, गिरोळी हत्यारी ॥ मूढगमा
रतणे जेवे, में जू लीख मारी ॥ ते मुजण ॥ २४ ॥
जामजुंजातणे जेवे, एकेंद्रिय जीव ॥ जार चणा घनं
शेकिया, पाहुंता रीव ॥ ते मुजण ॥ २५ ॥ खांमण
पीसण गारना, आरंज अनेक ॥ रांधण इंधण अग्निनां,
कीधां पाप उठेग ॥ ते मुजण ॥ २६ ॥ विकथा चार
कीधी वळी, सेव्या पंच प्रसाद ॥ इष्ट वियोग पमा
विया, रुदन विप्रवाद ॥ ते मुजण ॥ २७ ॥ साधु
श्रावकतणां, व्रत लेहने जाग्यां ॥ मूल अने उत्तर

(१३२)

मुज दूषण लाग्यां ॥ ते मुज० ॥ २७ ॥ साप वीळी
सिंह चीतरा, शकराने समळी ॥ हिंसक जीवतणे
जवे, हिंसा कीधी सबळी ॥ ते मुज० ॥ २८ ॥ सूवा
वरी दूषण घणां, वळी गर्ज गळाव्या ॥ जीवाणी ठो
ल्यां घणां, शीळ व्रत जंजाव्यां ॥ ते मुज० ॥ २९ ॥
जव अनंत जमतां यकां, कीधो देह संबंध ॥ त्रिविधे
त्रिविधे करी वोसिरुं, करुं जन्म पवित्र ॥ ते मुज० ॥
३० ॥ जव अनंत जमतां यकां, कीधा परिग्रह संबंध
॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, तिणशुं प्रतिबंध ॥
ते मुज० ॥ ३१ ॥ जव अनंत जमतां यकां, कीधा
कुटुंब संबंध ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, तिणशुं
प्रतिबंध ॥ ते मुज० ॥ ३२ ॥ इणिपरे इहजव परजवे,
कीधां पाप अखत्र ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं,
करुं जन्म पवित्र ॥ ते मुज० ॥ ३३ ॥ एणि विधे ए
आराधना, ज्ञावे करशे जेह ॥ समयसुंदर कहे पाप
श्री, वळी वुटशे तेह ॥ ते मुज० ॥ ३४ ॥ राग वैरानी
जे सुणे, एह त्रीजी ठाळ ॥ समय सुंदर कहे पापश्री,
वूटे ततकाळ ॥ ते मुज० ॥ ३५ ॥ इति ॥

॥ उपदेशक पद. ॥

जक्ति एहवीरे जाइ एहवी, जेम तरस्याने पाणी
जेहवी—ए टेक. एक जुवति जल जरवा जाए, सामि
वातो तेहवी आय; माथे वेरुने लिए हाथ तालि, चा
लि मारग घुंघट वालि; घर बार पोतानुं समरवुं, ए
हवुं गुरु चरणे चित्त धरवुं. जक्ति. १

एक साठलि जलमां रहे ठे, निशदिन रंगमे रहे
ठे; कोइ पाषी ए पाणी बाहिर कामी, तरफनीने अंग
पठानी; जीव जाय तो जलने समरवुं—एहवुं. जक्ति. २

एक नमरो कमलमे रहे ठे, निसदिन सुगंध लहे
ठे; सांज पफि ने कमल वीसाणुं, थयो व्याकुल कांइए
न जवाणुं; एने कमलनी प्रीते मरवुं—एहवुं. जक्ति. ३

एक गुणका ते गायन करे ठे, सोल सणगार अंग
वरे ठे; लेइ दरपणने मुख नीहाले, नख शिख शरिर
संजाळे; एहने पारकुं मनज हरवुं—एहवुं. जक्ति. ४

एक सुंढमति नर जेह, तेने परनारिसुं स्नेह. हैमे
अधम अधम पग जरतो, परनारिनी केमे फरतो; ए
हने सुलिना सुखेज ठरवुं—एहवुं. जक्ति. ५

एक चोर ते चोरि करे ठे, पर मंदिर फेरा फरे ठे;
मलि माऊंम रात अंधारि, करतो नथी धिरज धारि; ए

हने पारकुं धन पोतानुं करवुं—एहवुं. जक्ति. ६

एक राजमां आनंद माने, एहना मंदिर जोइ
वखाने; राजपाट अने हथीयार, हाथी घोडा ने रथ
अपार; एहने राज जोइने ठरवुं—एहवुं. जक्ति. ७

एक नादनो मोह्यो मृग आवे, एहने यंत्रनो शब्द
लोहावे; वेठो आसन वालि मोले, महा मग्न अइने
वोले; एहने नादनी वातेज मरवुं—एहवुं. जक्ति. ८

वपैइयाने वरसाद बहालो, एहवो मोक्षनो मारग
जालो; काया माया कारमी जाणो, रुम्हो ज्ञान हृदयमां
आणो; कहे कढयाण एणीपरे तरवुं—एहवुं. जक्ति. ९

॥ उपदेसी पद बीजुं ॥

जैया कैसे गमाते उत्तम जनम ४ जैया कैसे ४
गमाते उत्तम जन्म ॥ ए टेक ॥ पीर ज्वानी पथर
पुजे, करते हिंसा अजाण ॥ संत ज्ञानी धर्मि देखी,
करते मान गुमान ॥ जैया. १ ॥ कंदमुल अन्नको
खानो, पीनो अणगल पानी ॥ खोटा धंधा गुणिकि
निंधा, परनारि चित्त डानी ॥ जैया. २ ॥ नाटक जु
वावे कुसंगे, जमके रात गमाते ॥ दया सामाइक
मुनी दर्शन, गुण करतां दील शरमाते ॥ जैया.

॥ अथ श्री महावीर स्वामीं चोडाक्षीयुं ॥

॥ द्वाद ? ली. ॥

निहारथ कृते तुं उपन्यो, त्रिदालादे धारी मात
जी ॥ वरजा वान देइ करी, संयम लीधो जगनाथ
जी ॥ थें मन मोह्युं महावीर जी ॥ १ ॥ कंचन वर
णी ठे काय जी ॥ नयण न ध्रापे जी निरखतां, दि
ठमे आवे ठे दायजी ॥ थें मन ॥ २ ॥ आप एक
ला संयम आदर्यो, उपन्यो चोथो रे ज्ञान जी ॥ ठ
त्कृष्ट तप थें आदर्यो, धरता निर्मळ ध्यान जी ॥ थें
मन ॥ ३ ॥ उग्र विहार थें आदरयो, केइ वास रह्या
वनवास जी ॥ केइ वासा वस्तिये रह्या, न रह्या एक ठामे
चोमास जी ॥ थें मन ॥ ४ ॥ प्रभु पहेलो चोमासो थें
कियो, अठी गाम मोझार जी ॥ दूजो वाणीज गाम

(१३६)

में, पंच चंपा मुखकार जी ॥ ॐ मन० ॥ ५ ॥ पंच
पृष्ठ चंपा कस्यां, विशाला नगरीमां तीन जी ॥ राज
गृहीमां चौदे कस्यां, नादंडे पाने लयलीन जी ॥ ॐ
मन० ॥ ६ ॥ ठ चोमासां मिथिला कर्यां, ज्ञडिका
नगरीमां दोय जी ॥ एक कस्यो रे आदंजिया, सा
वर्धि नगरी एक होय जी ॥ ॐ मन० ॥ ७ ॥ एक अ
नारज देशमां, अपापा नगरी एक जाण जी ॥ एक
कस्यो पावापूरि में, जठे पहोत्या निरवाण जी ॥ ॐ
मन० ॥ ८ ॥ हस्तिपाल राजा इम वीनवे, हुं तुम च
रणारा दास जी, एक झाला म्हारे सूझती, आप क
शेने चोमास जी ॥ ॐ मन० ॥ ९ ॥ चाळीश चोमा
सां शहेरमां, दाख्यां देश नगरना नाम जी ॥ एक
अनारज देशमां, एक चोमासुं वळि गाम जी ॥ ॐ
मन० ॥ १० ॥ प्रजु गाम नगर पूर विचरिया, ज्ञव्य
जीवारां ज्ञाय जी ॥ मारग वतायो मोहनो, कियो
उपगार अग्राग जी ॥ ॐ मन० ॥ ११ ॥ सामावार
वरसां लगे, उपर आधो रे मास जी ॥ ठद मस्थ
रह्या प्रजु एटलुं, पठी कर्यो केवळज्ञान प्रकाश जी
॥ ॐ मन० ॥ १२ ॥ वर्ष वयाळीश पाळियो, संयम

(१३७)

साहस धीर जी ॥ त्रीश वरस घरमां रह्या, मोक्ष
दायक महावीर जी ॥ ॐ मन० ॥ १३ ॥ पावापुरिमां
पधारिया, नर नारी हूआ उद्धास जी ॥ ऋषि राय
चंदजी इम वीनवे, हुं आयो प्रभुजीने पास जी ॥
ॐ मन० ॥ १४ ॥ संवत अठार गुणचालीशमे, ना
गोर शहेर चोमास जी ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादधी,
एह करी अरदास जी ॥ ॐ मन० ॥ १५ ॥ इति ॥

॥ ढाल ९ जी. ॥

शासन नायक वीर जिणंद, तीरथनाथ जाणे
पूनम चंद ॥ चरणे लागे ज्यारे चोशठ इंड, सेवा
करे ज्यारी सुर नर वृंद ॥ ॐ अत्रको चोसासो स्वा
मिजी अठेकरो जी, थे पावापुरिसे पग आघो यति
धरो जी, अठे करो, अठे करो, अठे करो, जी, ॐ च
रम चोभासो स्वामिजी अठे करो जी ॥ १ ॥ ए
आंकणी ॥ हस्तिपाल राजा दिनवे कर जोरु, पूरो
प्रभुजी म्हारा मनरा हो कोरु ॥ शीश नमाय
उजो जोनी हाथ, करुणा सागर वांजो कृपाजी नाथ
॥ ॐ अत्रकोण ॥ २ ॥ रायनी राणी विनवे राजलोक,
पुण्य जोग मढयो सेवानो संजोग ॥ मन वांठित

(१३८)

सहु मळियां जी काज; थें मया करी मुज सामु जु
नु जिनराज ॥ थें अबको० ॥ ३ ॥ श्रावक श्राविका
कइ नर नार, मळी मळी विनती करे वारंवार ॥
पावापूरिमां पधास्या वीतराग, प्रगटी पुण्याइ म्हारां
म्होटां जो जाग्य ॥ थें अबको० ॥ ४ ॥ वळि हस्ति
पाल राजा विनवे लूपाळ, प्रजु जी थें ठो दीन द
याळ ॥ स्रूजती एक म्हारे म्होटी ठे शाळ, हवे लागी
गयो ठे वरषा जी काळ ॥ थें अबको० ॥ ५ ॥ मानी
विनती प्रजु रह्या चोमास, पावा पुरिमां हुन हरष
बुद्धास ॥ गौतम गणधर गुरांजीने पास, निशि दिन
ज्ञाननो करेजी अज्यास ॥ थें अबको० ॥ ६ ॥ साधु
अनेक रह्या करजोरु, सेवा करे सदा होमाजी होरु ॥
चौद हजार चेला रत्नारी माळ, दीक्षा लीधी ठोनी
माया जंजाळ ॥ थें अबको० ॥ ७ ॥ वरुि चेली चंद
नवाळा जी जाण, हुइ कुमारि महा सति चतुर सु
जाण ॥ मोतीनी माळा ठत्रीश हजार ॥ संघळी में
वनी साधवी ए शिरदार ॥ थें अबको० ॥ ८ ॥ चारुइ
संघ सेवा नित्य करे, प्रजुजीने देखी देखी अंखीयां
ठरे ॥ नव मद्धिने नव लह्नी जी राय, ज्यारां दर्शन
करी चित्तमें चाय ॥ थें अबको० ॥ ९ ॥ संघ सघळा

(१४०)

आराना बाकी रह्या ॥ दिन दोय तणा संथार, *मौन
रही मुगते गया ॥ गौतमने० ॥ ५ ॥ इंड आब्या जी
चित्त उदास, देव देवीना साथमे ॥ जाणे ऊग मग लग
रही ज्योत, अमावस्यानी रात मे ॥ गौतमने० ॥ ६ ॥
मुगति पढोत्या एका एक, सातमे हुवा ज्यारे केवळी
॥ चौदसे साधवियां दुइ सिद्ध, हुं सहुने वांडु मनरळी
॥ गौतमने० ॥ ७ ॥ रह्या त्रीश वरस घर मांय, वर्ष
वयाळि संयम पाळियो ॥ प्रभु जग तारण जगदीश,
दया मार्ग अजुवालीयो ॥ गौतमने० ॥ ८ ॥ होजी
देव देवीने वळि इंड, निर्वाण तणो महोच्चव कीयो ॥
अरिहंतनो पदियो वीजोग, सुर नरनो जरियो हीयो
॥ गौतमने० ॥ ९ ॥ साधु साधवी करता शोक, आ
वक श्राविका पण घणो ॥ जरत क्षेत्रमां पदियो वी
जोग, आज पठी अरहंत तणो ॥ गौतमने० ॥ १० ॥
पठी वेठा सुधर्म स्वामी पाट, चारुइ संघ चरण सेव
ता ॥ ज्यारी पाळता अखंरित आण, सेवा करे देवी
ने देवता ॥ गौतमने० ॥ ११ ॥ मुगते पढोत्या श्री म
हावीर, प्रभु सुख पाम्या ठे शाश्वतां ॥ ऋषि रायचं
दजी कहे एम, महारे अरिहंत वचननी आसता ॥

* मौन रही (पाठांतरे) मौन नहीं.

(१४१)

गौतमनेण ॥ १९ ॥ इति. ॥

॥ ढाल ४ श्री. ॥

श्री महावीर पद्दोत्या निर्वाण, गौतमस्वाधीये
वातज जाणी ॥ गुरांजी श्रें मने गोमे न राखयो
॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सुगति जावणरो नाम न दा
खयो ॥ गुरांजीण ॥ २ ॥ हुं सघळा पहेलो हुवो थारो
चेलो, इण अवसर आघो किम मेळयो ॥ गुरांजीण
॥ ३ ॥ प्रचु तुम चरणे महारो चित्त लाग्यो, पण
श्रें मुने मेल दियो आगो ॥ गुरांजीण ॥ ४ ॥ मुने द
रशन आपरो लागतो प्यारो, आप पद्दोत्या निर्वाण
मुने मेल न्यारो ॥ गुरांजीण ॥ ५ ॥ आपे तो मुजशुं
अंतर राखयो, पण मे महारो मनरो दरद न दाखयो
॥ गुरांजीण ॥ ६ ॥ हुं आमो मांडीने न झालत प
छो, पण साहिव काम कियो तुमे चछो ॥ गुरांजीण
॥ ७ ॥ हुं तुमने अंतराय न देतो, मुगतिमे जग्या
वहेंची न लेतो ॥ गुरांजी ॥ ८ ॥ हुं तंकराइ न क
रतो कांइ, आप साश्रि हुं मोहमे आइ ॥ गुरांजीण
॥ ९ ॥ अत्र हुं पुठा करशुं किये आगे, प्रचु, महारो
मन एक आराशुंज लागे ॥ गुरांजीण ॥ १० ॥ महारो

(१४९)

सांसो कहो कुण टाळे, आप विना पाखंतीना मद
कुण गाळे ॥ गूरांजी० ॥ ११ ॥ हुंतो चौदे पूरवने चौ
नाणी, पिण मोहनी कर्म लपेट्यो आणी ॥ गूरांजी०
॥ १२ ॥ इसा गौतमस्वामीये क्रिया विलपात, ए मो
हनी कर्मनी अचरिज वात ॥ गूरांजी ॥ १३ ॥ हवे
मोहनी कर्म दूरे टाळी, गौतमस्वामीये सुरति संजा
ळी ॥ वीतराग राग छेपशुं वीत्या. ॥ १४ ॥ ए आंक
णी ॥ महारा चित्तमां आइ गइ चित्ता ॥ वीतराग०
॥ १५ ॥ तिलि वेळा निर्मळ ध्यानज ध्यायो, केवळ
ज्ञान गौतमस्वामिये पायो ॥ वीतराग० ॥ १६ ॥ बार
वरस रह्या केवळज्ञानी, वात जाशुं कांइ नवि रही
ठानी ॥ वीतराग० ॥ १७ ॥ गौतमे पण क्रियो मुग
तिमे वासो, संसारनो सर्व देखे तमासो ॥ वीतराग०
॥ १८ ॥ जेण राते मुगति गया वर्डमान, इंद्रूतिने
उपन्युं केवळ ज्ञान ॥ वीतराग० ॥ १९ ॥ तिलि दिन
थी ए वाजी दीवाली, महोटो दिन ए मंगळ माळी
॥ वीतराग० ॥ २० ॥ रात दीवालीनो शियल थे
पाळो, वली रात्रिज्जोजन करवो टालो ॥ वीतराग०
॥ २१ ॥ ऋषि रायचंद कहे सुणो हो सुज्ञानी, दया
रुप दीवाली थे लेज्यो झानी ॥ वीतराग० ॥ २२ ॥

॥ कलश. ॥ श्री शासन नायक, सुगति दायक,
दया मारग अजुआलियो ॥ श्री गौतमस्वामी, मुग
ति गामी, कियो चित्त वद्धज चोढालियो ॥ १३ ॥
संवत अठारे गुणचालीशे, नागोर चोमासो निर्मल
मने ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादे, संपूर्ण कियो दीवाली
दिने ॥ १४ ॥ इति समाप्तम् ॥

अथ श्री गौतम स्वामीनो छंद.

वीरजिणेशर केरो शिष्य, गौतम नाम जपो नि
शदिश ॥ जो कीजे गौतमनुं ध्यान, तो घर विलशे
नवे निघाल ॥ १ ॥ गौतम नामे गिरिवर चरे, मनवं
ठित हेला संपने ॥ गौतम नामे नावे रोग, गौतम
नामे सर्व संजोग ॥ २ ॥ जे वैरी विरु आ वंक्रमा, तस
नामे नावे दुक्रमा ॥ झूत प्रेत नवि मंडे प्राण, ते गौत
मना करुं वखाण ॥ ३ ॥ गौतम नामे निर्मल काय,
गौतम नामे वाधे आय ॥ गौतम जिन सासन शण
गार, गौतम नामे जय जयकार ॥ ४ ॥ शाळि दाळ
सुरहा घृत गोळ, मनवंठित कापरु तंबोल ॥ घर सु
घरणी निर्मल चित्त, गौतम नामे पुत्र विनीत ॥ ५ ॥
गौतम नग्यो अविचल ज्ञाण, गौतम नाम जपो जग
जाण ॥ म्होटां मंदिर मेरु समान, गौतम नामे सफल

(१४४)

विहाण ॥ ६ ॥ घर मयंग घोमानी जोरु, वारु पहाचे
वंठित कोरु ॥ महियल माने म्होटा राय, जो तुठे
गौतमना पाय ॥ ७ ॥ गौतम प्रणम्या षातक टले, उ
त्तम नरनी संगत मले ॥ गौतम नामे निर्मल ज्ञान,
गौतम नामे वाधे वान ॥ ८ ॥ पुण्यवंत अवधारो सहु,
गुरु गौतमना गुण ठे बहु ॥ कहे लावण्य समय क
रजोरु, गौतम तुठे संपति कोरु ॥ ९ ॥ इति ॥

अथ श्री महावीर स्वामीनो ठंद.

श्री सिद्धारथ कुळ शणगार, त्रिशला देवी सुत
जग आधार ॥ शोत्रे सुंदर सोवन वान, शरण तमारुं
श्री वर्द्धमान ॥ १ ॥ तुम नामे लहिये संपदा, तुम
नामे मन वंठित मुदा ॥ तुम नामे लहिये सनमान
शरण ॥ २ ॥ दुर्जन दुष्ट वैरी विकराल, तुम नामे
नासे ततकाल ॥ तुम नामे दिन दिन कळयाण, श
रण ॥ ३ ॥ तुम नामे नावे आपदा, झूत प्रेत व्यं
तर नहि कदा ॥ रोग शोग चिंता नवि जाण, श
रण ॥ ४ ॥ ग्रहादिक पीमा नवि करे, नाम तमारु
जे अनुस्तरे ॥ धर्मसिंह मुनी ज्ञाव प्रधान, शरण ॥
॥ ५ ॥ इति ॥

शुद्धिपत्र.

पानुं	लोटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
२	१६	नमंस्तामि	नमस्तामि
२	१७	मथ्रेणं	मत्थ्रेण
४	४	ठाणान	ठाणान
४	५	जीवियान	जीवियान
७	४	करेमि	✽
१३	१७	जत	जंते
१३	१७	सावज्जं	सावज्ज
१५	१२	धम्मदेसियाणं	धम्मदेसियाणं
१५	१४	पइठा	पइठाणं
१६	१६	वोहियाणं	वोहयाणं
१६	२	मपुणरावित्ति	मपुणरावित्तिं
१९	४	जाणवा	जाणियवा
१९	१	सामायक	सामायिक
१९	४	नसमायेरेवा	न समायरियवा
१९	७	सामाइयससइ	सामाइयस्स सइ

* करेमि शब्द कोइ स्थले कहेवाय छे ने कोइ स्थले नथी कहेवातो. जे भुल एक वखत सुधारेली भुल वीजी वखत आवे तो सुधारी लेवी.

पानुं	लीटी	अशु.द.	शु.द.
१ए	८	अणवठियसइ	अणवठियस्स
२०	१	कित्तयं	कित्ठियं
२२	१०	कामस्स	कामाणं
२३	११	अज्जणं	अज्जणु
२३	१२	ग्यान	ज्ञान
२३	१४	कानुस्सग्ग	कानुस्सग्गं
२५	१	पानुग्गो	प्पनुग्गो
२५	३	पंचन्हं	पंचन्ह
२५	४	सिखावयाणं	सिखावयाणं
२७	१४	पनंते	पन्नत्ते
२८	४	असझाये	असझाइये
२८	५	ग्यान	ज्ञान
२८	६	ग्यानवंत	ज्ञानवंत
२८	१३	परसंसा	प्पसंसा
२८	१५	वेरमाणं व्रतना	वेरमाणं व्रतना
२ए	५	सदारमंतज्जेय	सदारमंतज्जेए
२ए	६	मोसोवएशे	मोसोवएसे
२ए	८	तक्करपनुगे	तक्करप्पनुगे

धानुं	दीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३०	१	पमाणाइकन्मे	प्यमाणाइकन्मे
३०	६	उहृदिसि	उहृदिसि
३०	७	सयंतरवाए	सइअंतरवाए
३०	ए	ज्ञेयणा असमणो वालअणे	ज्ञेयणा नयसम णो वासएण
३०	१४	कमदाणाइ	कमादाणाइ
३१	८	सजुता द्विगरणं	संजुता द्विगरणे
३१	१३	सामाइयस्त	सामाइयस्तइ
३१	१३	अकरणियाए	अकरणयाए
३२	१	वाइ, इ,	वाए, वाए
३२	४	अप्पमिलेहियं	अप्पमिलेहिय
३२	४	डुप्पमिलेहियं	डुप्पमिलेहिय
३२	५	सज्जा	सिज्जा
३२	६	अप्पमज्जियं, डुप्प मज्जिय.	अप्पमज्जिय, डुप्प मज्जिय.
३२	११	निखिवणिया	निखिवणया
३२	१२	पेहणिया	पेहणया
३२	१६	इहलोगे, परलोगे	इहलोगा, परलोगा

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३३	६	पैशुन्य	पिशुन
३३	७	माया मोसो	माया मृषा
३३	८	मिथ्या दंसणशब्दय	मिथ्या दर्शन शब्दय
३४	१३	हो	अहो
३५	१३	मि	मियं
४०	१४	अरिहंता, सिद्धा	अरिहंत, सिद्ध
४०	१६	पणत्तं धम्मं	पणत्त धम्म
४३	९	असज्जाये	असज्जाइये
४७	१६	पइआला	पयाला
५१	१२	लेवाना	ना
५५	१५	मात्रुं	नातरुं
६१	३-४	जखणिया	जखणया
६२	८	गहणानी	घरेणानी
६६	४	अवज्जाणाइचरियं	अवज्जाणाचरियं
६६	५	पावकम्मोवएसं	पावकम्मोवएस
६७	५	सेववा	सेववाना
६९	१०	देशावगाशिक	दिशावकाशिक
७४	१४	पथारीन	पथारीने

अभ्यक्त. धर्मनो दरवाजो.	०-६
चीवीथ बोध संग्रह. पाना रूपे.	०-६
श्री दशवैकालीकनां छुटक अध्ययनो.	०-२
श्री जैनवृत्त शीक्षापत्री.	०-२॥
श्री सामायीकमुत्र अने आनुपूर्वि. आवृती पांचमी.	०-०॥
श्री पंचपदानुपूर्वि. आवृती त्रीजी.	०-१.
श्री नवतत्त्वना प्रश्नोत्तर.	२-०
अढी द्वीपना नकशानी हकीकत.	२-०
श्री परदेशी राजानो रास.	०-४
श्री रात्रीभोजन परिहारक रास.	०-३
धर्मवृथी भंत्री ने पापवृथी राजानो रास.	०-३
अंजना सतीनो रास.	०-२
देवकीजीना खटपुत्रनो रास.	०-२
लीलावती राणी ने मुमतीवीलास शेठनो राम.	०-२
नारकीना चीत्रनी मोटी बुक.	१-०
नारकीनां चीत्रनी नानी बुक.	०-८
ज्ञानवाजी. रंगीन कपडा सहितनी.	०-६
अढीद्वीपनो नकशो. रंगीन कपडा सहित.	०-६
जंबुद्वीपनो नकशो. रंगीन कपडा सहित.	०-६
शीलोपदेशमाला. भाषान्तर अनेक कथाओ सहित.	२-१२
श्री कृपीमंडल. भाषान्तर. अनेक कथाओ सहित.	२-१२
श्री जलसा चरीत्र. भाषान्तर कथाओ स. पाकु पुंठु.	१-२

(१५०)

श्री जैनधर्म संबंधी छापेलां पुस्तको.

(देवनागरी लीपिमां छापेलां).

	रु. आ.
आचारंग सूत्र-मुल साथे भाषांतर.	४-०
उपदेशमाला. जेना ३॥ ३॥ हता तेना.	२-०
वर्द्धमान देशना भाषांतर.	२-८
जैन तत्वादर्श. आत्मरामजी कृत.	४-०
वैराग्यकल्पलता.	३-०
कल्पसूत्र. सुखबोधीकानुं भाषांतर.	२-८
दशवैकालिक सूत्र. आट्टी वीजी.	२-४
वैराग्यशतक भाषांतर. आट्टी वीजी	१-४
श्री श्रीपाल राजानो रास.	२-४
मोक्षमाला आट्टी वीजी.	०-१२
चारव्रत आदरवानी टीप. घणाज खुलासा साथे.	०-१०
श्री महावीर स्तुति.	०-४
श्री गुणवर्माचरीत्र.	१-८
श्री जैनतत्त्वशोधक ग्रंथ.	१-०
जैन पाठमाला. भाग-१ लो.	०-६
श्री बृहदालोयणा. आट्टी वीजी.	०-२
श्री निख नियमरी पोथी. आट्टी दशमी.	०-२
श्री सामायिक पतिक्रमण सूत्र. अर्थ साथे. नवीन आट्टी.	०-८
श्री सामायिक प्रतिक्रमण सूत्र. आट्टी वीजी.	०-८
प्रकरण संग्रह. चोवीस बोलनो थोकडो.	१-१

भय्यकल्प. धर्मतो दरवाजो.	०-६
चीवीथ बोध संग्रह. पाना रूपे.	०-६
श्री दशवैकालीकनां लुटक अध्ययनो.	०-२
श्री जैनव्रत शीक्षापत्री.	०-२॥
श्री सामायीकमुत्र अने आनुपूर्वि. आवृत्ती पांचमी.	०-०॥
श्री पंचपदानुपूर्वि. आवृत्ती त्रीजी.	०-१
श्री नवतत्त्वना प्रश्नोत्तर.	२-०
अदी द्वीपना नक्षत्रांनी दक्षीकृत.	२-०
श्री परदेशी राजानो रास.	०-४
श्री रात्रीभोजन परिहारक रास.	०-३
धर्मवृथी मंत्री ने पापवृथी राजानो रास.	०-३
अंजना सनीनो रास.	०-२
देवकीजीना खटपुत्रनो रास.	०-२
लीलावती राणी ने सुमतीवीलाम शेठनो रास.	०-२
नारकीना चीत्रनी मोटी बुक.	१-०
नारकीनां चीत्रनी नानी बुक.	०-१
जानवाजी. रंगीन कपडा मढितनी.	१-३
अदीद्वीपनो नक्षत्रो. रंगीन कपडा मढीन.	०-६

(१५३)

पर्युत्तणपर्वनी कथाओ.	१-००८
नवतत्व प्रकरण मूळ.	०-१२
धर्म तत्व संग्रह. मुनश्री अमुलख ऋषिजीनो वनाधिल.	१-०
कर्म विपाकनो रास.	०-२
श्री जसराज कृत वावनी.	०-०॥
श्री केशवकृत वावनी.	०-०॥
मनहरमाला भाग १ जो. अफीणना अवगुणने विषे.	०-०॥
मनहरमाला भाग २ जो. नठारी नारी व्यभिचार विषे.	०-०॥
मनहरमाला भाग ३ जो. पतीवृता नारी अने विधि विषे.	०-०॥
मनहरमाला भाग ४ थो. लोभीना लक्षण अने नादान विषे.	०-०॥
मनहरमाला भाग ५ मो. उपदेश अने अनुभव विषे.	०-०॥
सज्जन छत्रीशी.	०-०॥
सबंध वहोतेरी. अठार नातरानो संबंध.	०-१॥
नवस्वरण मूळ पाठ. मोटा अक्षरना.	०-४
नवस्वरण मूळ पाठ. नाना अक्षरना.	०-२
जीव विचार.	०-४
योग शास्त्रनुं गुजराती भाषांतर.	३-८
विवेक विलास. भाषांतर जीनदत सूरिकृत.	२-०
कमलप्रभा. महानिश्चयना पांचमा अध्ययननुं भाषांतर	०-५
कर्पूरप्रकर. भाषांतर वणुंज सरस वांचवा लायक.	०-१०

ए वीगेरे तमाय जातनां पुस्तको मळे छे.

ली. वाळान्नाइ उगनलाळ शाह.

टे. कीकाभट्टनी पोळ, सु. अमदावाद.